

Masterbilt Frontier & Excellente
Upgrade voor Epiphone

Rivolta Combinata
Sexy retro

Brian May
'De gitaar moet zingen'

Gitarist

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN

Nº 352

JULI 2020 | WWW.GITARIST.NL

Triptykon
Live met het
Metropole Orkest

StageCoach Sessions
met Jay-P

Welke studiomicrofoon voor elektrische gitaar?

35 jaar PRS

Het aanhoudende succes van een kwaliteitsbouwer

- interviews Paul Reed Smith, John Mayer & Mark Tremonti • de belangrijkste modellen in 2020 • test PRS S2 35th Anniversary Custom 24

Tests Yamaha THR30II | Tech 21 SansAmp PSA 2.0 | Vyrve Audio G5
Fender Reflecting Pool | Warwick RockBass Idolmaker

adviesprijs € 6,90
juli 2020 | www.gitarist.nl

BP 8 710966 677131

RG60ALS BAM

S671ALB BCM

AXION LABEL AXION LABEL

The Axion Label was made for metal, but offers even more for the adventurous players out there.

The Axion Label models feature forward-looking developments in sound, playability and looks that take performances higher, deeper and heavier.

Arm yourself with the Axion Label and get ready to break some new ground.

Ibanez.COM

f [ibanezbenelux](#) <http://hoshinoeurope.com/>

POWER FIDELITY™

TWO-TONE LOTUS IVORY/WALNUT STAIN

G6659T PLAYERS EDITION BROADCASTER® JR.

GRETSCH
GRETSCHGUITARS.COM

Gitarist

30e jaargang nr. 352 – juli 2020

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl

ABN Amro: 55.87.32.720

Hoofredactieteam: Erk Willemsen (algemeen),

Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests),

Kevin Pasman, Patrick Lamberts

Eindredactie: Co Koenen

Overige redacteurs: Michiel Roelse

Gitarist.nl: Klaas Jan Stol

Verder werkten mee aan dit nummer: Chris Bird,

Matthieu Brandt, Dave Burrluck, Trevor Curwen,

Chris Dekker, Hein van Dongen, Nick Guppy,

Pat Heath, David Mead, Gertjan Smit

Vormgeving: Nils Jonkers (LandGraphics)

Uitgever: Erk Willemsen

Sales & Marketing: Ronald Willemsen

Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland

Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen,

Ollie Schmitz, Erk Willemsen

Keijser 18 Mediaproducties,

tel. 020-6755308, ads@k18.nl

Boekhouding: Mirjam Berendse,

gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl

Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte

Distributie voor Nederland: Betapress, Gilse

Distributie voor België: AMP, Brussel

Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden verspreid of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.

ISSN 0928-8007

© 2020 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar

• losse nummers € 6,90

(we verzenden zonder verzendkosten binnen de

Benelux - buiten de Benelux + € 2,-)

• proefabonnement 3 edities € 15,50

• jaarabonnement € 67,90

• tweejaarabonnement € 123,90

• jaarabonnement buiten de Benelux + € 18,- extra verzendkosten

GITARIST digitaal

Incl. audio en video via onze eigen app in de App Store: € 4,49 en gunstige abonnementsprijzen.

Voor iOS en Android, zonder audio en video, via de all you can read abonnementen van Readly en Magzine.

Via Readly ook te lezen via je webbrowser. Bij Magzine kan je Gitarist ook los downloaden: € 3,49 en gunstige abonnementsprijzen.

Abonnementenadministratie:

Mirjam Berendse

abo@gitarist.nl, 020 675 5308

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Neil Godwin

G EXTRA ONLINE

ONZE WEBSITE GITARIST.NL

Op Gitarist.nl bieden we véél extra's als toevoegingen aan het blad, meer dan 400 testrapporten, plus natuurlijk véél nieuws.

GITARIST EXTRA

In de sectie Gitarist Extra op Gitarist.nl vind je allerlei extra's bij de artikelen in het blad:

- video's bij de nieuwsitems
- video's bij de producttests
- audio bij de workshops
- uitgebreider versies van korte artikelen in het blad

www.gitarist.nl/extra

GITARIST TESTS

We hebben meer dan 400 testrapporten die eerder in Gitarist verschenen zijn downloadbaar als pdf op de site staan!

www.gitarist.nl/tests/

GITARIST DIGITAAL LEZEN

Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smartphone of zelfs op je computer. Dit zijn onze mogelijkheden:

ONZE EIGEN APP: In de Kiosk van Apple's App Store kun je onze eigen app downloaden. De edities in die app zijn verrijkt met audio en video en kosten € 4,49 per editie (en natuurlijk goedkoper als abonnement)

MAGZINE.NU - READLY: Je kunt

Gitarist ook lezen via de tijdschrift-

apps Magzine, LeesLounge en Readly,

geschikt voor iPad, iPhone en Android

tablets en smartphones. Deze digitale

edities komen zonder audio en video.

Bij **Magzine.nu** kost de editie € 3,49.

Bij **Readly** kun je alleen een totaal-

abonnement nemen waarmee je voor

€ 9,99 per maand álle tijdschriften kunt

lezen op dat platform, en dat zijn er

honderden. Readly kun je ook via de

webbrowser op je pc of Mac lezen.

De afgelopen vijf jaar waren zeer succesvol voor het inmiddels **35 jaar** bestaande **PRS**. In een 10-pagina feature kijken we met **Paul Reed Smith** terug op deze periode en naar de belangrijkste gitaren anno 2020 en praten we met endorsers **John Mayer** en **Mark Tremonti** over hun PRS-modellen. **Triptykon** wist eindelijk zijn magnum opus 'Requiem' te voltooien. **Thomas Gabriel Fischer** vertelt over de uitvoering met het **Metropole Orkest** tijdens Roadburn. In onze serie **StageCoach Sessions** adviseert **Jan-Peter Beijersbergen** over de microfoonkeuze bij het opnemen van een elektrische gitaar. Natuurlijk weer met bijbehorende video op Gitarist.nl. In de testsectie deze maand een jubileum-Custom van **PRS**, betaalbare retro chic van **Rivolta**, een draadloze desktop-amp van **Yamaha**, de pedaalversie van **Tech 21**'s PSA preamp en twee opgewaardeerde dreadnoughts van **Epiphone**.

Kevin Mazur/Getty Images

Features

- 39 35 jaar PRS
- 52 StageCoach Sessions: Jan-Peter Beijersbergen a.k.a. Jay-P

Interviews

- 50 Triptykon

Tests

- 18 PRS S2 35th Anniversary Custom 24
- 22 Rivolta Combinata XVII
- 24 Yamaha THR30II
- 28 Epiphone Masterbilt Frontier & Excellente
- 32 Tech 21 SansAmp PSA 2.0
- 34 Warwick RockBass Idolmaker

- 37 Fender Reflecting Pool
- 37 Vyrve Audio G5

Workshops

- 58 Niks dan licks
- 60 Jamtrack: drop-tuned progmetal

Diversen

- 6 Input: nieuws en rubrieken
- 56 Oud goud: 1964 L-Series Fender Stratocaster
- 65 Mijn gitaarwereld: Brian May

Servicedesk

- 64 Events
- 66 Abonnementsaanbiedingen

Happy birthday

W eet je nog dat je voor het eerst een PRS gitaar zag? Voor mij zal het begin jaren negentig zijn geweest en samen met de Patrick Eggle gitaren uit die tijd stonden ze voor iets nieuws. Ze waren mooi en chic en de bouwkwaliteit straalde er vanaf.

Spoelen we dertig jaar vooruit, dan zien we dat PRS waarschijnlijk het derde grote merk is naast Fender en Gibson. Hoe zou het komen dat van alle gitaarbouwers Paul Smiths bedrijf is uitgegroeid tot wat het nu is? Ik denk dat dat begint met een model dat duidelijk een eigen gezicht heeft en tegelijk niet te ver af staat van wat gangbaar is. De constante aandacht voor kwaliteit en bespeelbaarheid speelt vast ook mee, net als het feit dat Paul Smith kennelijk wilde groeien (niet iedereen wordt blij van het vooruitzicht een flink bedrijf te moeten leiden). Dan is er de succesvolle SE-serie, met gitaren die dan wel goedkoper zijn, maar met dezelfde aandacht voor bespeelbaarheid worden gemaakt. Ten slotte maakt PRS signaturemodellen voor een aantal gitaristen van naam, maar het verschil is dat deze artiesten rechtstreeks contact hebben met Paul Smith en niet met een meer anonieme A&R-afdeling.

Paul zal zich de viering van het 35-jarig jubileum anders hebben voorgesteld, gegeven de coronacrisis, maar toch: van harte gefeliciteerd met deze prestatie!

Steven Faber
steven@gitarist.nl

Legends of Fuzz

JHS Pedals brengt een serie van vier fuzzpedalen uit. Onder de noemer Legends of Fuzz vinden we de Supreme, Smiley, Crimson en Bender. In de wigvormige behuizing zitten getrouwe replica's van legendarische fuzzpedalen, plus en beetje extra. Zo is de Supreme gebaseerd op de Shin-Ei Super-Fuzz en de Smiley natuurlijk op de Fuzz Face. De Crimson is afgeleid van Sovteks Red Army Overdrive, gemaakt onder leiding van Electro-Harmonix' Mike Matthews, en de Bender komt - je had het al geraden - van de Tonebender en meer specifiek de MK3 Silver/Orange 'Onomatopoeia'-versie uit 1973.

Naast het originele circuit heeft elk pedaal een rode drukknop waarmee je de JHS-modus activeert voor meer gain en een boost van de middenfrequenties. www.w-distribution.de

Music Man Sabre

En garde!

Vernoemd naar een zwaard ziet dit Music Man-model uit de jaren zeventig opnieuw het levenslicht. Toch is het alles behalve een vintage heruitgave.

De originele Music Man Sabre debuteerde in 1978 en was een paar jaar in productie. Ontworpen door Leo Fender en George Fullerton kort voordat ze G&L oprichtten, was er een versie met 12-inch toetsradius en een met een old school radius van 7,25 inch. Maar deze nieuwe Sabre heeft op de Strat-achtige body, geschroefde hals en dubbele humbuckerconfiguratie na weinig gemeen met het origineel.

Zoals elke 'S-type' gitaar met op de body geschroefde humbuckers, stamt ook de Sabre af van Eddie Van Halens Frankenstrat. Maar terwijl Eddie's gitaar eruit zag alsof hij achterstevoren door een heg was getrokken, is onze Sabre uitermate verfijnd. Zo is de okoumé body voorzien van een top van gevlamd

esdoorn, afgewerkt in hoogglans polyesterlak. Laten we kijken wat nog meer in het oog springt...

■ Tremolo

De moderne tweepunts tremolo heeft een afneembaar kapje dat genoeg ruimte laat om de gebogen zadels af te stellen en de snaren te dempen.

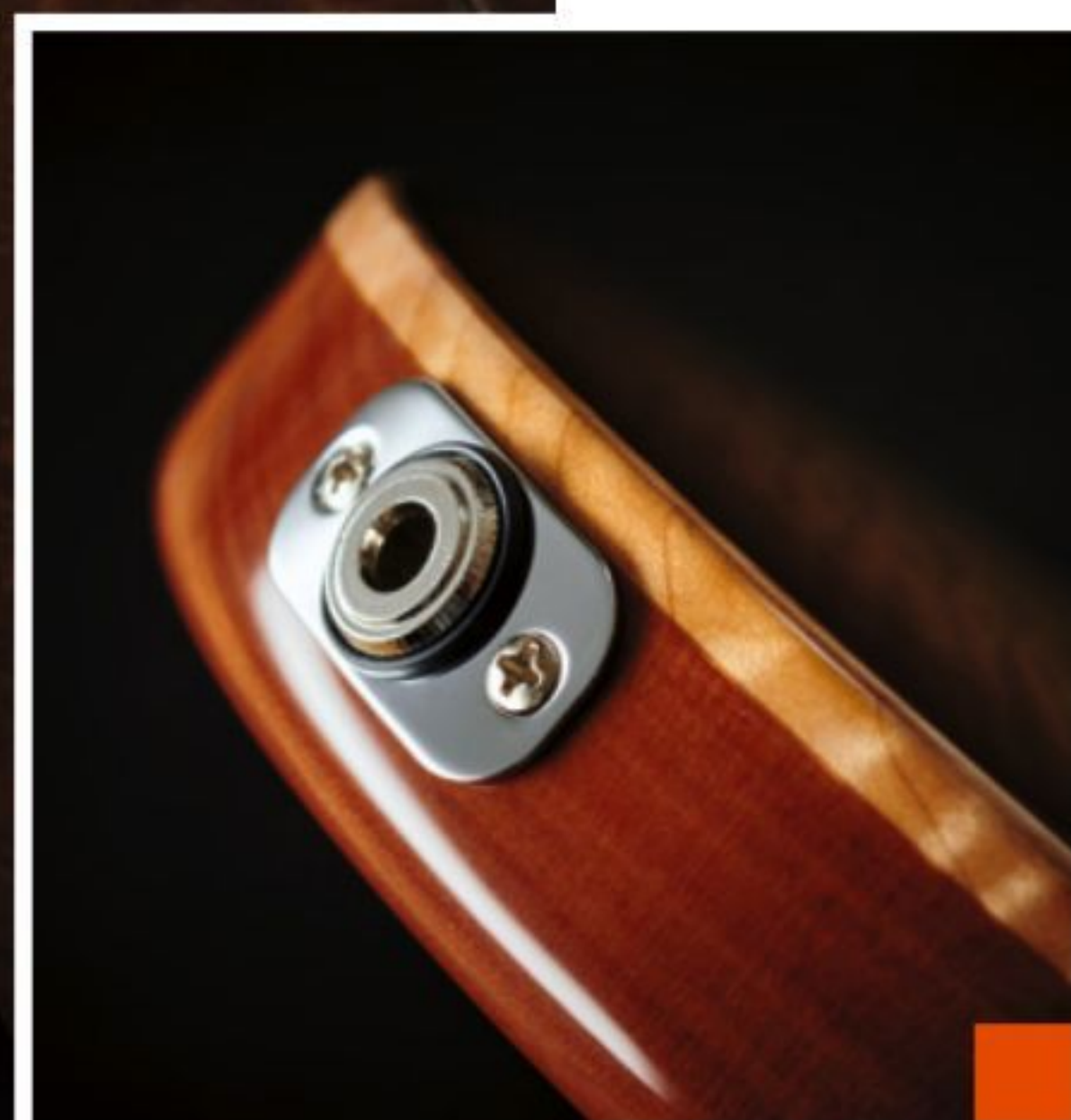
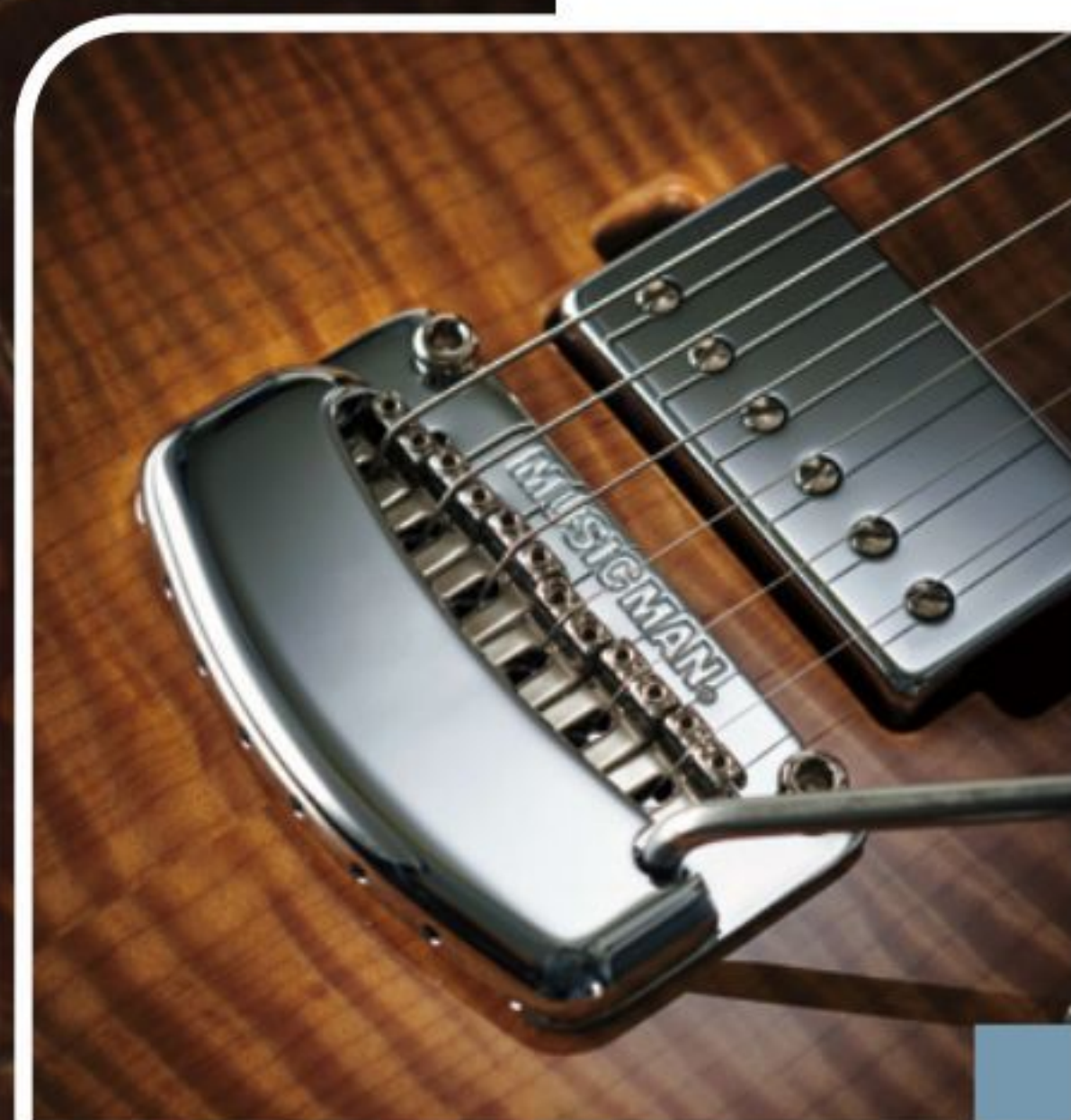
■ Ergonomisch

De uitermate prettig spelende hals heeft een toetsradius van 10 inch en is op een chic ogende ergonomische manier aan de body bevestigd.

■ Kop

Alleen aan de karakteristieke compacte kop met zijn vier-twee verdeling van de stemmechanieken is de afkomst van deze gitaar te zien.

www.algambenelux.be

G AGES

We weten niet of de naam slaat op de vier jaar die we hebben moeten wachten voordat Walrus Audio een nieuwe overdrive uitbracht, maar nu is hij er: de Ages. "Van cleane, sprankelende en soepele gain tot dikke gecompriëerde overdrive", is de omschrijving die Walrus geeft. Een 5-standendraaiknop brengt je gelijk naar de verschillende sounds, waaronder low- en high-gain oversturing op basis van zacht en hard clippende silicium- en led-diodes. Je kunt elke modus verder afstellen met de regelaars voor volume, dry, gain, treble en bass. www.face.be

G BIAS FX 2 MOBILE

Positive Grid brengt de Bias FX 2 Mobile app uit, geschikt voor iOS-apparaten. Met de app (gratis te downloaden en uit te breiden met in-app aankopen) wordt je iPhone of iPad een multi-effectprocessor. Maar je krijgt niet alleen 101 effecten, ook modellen van versterkers, speakerkasten en microfoons zijn aanwezig, net als een looperfunctie. Daarnaast kun je met de Guitar Match-functie je gitaar laten klinken als een ander model. Dankzij de HD Sound Engine zijn de geluiden realistisch en gedetailleerd. www.positivegrid.com

G DRAADLOZE PEDALBAY

RockBoard blijft regelmatig nieuwe modules uitbrengen om de aansluitingen van je pedalboard te bundelen. De nieuwe Mod 4 voorziet in een draadloze connectie met je gitaar en wordt dan ook geleverd met of zonder de XVive U2 zender. In de module zit de ontvanger met twee antennes en vier trs-jackaansluitingen waarmee je de kabels naar je versterker(s) kunt doorlussen naar de pedalen op het board. Genoeg mogelijkheden om effecten voor je versterker en in de effectloop te plaatsen.

www.w-distribution.de

Paranormale Squiers

Fender heeft de Parallel Universe-serie, waarbij specificaties van verschillende modellen door elkaar worden gehusseld. De nieuwe Paranormal-serie van Squier lijkt daar wel wat op en bevat vergeten modellen en fantasie-creaties.

De Tornado werd al in 1998 uitgebracht. Hij heeft een asymmetrische body, dubbele humbucker en brug waarbij de snaren door de body lopen. De mensuur is met 24,75 inch lekker kort.

Een echte mash-up is de Offset Telecaster, die de kenmerken van een Tele combineert met de body van een Jazzmaster. Een andere mix is de Cyclone, met de elementen en brug van een Strat, de compacte body van een Mustang en de elektronica van een Jaguar. Ook deze gitaar heeft een mensuur van 24,75 inch.

Misschien wel de vreemdste gitaar is de Super-Sonic met zijn omgekeerde body en kop. De twee Atomic humbuckers zijn ideaal voor zware sounds.

De Cabronita was oorspronkelijk een Telecaster met Filter'Tron elementen en styling zoals we ook hier zien. Deze versie heeft echter door Fender ontworpen Jazzmaster elementen en een semiholle body. Daarnaast is er een Bariton-versie zonder holle body.

Een bas mash-up mag niet ontbreken, en dus zien we de '54 Jazz Bass. In dat jaar had Fender alleen nog de Precision Bass en dus krijg je het comfort van de J met de uiterlijke kenmerken van een P. www.fender.com

WIN

EEN KOCH SUPERLEAD PEDAAL!

t.w.v. € 299,-

Menig gitarist investeert tegenwoordig in zijn of haar thuisstudio voor opnames, demo's of gewoon om lekker te kunnen spelen. En wat is er dan fijner dan een Koch Superlead: een voorversterkerpedaal met twee kanalen - clean en overdrive -, een boostschakelaar voor moderne gitaarsounds, een uitgebreide toon-

regeling, een DI-out en natuurlijk een 12AX7 buis? Je kunt rechtstreeks je daw in, je kunt hem voor je versterker plaatsen en reken maar dat de Superlead te gek klinkt als we straks de podia weer op mogen. Met de Superlead heeft Koch een pedaal gemaakt die iedere gitarist in de studio en op het pedalenbord wil hebben.

We hebben maar één vraag aan je. Mail naar info@gitarist.nl, en zet in het onderwerp 'Giveaway Koch Superlead'. Je kunt meedoen tot 10 augustus. De winnaar wordt telefonisch of per e-mail op de hoogte gebracht. De uitslag wordt bekendgemaakt in het septembernummer van Gitarist. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd.

IM gitaarbouwer

Ger Boonstra

Ger Boonstra was een geliefde gitaarbouwer binnen de gypsyjazztraditie. Naast replica's van oude Selmer- en Busato-modellen maakte hij zijn eigen modellen en signaturegitaren, onder anderen voor Fapy Lafertin.

Boonstra was een man met een bijzonder technisch talent. Naast zijn werk voor de NS bouwde hij motoren voor motorcross- en enduromotorfietsen en ontwierp speciale schoenen voor zichzelf waardoor hij kon blijven lopen na een motorongeluk.

Stochelo Rosenberg wekte zijn interesse in gypsyjazz, wat er toe leidde dat hij gitaren in deze traditie ging maken. Dat bleef niet onopgemerkt, wat het beste wordt geïllustreerd met het feit dat gitaristen als Fapy Lafertin en Stochelo en Mozes Rosenberg op zijn gitaren gingen spelen.

Ger Boonstra overleed in mei na een ongeluk tijdens een rit op zijn racefiets. Hij werd 70 jaar.
www.boonstraguitars.com

Gerry Walden

Fapy Lafertin speelt op zijn signature Boonstra-model

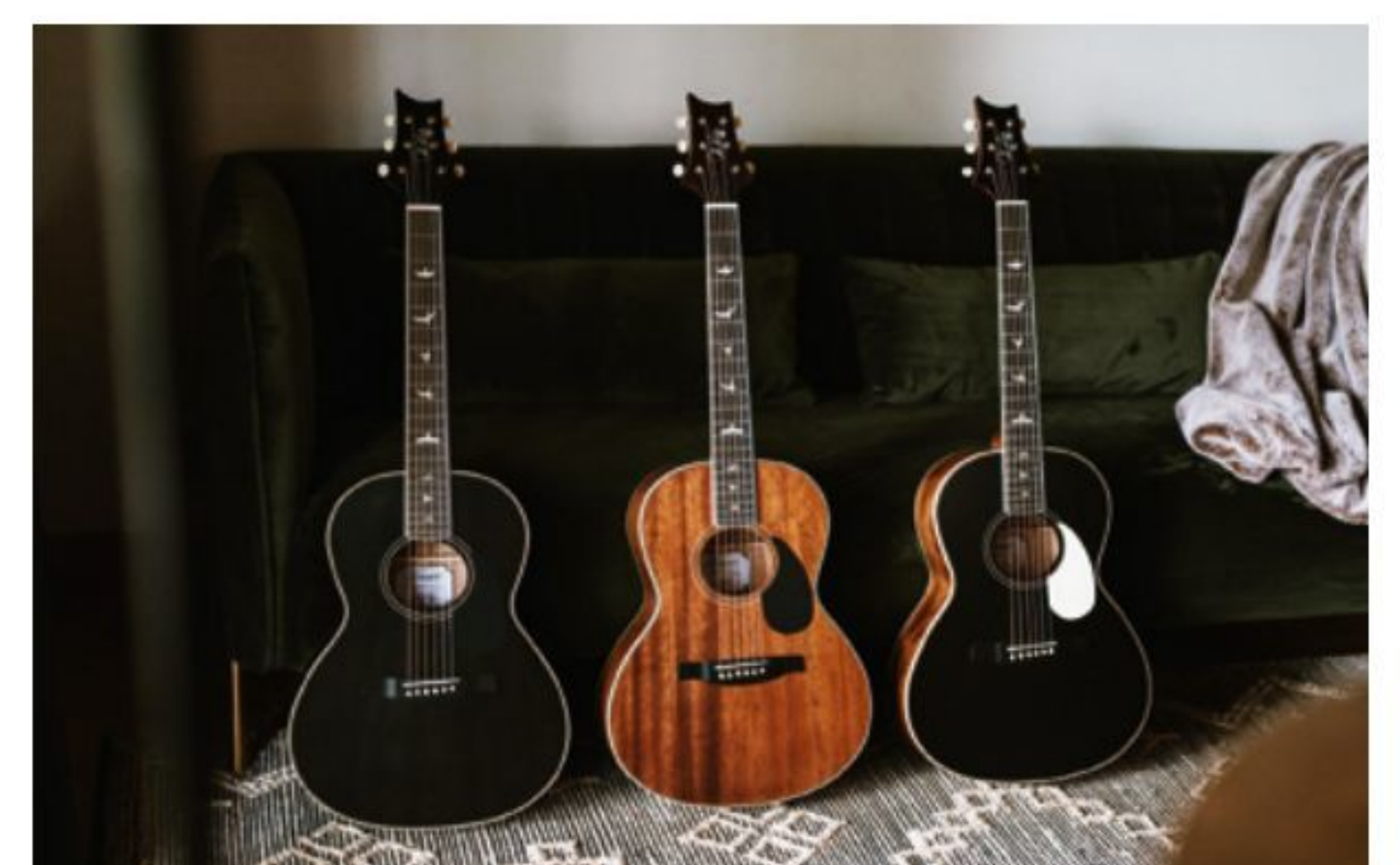

G AKOESTISCHE MOOER

Na de SD30 en SD75 (vorige maand getest in Gitarist) komt de Chinese gigant nu met de SD50A, een combo voor de akoestisch gitarist/zanger. Het versterker-gedeelte is analoog, maar je kunt wel digitale reverb, delay en modulatie-effecten inschakelen. Ook zijn er een looper en drummachine aan boord. De twee kanalen worden weergegeven via de 8-inch FRFR-speaker in combinatie met een 1-inch tweeter. Dankzij de bluetoothvoorziening kun je audio streamen en met de xlr DI-uitgang sluit je 'm eenvoudig aan op een PA. www.w-distribution.de

G MAD PROFESSOR MODS

De Finse boetiekbouwer Mad Professor gebruikt deze coronatijd om customuitvoeringen van klassieke pedalen uit te brengen. Zo krijgt de Amber Overdrive meer definitie en kan de Big Tweedy klinken als een kleine Tweed. De Stone Grey Distortion krijgt een scooped midden met de Modern Mod en de Sweet Honey Overdrive klinkt voller met de Fat Bee Mod. Bij de Dual Blue Delay is het laag van de lange herhalingen teruggeschroefd, zodat het beter mengt, en de Ruby Red Booster voegt de middenfrequenties aan de trebleboost toe. www.musifacts.eu

G PARLORS VAN PRS

Met de SE Tonare Parlor brengt PRS voor het eerst een akoestische gitaar uit met een echt kleine body en een kortere mensuur van 628 mm, wat ze ideaal maakt voor op reis en voor iedereen die niet goed overweg kan met een grote klankkast.

De SE P20 is volledig uit mahonie gemaakt en heeft een massief bovenblad. De brug en toets zijn van ebben en de kop is voorzien van vintage tuners. Het is de eerste akoestische PRS zonder ingebouwd element, maar wil je wel gelijk kunnen inpluggen, dan is er de SE P20E, die is voorzien van een Fishman GT1 systeem. www.prsguitareurope.com

Op Eurosonic Noorderslag gooide Eefje de Visser hoge ogen met haar spannende, conceptueel sterke optredens ter promotie van haar nieuwe album 'Bitterzoet'. Deze zomer zou heel Nederland kennismaken met deze show, maar helaas gooide het coronavirus roet in het eten. In plaats daarvan komt er een concertfilm.

Concertfilm Eefje de Visser

“De concertfilm is een uitgestorven genre”, aldus De Visser. “En ik denk dat dit een fantastisch moment is om dat concept weer uit de kast te halen. We doen dit trouwens ook omdat mijn hele band en crew nu werkloos zijn. Alles was voorbereid en toen kwam de lockdown. Nu kunnen we iets moois maken voor ons publiek. We hopen minimaal 1500 kaarten te verkopen, zodat iedereen er echt iets aan overhoudt.

“We maakten de film in onze thuisstudio, de Robot Studios. We hebben hier hele goede microfoons en preamps, en de akoestiek is hier gemiddeld beter dan in een popzaal of op een festival. Daarnaast hebben we hier een paar hele toffe oude synths staan, die we live nooit mee durven of kunnen nemen. Daarnaast is het persoonlijker dan een gewoon con-

cert omdat mensen een kijkje krijgen in ons huis, waar 'Bitterzoet' is opgenomen.”

Kleurenpalet

Op de filmposter poseert De Visser met een witte Telecaster. “Vooral vanwege zijn looks”, bekent De Visser. “De vloer, de muren en het bed zijn wit, er staat ook een witte Mellotron in beeld, dus qua kleurenpalet paste deze Telecaster het beste. Live speel ik normaal op een Fender Mustang en tegenwoordig ook op een oude Disonic/Teisco die mijn man (*Pieterjan Coppejans - red.*) al heel lang had hangen en waar ik gek van ben.”

In Groningen kwam De Visser echter het podium op met een Fender Precision. Een basgitaar dus. “Eigenlijk schrijf ik altijd al veel op bas”, licht ze toe. “Toen ik een elektronische solotour deed in 2017 speel-

de ik meer bas, maar dan vooral vrij eenvoudig: achtsten op één snaar, geen ingewikkelde ritmes. Ik vind het soms tof om vanuit basnoten te schrijven in plaats van akkoorden, omdat ik dan op andere ideeën kom.”

De concertfilm zal op 3 juli om 21:00 te zien zijn. Via Ticketmaster zijn tickets voor €11,80 te koop. Gelijktijdig wordt de film vertoond in Paradiso (Amsterdam), Tivoli-Vredenburg (Utrecht), Het Paard (Den Haag), de Oosterpoort (Groningen), Doornroosje (Nijmegen) en de Effenaar (Eindhoven), allemaal zalen waar De Visser deze zomer zou spelen.

Wie De Visser en haar band financieel extra wil steunen, kan daar afhankelijk van het bedrag extra's als downloads, gesig-neerde posters, een magazine en een vermelding in de aftiteling voor krijgen. (Kevin Pasman)

Lademacher 70

Speciaal eerbetoon van muziekmakend Nederland

Op 17 juni is Dany Lademacher zeventig jaar jong geworden. Alsnog van harte, Dany! Op die dag werd hij verrast met een bijzondere opname van de Wild Romance, die normaliter nog steeds de vaderlandse podia onveilig maken met de songs van Brood en de vele iconische riffs van Lademacher. Voor zijn verjaardag nam de band *Saturday Night* opnieuw op, maar niet zomaar. Voor ons gitaristen is het smullen van het gitaarwerk van speciale gasten als Dennis van Leeuwen, Jan Akkerman, Pablo van de Poel en Ruben Hoeke. Op bas zien en horen we Rinus Gerritsen, terwijl voor de koortjes onder meer Hermans zoon Marcel, Bombita's Deedee Dekkers en November Graye en, een unicum, Koos van Dijk werden opgetrommeld. Het is bijzonder dat zo goed als alle opnames bij de betrokkenen thuis gemaakt zijn, vanwege de bekende omstandigheden. De video, te zien en te horen op Gitarist.nl en onze social media, is een prachtig eerbetoon aan de Vlaamse riffmeister.

G KHUANGBIN VERKENT DE HELE WERELD

Het is een fantastische tijd voor bands die muziek van over de hele wereld combineren. Er zijn echter maar weinig bands die dat zo samenhangend doen als het Texaanse Khruangbin. 'Mordechai' is hun meest ambitieuze album tot nu toe. Het eclectische gitaarspel van Mark Speer verkent een groter deel van de wereld dan ooit tevoren. In *So We Won't Forget* speelt hij in een Malinese gitaarstijl, terwijl hij op *Dearest Alfred* dromerige soul verkent. (Jamie Dickson)

G THESELING EN MÜNZNER TERUG BIJ OBSCURA

Eind april zag zanger/gitarist Steffen Kummerer de rest van Obscura vertrekken om de band Obsivious te vormen. Voor veel bands een doodsvonnis, maar voor Kummerer de kans om weer de banden aan te halen met de bezetting die de klassieke albums 'Cosmogenesis' (2009) en 'Omnivium' (2011) opnam. Met uitzondering van drummer Hannes Grossmann, maar mét gitarist Christian Münzner en Nederlandse fretloze basvirtuoos Jeroen Paul Thesseling. Obscura bereidt zich momenteel voor op hun zesde studioalbum.

G OUTSIDE REVELATION: SPONTAAN EN DOORDACHT

Debut-ep 'New Dawn' van het Bredase Outside Revelation klinkt in eerste instantie zo spontaan dat het lijkt alsof er gewoon goede opnameapparatuur in de oefenruimte is gezet. Bij nadere inspectie lijkt er echter goed over nagedacht te zijn. De gitaar van Davy Knobel staat prominent in de mix en klinkt ieder nummer net even anders om bij de sfeer aan te sluiten. De ijzersterke grooves en de krachtige zang van Tracy Tchai doen de rest.

Joel Sastry: melodie centraal

Joel Sastry verdient zijn brood als sessiegitarist voor zuid-Indiase films. Nadat hij naar Amsterdam verhuisde vond hij het echter tijd voor een soloalbum. 'Healer' staat vol sfeervolle, Satriani-achtige gitaarmuziek.

"Mijn doel was om de instrumentale rock uit de jaren negentig te vertalen naar de moderne tijd", aldus Sastry. "Er is genoeg instrumentale rock van fantastische gitaristen, maar die hebben vaak een modernere, metal-achtige aanpak die sterk op techniek gericht is. Niet veel moderne gitaristen hebben nog die nineties-sound van gitaristen als Vinnie Moore, Steve Vai of Joe Satriani. Die hebben altijd een hook of een melodie die centraal staat."

Net als veel nineties-gitaarhelden speelt Sastry op Ibanez: "Voornamelijk Ibanez

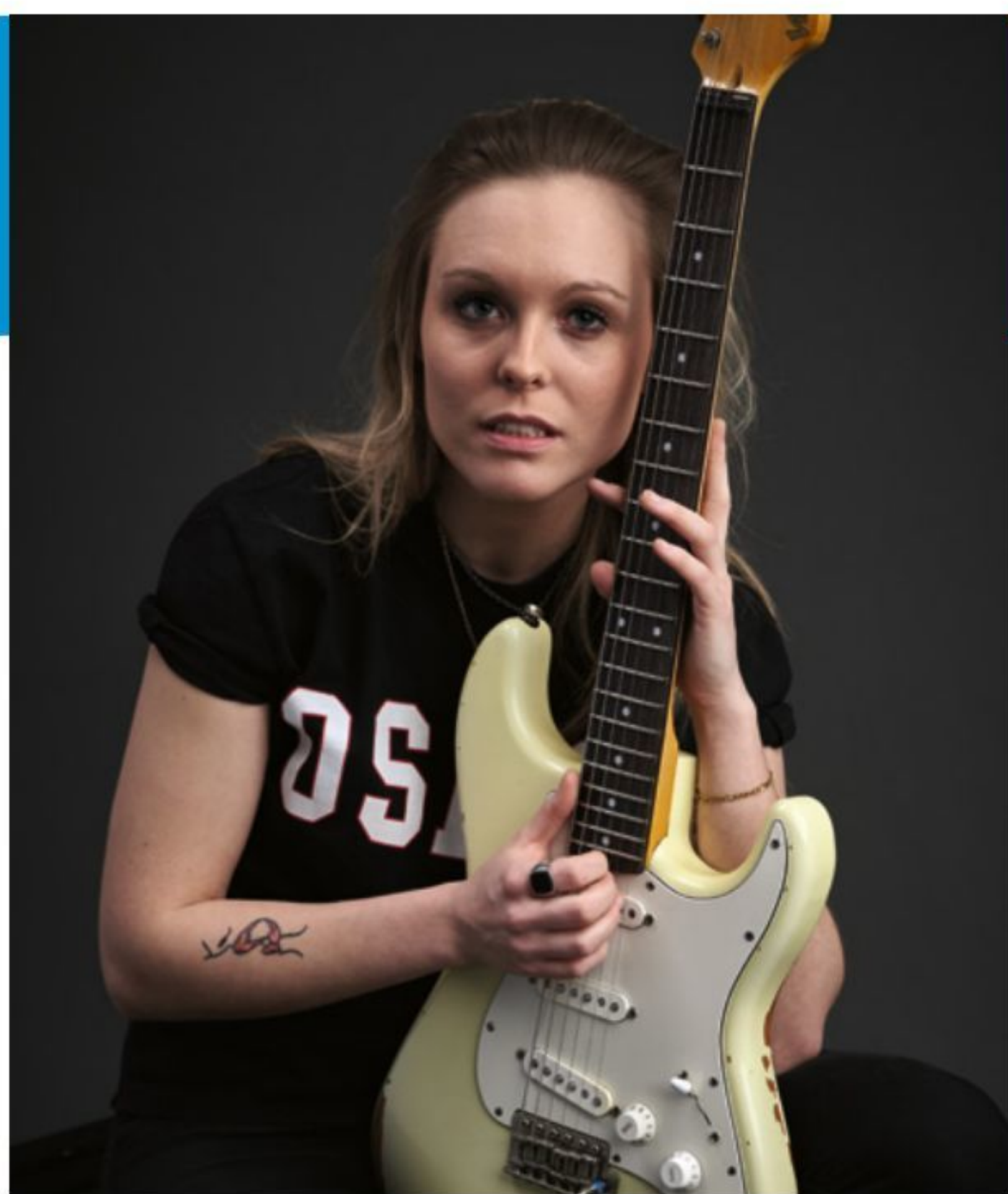
Prestige. Zelfs de bas is een Ibanez. Voor de akoestische stukken heb ik een Taylor en een twaalfsnarige Lâg gebruikt. Alle sounds komen uit een Fractal Audio Axe-Fx.

"Toen ik nog in India woonde, deed ik soms wel veertig tot vijfenveertig sessies per maand. Maar toen we naar Nederland verhuisden omdat mijn vrouw hier een baan kreeg, had ik meer tijd om een eigen album te schrijven. Ik wilde iets bijdragen aan de gitaargemeenschap.

"Ik heb er zeven, acht maanden in mijn eentje aan gewerkt in mijn kleine thuis-

studio in Amsterdam. Het mixen duurde wat langer. Ik vond het nog best lastig om op afstand met mixtechnici te werken. Uiteindelijk heb ik met drie technici gewerkt. Ik heb echt geluk gehad dat ik kon kiezen." (Kevin Pasman)

Serius oefenen

Afgelopen jaar was druk voor de 26-jarige Noorse gitariste Tora Dahle Aagård. Ze speelde met Paul Gilbert en Jennifer Batten, trad op in de Royal Albert Hall en bracht haar titelloze debuutalbum uit.

"Toen ik gitaar ging spelen begon ik vrijwel gelijk een band. Ik kom uit een klein dorp, zocht twee gasten die ook muziek maakten en daar speel ik nog steeds mee. Ik speelde al zes jaar gitaar voor ik serius ging oefenen. En daar heb ik achteraf spijt van, want als

meisje in een blues- en rockband moet je hard werken om serius genomen te worden.

"Mijn hoofdgitaaar is een Vintage Thomas Blug S-Type. Meestal over een Fender Hot Rod, maar ik ben nu een Boss Nextone aan het verkennen." (David Mead)

advertentie

PURE SOUND

distributie: TMA-Benelux.com

COMPACT YET POWERFUL
HANDMADE IN ITALY

Ronnie Wood-documentaire toch nog in première!

Regisseur Mike Figgis kijkt met Ron Wood diens gitaarverzameling

Onlangs kondigden we in *Gitarist* de première van 'Somebody Up There Likes Me' op het In-Edit muziekdocumentairefestival aan. Door de coronacrisis kon het festival helaas niet doorgaan, maar op 2 juli zal de documentaire over Rolling Stones-gitarist Ronnie Wood uiteindelijk toch te zien zijn. *Gitarist* kreeg van de organisatie van In-Edit al de kans om de documentaire te bekijken.

'Somebody Up There Likes Me' werd gemaakt onder leiding van regisseur Mike Figgis, die onder meer 'Leaving Las Vegas' en een aflevering van 'The Sopranos' regisseerde. In zeventig minuten verkent Figgis Woods kindertijd, zijn eerste stappen in de muziekindustrie met The Birds, de Jeff Beck Group en de Faces en natuurlijk zijn tijd met The Rolling Stones, waarvan Wood zegt dat hij al toen hij ze voor het eerst zag wist dat hij gitaar bij ze wilde spelen.

Woods verhalen zijn zeer vermakelijk om naar te luisteren en vrijwel alle belangrijke muzikanten met wie hij gespeeld heeft komen aan het woord: natuurlijk Keith Richards, Charlie Watts en Mick Jagger, die toegeeft dat Wood het plezier terug-

bracht in de Stones, maar ook een heerlijk directe Rod Stewart - Jeff Beck is de enige grote afwezige.

Zoals het hoort bij een muziekdocumentaire worden de interviews afgewisseld met flink wat livebeelden. Er zijn archiefbeelden van de Stones, The Birds en de Faces en een bijzonder krachtige uitvoering van Chuck Berry's *Wee Wee Hours* met zangeres Imelda May, die ook aan het woord komt in de documentaire.

Interessant is het om Wood in zijn eentje aan het werk te zien in de studio, onder meer met een twaalfsnarige akoestische Zemaitis Heart Hole gitaar die hij ook bij sommige interviewfragmenten niet los lijkt te willen laten. Ook gaat hij in zijn studio over een modern aandoende beat

los op zijn lapsteel, wat misschien nog wel het gitaarhoogtepunt van 'Somebody Up There Likes Me' is.

Figgis lijkt met een kaartspel een bepaalde structuur in de film aan te willen brengen, maar dit komt niet echt van de grond. Gelukkig valt er met de verhalen van Wood en zijn kompanen - en vooral ook véél muziek - genoeg te genieten.

'Somebody Up There Likes Me' draait vanaf 2 juli in Nederlandse bioscopen, met tien minuten bonusmateriaal waarin Wood regisseur Figgis rondleidt door zijn huis. Op donderdagavond 2 juli organiseert de Melkweg in samenwerking met In-Edit een speciale vertoning van de documentaire.

LAF

Mensen vinden vaak mooi wat aansluit bij hun verwachtingen en worden niet graag geconfronteerd met iets wat ze uitdaagt hun zekerheden opnieuw te overwegen. “Ik houd nu eenmaal niet van metal.” En is metal - of willekeurig welke andere muzieksoort - eenmaal ingedeeld in de categorie ongewenst, dan komt het daar nooit meer uit. Het is dan geruststellender bij voorbaat elke metal-band af te schrijven dan te luisteren en misschien van gedachten te moeten veranderen.

Dat mensen willen horen wat ze verwachten, is de reden dat er zo veel laffe muziek gemaakt wordt. Daarmee bedoel ik muziek die niet mikt op inspiratie, maar op acceptatie en daarom liefst alle scherpe randjes er afhaalt. Terwijl ware schoonheid vaak zit in het onverwachte, in het extreme soms. En het zijn juist die scherpe randjes waarin de persoonlijkheid van de componist/gitarist doorklinkt. Dat maakt muziek interessant; we willen horen wat de muzikant voelt, waar hij vandaan komt, en waar hij naartoe wil.

Dat wil niet zeggen dat een artiest per se vernieuwend moet zijn. Niet al het nieuwe is per definitie goed, we moeten het eerst horen om te weten wat we ervan vinden. En dan gaat het niet om vinden we het goed of slecht, maar vinden we het mooi of niet.

Het mooiste is als zo'n uniek persoonlijk geluid ook een stap naar voren betekent, waar andere muzikanten mee verder kunnen - dat helpt. Voorbeelden? Charlie Christian, Charlie Parker, John Coltrane, Wes Montgomery, Miles Davis, Jimi Hendrix en natuurlijk The Beatles. Na hen was muziek echt niet meer hetzelfde. Echt grote artiesten doen iets nieuws (Christian, Parker), of doen iets wat al bestaat zo ontzettend goed dat het voor anderen geen zin meer heeft in dezelfde richting te blijven zoeken (Montgomery). Vaak is het ook een combinatie (Coltrane, Davis, Hendrix, The Beatles). Het begin van het een betekent vaak het eind van iets anders. Zo maakte Charlie Christian een einde aan de ondergeschoven rol van de gitaar als onhoorbaar ritme-instrument, demonstreerde Davis dat je ook jazz kon spelen zonder honderd akkoorden per nummer, werd de elektrische gitaar door Hendrix volwassen, en bleven we dankzij The Beatles verder verschoond van bubblegummuziek, crooners en liedjes over puppy's in de etalage, terwijl ze tegelijk de studio transformeerden van een plaats van registratie tot een volwaardig muziek-instrument. Wie volgt?

Michiel Roelse

TALKBOX

Buizen of modeling?

Merel Bechtold, gitarist

“Had je mij een jaar geleden gevraagd: modeling of buizen? dan had ik zonder twijfel gekozen voor buizen, maar met steeds mooier spul op de markt (Neural DSP bijvoorbeeld) begint mijn mening toch te verzwakken en er is voor beide iets te zeggen. “Als je eenmaal een dikke sound hebt, dan is een modelingamp ideaal voor het tracken, reizen en in-ear monitoring. Het gemak is dan enorm, maar als je het live vergelijkt, dan is er toch één winnaar, de nostalgische buizenbak.”

Gertjan Smit, auteur

“Er gaat niets boven een buizenversterker. Het geluid, het vermogen, maar ook het gevoel en de totale beleving krijg je nog altijd niet voor elkaar met een modelingversterker. Dat gezegd hebbende komt het wel steeds dichterbij in de buurt. Vooral nu er zoiets bestaat als impulse responses. Daardoor grijp ik tegenwoordig voor een snelle opname thuis, of een schnabbel waar gitaar minder op de voorgrond staat of het qua volume niet al te hard mag gaan, steeds vaker naar een plug-in of een modelingset-up.”

Michiel Roelse, redacteur

“De keus tussen buizen of modeling komt voor mij neer op kiezen tussen kwaliteit of kwantiteit. Eén of twee goede geluiden die helemaal van mezelf zijn, of een digitale oplossing die met zijn ontelbare sounds het midden houdt tussen een encyclopedie en een speeltuin. Ik had een van de eerste Line 6 amps in Nederland, maar speel al weer jarenlang op twee buizenversterkers. Zeker van mijn zaak ben ik niet. Ik volg de modelingontwikkelingen op de voet en er komt een dag...”

Twaalf maten in A

Het begon uit verveling, maar is inmiddels een fascinerende blik op improvisatievermogen geworden. “Ik wilde horen hoe verschillend mijn vrienden een refrein in A zouden spelen”, aldus Josh Smith op Instagram bij een video van zijn eigen poging.

Hij tagde een aantal gitaarspelende vrienden: “Geef me twaalf maten in A, rechtstreeks de versterker in.” En zo geschiedde. Jason

Isbell, Mark Lettieri, Greg Koch, Matt Schofield, Andy Wood (die zelfs een YouTube-les van zijn versie publiceerde), twee keer Joey Landreth en natuurlijk Smith zelf zijn hoogtepunten. Je kunt zelf ook meedoen met de hashtag #12bars.

www.instagram.com/joshsmithguitarzan

Wat je gaat leren

- ✓ Melodielijnen in triolen
- ✓ Een lastige combinatie van hammer-ons
- ✓ In en uit positie schuiven

GITARIST EXTRA

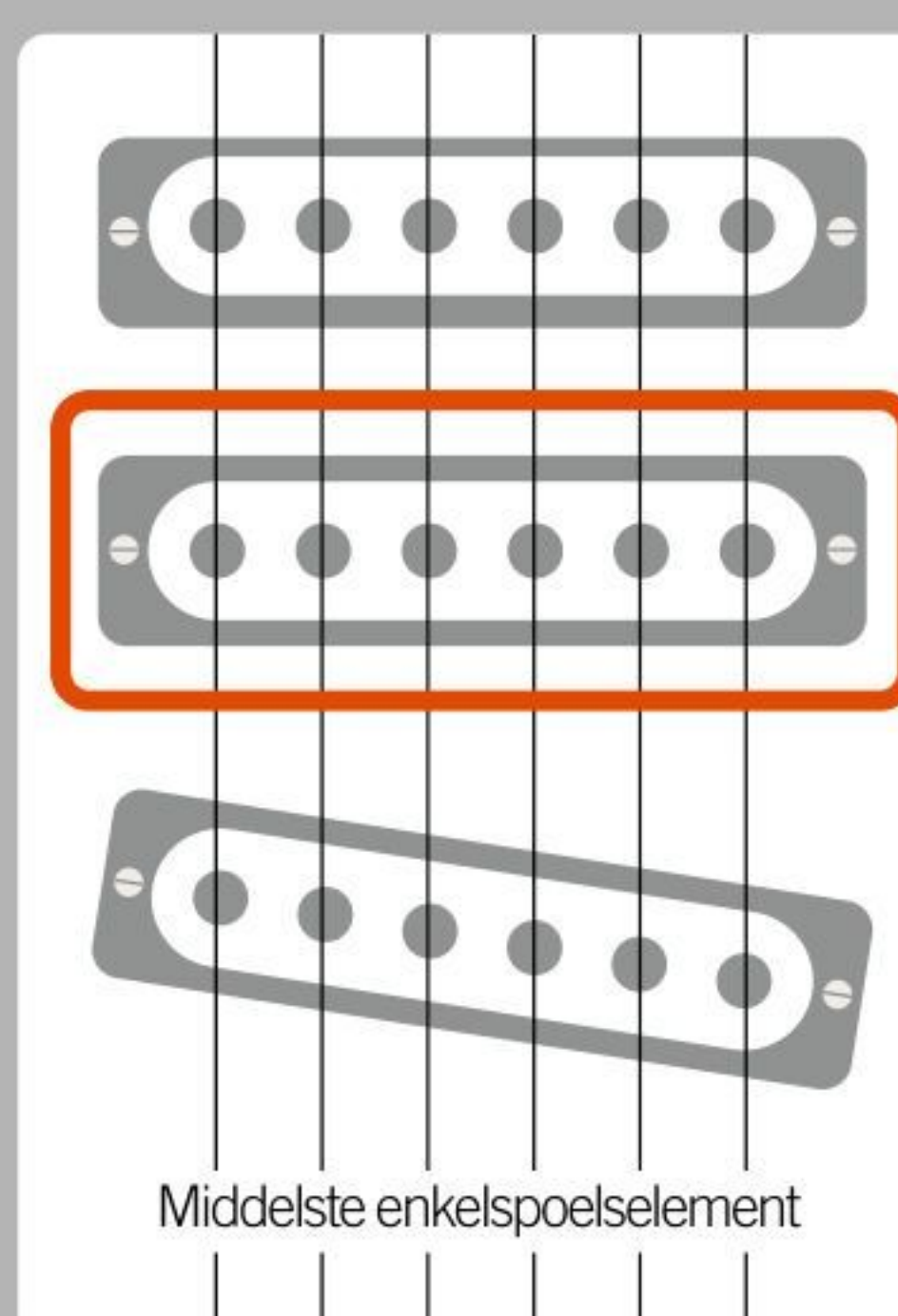

Audiovoorbeeld bij de workshop op Gitarist Extra en direct bij de noten in de Digitale Editie

www.gitarist.nl/extra

Zo krijg je dat geluid

KANAAL DISTORTION

Eric Bell gebruikte de middenstand van zijn Fender Stratocaster voor *Whiskey In The Jar* en zijn volle geluid is het resultaat van double-tracking en een Leslie speakerkast met ronddraaiende luidspreker. Je kunt dit geluid nabootsen met een phaser en een wahpedaal dat je inschakelt en in één stand laat staan. Je wah zorgt voor vervorming van de middenfrequenties, dus je zou de gain op je versterker iets terug kunnen draaien. Sommige multi-effectpedalen hebben een Leslie speaker-simulator en dat werkt natuurlijk beter dan een phaser.

Michael Putland/Getty Images

Riff van de maand

Thin Lizzy

WHISKEY IN THE JAR

WHISKEY IN THE JAR

Tekst en muziek: Philip Parris Lynott, Brian Michael Downey en Eric Bell
© 1975 Pippin-The-Friendly-Ranger Music Co Ltd
Universal - Polygram International Publishing, Inc
In de EU gereproduceerd met toestemming van Music Sales. Alle rechten voorbehouden. Internationaal copyright vastgesteld

PLAY GUITAR WITH... 18 CLASSIC SONGS

(Gitaartab met akkoordsymbolen en teksten, 160 pagina's, € 27,-, ref. AM1006599)
Play Guitar With... 18 Classic Songs met 18 tijdloze rockklassiekers voor gitaar. Een speciaal opgenomen cd met backingtracks zet jou en je gitaar in de muziek, terwijl een bijbehorend muziekboek zowel tabs als akkoordsymbolen en volledige teksten voor vocalisten bevat. Inclusief hits als *Get Back* van The Beatles, *Rebel Rebel* van David Bowie, *Hey Joe* van Jimi Hendrix en *Whiskey In The Jar* van Thin Lizzy. Verkrijgbaar via: www.musicroom.com

Dit was al een bekend lers volkslied tegen de tijd dat Thin Lizzy er een cover van uitbracht en geen enkele andere versie rockt zo hard als deze. Dankzij Eric Bells pakkende leadmelodieën bracht de track het tot de 20e plaats in de Nederlandse Top 40, terwijl het nummer 17 weken op nummer 1 stond in Ierland, waar de band vandaan kwam. De direct herkenbare riff van Bell horen we terug in allerlei covers die daar-

na van de song gemaakt werden, waaronder die van U2, Belle & Sebastian, Simple Minds, Gary Moore en - de bekendste - Metallica. De combinatie van twee hammer-ons is het lastige aan de lick van Bell. Op zich zijn beide hammer-ons niet moeilijk, maar omdat ze vlak na elkaar komen en het triolenritme soepel gespeeld moet worden, moet je er wel even op oefenen. Oefen ze om te beginnen stuk voor stuk. Dat lijkt

makkelijk, maar het is belangrijk dat je ze perfect in de vingers hebt voor je verder gaat. Dat is de truc om de lick echt goed te kunnen spelen.

Spiekbriefje

Komt voor tussen: 0:21-0:35

Tempo: 128 bpm

Toonsoort: G majeur

Belangrijkste technieken: hammer-ons/slides/vibrato

Eric Bells lick

Dit is waarschijnlijk de beroemdste lick uit de song. Je speelt hem in de zevende positie, wat betekent dat je wijsvinger alle tonen in het zevende vakje speelt. Je verlaat de zevende positie in maat 2, als je met je middelvinger naar het negende vakje schuift. Dat is niet de makkelijkste vingerzetting, maar zo blijf je wel het best in positie.

Ovation®
GUITARS

Inspiration is Everywhere, Find Yours.

Sometimes musical inspiration can come when it's least expected. Alex tries a new song idea on his Main Street Balladeer® backstage, just minutes before he's ready to perform. And when you're ready to take to the stage, Ovation is equipped to plug-and-play with features such as user-friendly Op Pro Preamp, Lyrachord® body with balanced EQ response and feedback-free performance in any size venue.

Ovation, Made for the Stage.™

Ovation Main Street Balladeer®
Model: 2771STR-MB

Video

EXCLUSIVE DISTRIBUTOR
GEWA
GUITARS

GEWA Benelux B.V.
Nieuwland Parc 11k
2952 DA Alblasterdam
Netherlands
gewamusic.com

PRS S2 35th Anniversary Custom 24

Stijlvol feestje

De S2 is een van de drie speciale modellen waarmee PRS zijn 35-jarig bestaan viert. Hij biedt meer sounds dan de oorspronkelijke Core Custom en dat voor de helft van de prijs. tekst **Dave Burr** foto's **Neil Godwin**

Rivalen

- Fender Parallel Universe Uptown Strat
- Gretsch G6129T Players Edition Jet FT Bigsby
- ESP LTD H-1001FR

De oorspronkelijke Custom met 24 frets heeft zonder twijfel zijn plaats in de geschiedenis van de gitaar verdiend. In dit voor PRS bijzondere jaar zijn drie feestelijke Custom 24-modellen gepland, te beginnen met een SE, vervolgens deze in de VS gebouwde S2 en ten slotte het vlaggenschip, de ultieme Core-uitvoering.

De Custom zelf heeft de afgelopen 35 jaar de nodige aanpassingen ondergaan en is het uitgangspunt gebleven voor een flink aantal van de daarop volgende PRS-modellen. Al die tijd is de Custom een mix gebleven van een Les Paul en een Stratocaster. Hij heeft de constructie en de houtsoorten van de eerste, met de dubbele positieholte en de vibrato van de laatste. Een perfecte kruising? Volgens tegenstanders is dat nu juist de grootste tekortkoming van het model; het *is* geen

Les Paul en het *is* geen Stratocaster. Die discussie zal nog wel even doorgaan op de internetfora, maar ondertussen is er wat ons betreft geen betere manier om het 35-jarig bestaan van dit klassieke model te vieren dan de S2, de middenklasser van de drie.

Ontwerp

Met een richtprijs van 2000 euro, met daarbij inbegrepen een stevige hoes, is de S2 een aantrekkelijke optie, waarbij de standaard S2 Custom 24 nog eens 100 à 200 euro goedkoper is. Qua prijs vergelijkbaar met de Fender American Ultra-, Original- en Professional-serie en de meest betaalbare Gibson USA Les Paul van dit moment, de Classic.

Beide Custom 24-modellen lijken veel op elkaar (al heeft de 35th Anniversary een feestelijk afdekplaatje

voor de halspen). Een belangrijk verschil is de manier waarop de humbuckers worden gesplitst in singlecoils. Bij het standaard model splits je de humbuckers gelijktijdig door de toonregelaar uit te trekken, wat in combinatie met de drie standen van de elementkeuzeschakelaar in totaal zes verschillende geluiden oplevert. Dit zijn gedeeltelijke coilsplits waarbij een klein deel van de uitgeschakelde spoel nog meeklinkt, met een eigen weerstand per pickup. Onze 35th Anniversary Custom 24 heeft twee mini-tuimelschakelaars, een per element, waarmee je kiest voor de full- of split-schakeling van elk van de twee 85/15 'S' humbuckers, wat in totaal acht verschillende geluiden oplevert. En net als bij de SE uitvoering van Paul's Guitar, horen we de echte singlecoil (de spoel zonder schroefjes). Daarnaast heeft de 35th Anniversary-versie een driestanden-tuimelschakelaar waar de standaard Custom een schuifschakelaar heeft. Verder zijn de specificaties en de verkrijgbare kleuren hetzelfde.

Qua uiterlijk is de welving van de top het belangrijkste verschil tussen de Core Custom 24 en de S2: het Core-model heeft de klassieke PRS-curve, terwijl de S2 vrijwel plat is en het moet doen met een afgeschuinde rand die aan de SG doet denken. Om die reden doet de S2 functioneler aan en kan hij natuurlijk sneller gebouwd worden. Dat is slechts een van de vele aanpassingen die PRS in staat stelt de S2 aan te bieden voor ongeveer de helft van wat het Core-model kost.

Zo is de hals net als bij de Core Custom van mahonie gemaakt, maar bestaat hier uit drie delen.

PRS laat niets los over zijn pickups, maar deze 85/15 'S' humbuckers doen het goed met zowel cleane als vervormde sounds

PRS S2 35TH ANNIVERSARY CUSTOM 24

RICHTPRIJS: € 2000,-
(incl. gigbag)

LAND VAN HERKOMST: VS

TYPE: elektrische solid-body met twee cutaways

BODY: mahonie met afgeschuinde randen en top van gevlamd esdoorn

HALS: mahonie, Pattern Regular-profiel, gelijmd

MENSUUR: 635 mm (25 inch)

TOPKAM/BREEDTE: wrijvingsloze topkam/42,16 mm

TOETS: palissander, vogelinleg, 254 mm (10 inch) radius

FRETS: 24, medium

HARDWARE: vernikkeld: PRS vibrato (gegoten), door PRS ontworpen lichte stemmechanieken (locking)

STRINGSPACING, BRUG: 52,5 mm

ELEKTRONICA:

PRS 85/15 'S' Treble en Bass humbuckers; 3-standen tuimelschakelaar voor elementkeuze, mastervolume en -toon, 2 mini-tuimelschakelaars voor coilsplit

GEWICHT: 3,37 kg.

OPTIES: verschillende kleuren

SERIE OPTIES: de standaard S2 Custom 24 heeft dezelfde kleurkeuzes, maar andere elektronica.

LINKSHANDIG: nee

KLEUREN: Dark Cherry Sunburst (testexemplaar), McCarty Sunburst, Elephant Grey, Faded Blue Smokeburst, Scarlet Red, Burnt Amber Burst, Whale Blue - allemaal glanzend nitro-over-cellulose

DISTRIBUTIE:

PRS Europe, Cambridge (VK), tel. +44 1223 874301

WEBSITE:

www.prsguitarseurope.com

De body is 44 mm dik, zo'n 5 mm slanker dan bij de Core Custom; de body bestaat uit één stuk mahonie en is ongeveer 32 mm dik met daarop een esdoorn top van ongeveer 12 mm. Het gebruikte esdoorn is vanzelfsprekend van mindere kwaliteit dan op de Core Custom en de transparante kleuren bedekken de hele body zodat de S2 het moet doen zonder de ongekleurde 'binding' die we van PRS kennen. Ook zijn de afdekplaatjes van de elektronicaruimte en de vibrato niet in de body verzonken. Wel is voor de S2 dezelfde nieuwe nitro-over-cellulose finish gebruikt.

Er zijn kosten bespaard op de constructie, maar ook op de gebruikte onderdelen. De S2 maakt, net als de voornamelijk in Indonesië gebouwde SE's, gebruik van Aziatische elektronica en door PRS ontworpen elementen. De Core pickups worden in de VS gemaakt, in de Stevensville-fabriek in Maryland, en de potmeters en schakelaars van dat model zijn van betere kwaliteit. Het land van herkomst speelt een minder grote rol bij de hardware: de S2 vibrato is een tweedelig, gegoten ontwerp dat ook op de SE- en CE-modellen wordt gebruikt, terwijl de Core vibrato - nu toe aan versie Gen III - van massief metaal gemaakt wordt, ook al wil PRS niet zeggen waar dat gebeurt.

De praktijk

Volgens PRS lijkt het Pattern Regular halsprofiel op de traditionele PRS halzen zoals die in de jaren tachtig op het oude adres aan de Virginia Avenue gemaakt werden. Smal is

De vibrato van de S2 is dezelfde als die op de SE- en CE-modellen

De Customs heldere, eigentijdse sound maakt hem een prima keus voor wie veel verschillende geluiden uit één gitaar wil halen

de hals wel, net iets meer dan 42 mm. De diepte is 21 mm bij de eerste fret en 23 mm bij de twaalfde en dat levert een prettig bespeelbare hals op met een lichte V-vorm en een radius van 254 mm (10 inch). De akoestische respons is levendig en resonant, en de gitaar is perfect afgesteld. Al met al een gitaar met veel typische PRS-kenmerken uit midden jaren tachtig, met het karakter van een Fender/Gibson-kruising en alles wat ervoor heeft gezorgd dat we 35 jaar later nog steeds over PRS schrijven.

Met zijn USA 85/15 pickups klinkt de S2 niet veel anders dan bijvoorbeeld de CE 24. De enkelspoelsschakeling komt in de buurt van de helderheid en het karakter van een Fender, met evenveel diepte als sprankeling, en dat hoor je niet vaak van een gesplitste humbucker. En terwijl de 85/15 'S' onmiskenbaar van veel gain houdt, blijft de toon duidelijk, wat de S2 de ideale gitaar maakt om te combineren met een volle pedalenplank of een multi-effect processor. Paul Reed Smith houdt niet van scherp hoog en dat horen we hier dan ook niet.

Vergeleken met de andere nieuwe PRS-modellen die we de laatste tijd hebben bespeeld, heeft deze Custom de helderste, meest eigentijdse sound. Dat maakt hem minder interessant voor vintage fans, maar een prima keus voor wie veel verschillende geluiden uit één gitaar wil halen. Zoals bij alle goede gitaren kun je alleen met de volumeregelaar al een belangrijk deel van het

karakter van je sound bepalen - draai hem iets terug om de hifi-glans uit je geluid te halen en juist vol open als je de S2 aansluit op een straatlengte aan effecten. Bij gitaren als de CE 24 en zeker de Silver Sky hoor je meer 'hout' in je geluid, maar als je kiest voor één allround gitaar die veel kan, is dit een prima keus en aan het werken met die minischakelaartjes wen je snel. Het is een heel stabiele gitaar, ook dankzij het vertrouwde vibrato-systeem. De intonatie klopt en de bespeelbaarheid is perfect. Je hoort nergens aan terug dat dit in feite een scherp geprijsd model is.

Conclusie

Er zijn twee dingen die niet-PRS-spelers dwars zitten aan het merk: het chique uiterlijk en de prijs. Eerstgenoemde heeft het merk geholpen naam te maken en de tweede geldt helemaal niet voor deze sobere S2. Zelfs de grootste twijfelaars moeten toegeven dat PRS continu bezig is de instrumenten die men op de markt brengt te verbeteren. Alleen het beste is goed genoeg.

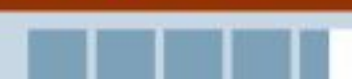
Als jij je gitaarspel serieus neemt, heeft PRS een serieuze gitaar voor je die je zal helpen je dromen waar te maken. **G**

Vrijwel recht doorlopende snaren, een frictieloze topkam en lockingtuners zorgen voor een stemvast instrument

PRS S2 35TH ANNIVERSARY CUSTOM 24

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Bestaan er betere in serie geproduceerde gitaren voor deze prijs dan deze?

GREETINGS FROM CALIFORNIA

M-25E

CONCERT SIZE. ALL MAHOGANY.
CALIFORNIA BURST.

BUILT IN OXNARD, CALIFORNIA.
MADE TO BE PLAYED.

Made ^{TO} BE Played
SINCE 1953

Rivolta Combinata XVII

Retro chic

Valt een Fano of Novo niet helemaal binnen je budget? Kijk dan eens naar het portemonnee vriendelijkere Rivolta, bijvoorbeeld deze prachtige Combinata XVII in Toro Black. tekst **Gertjan Smit**

Rivolta gitaren zijn het geesteskind van Dennis Fano, oprichter van Fano Guitars en eigenaar van en gitaarbouwer bij Novo Guitars. Terwijl deze laatste twee merken exclusieve handgebouwde Amerikaanse gitaren produceren, is Rivolta een nieuwe lijn van in Korea gefabriceerde gitaren die daardoor een stuk betaalbaarder zijn. Net als Fano en Novo grijpt Rivolta voor zijn ontwerpen terug op modellen uit de jaren vijftig en zestig.

De Combinata XVII is volgens Rivolta afgeleid van de Fano RB6, die weer gebaseerd is op een Rickenbacker Combo. De Combinata is met zijn offset body zeker een opvallende verschijning en doet mij heel erg denken aan de retro gitaren van Teisco, Airline en Mosrite.

Constructie

De Rivolta Combinata is wat je noemt een elegante gitaar. De goudkleurige

slagplaat en idem logo op de kop passen perfect bij de geheel in het zwart ('Toro Black') afgewerkte gitaar. Verder maken de omlijsting van de witte binding, die langs de gehele gitaar loopt, de parelmoeren blokinleg, die over de gehele breedte van de toets is ingelegd, en de verchromde hardware de Combinata een plaatje om te zien.

Hoewel de gitaar een mahonie-houten body heeft is hij vrij licht. Dit komt door de uitgefreesde klankkamers, waardoor de gitaar halfhol is. De gewelfde top is eveneens van mahonie. De hals is echter van esdoorn en voorzien van een palissander toets met maar liefst 24 fretjes. De mensuur van 635 mm is gelijk aan die van PRS en zit

Rivalen

- Gibson SG Special
- Vibrola Aged Cherry
- Duesenberg Julia Black
- Danelectro 64XT Black

daarmee dus tussen een Gibson- en Fender-mensuur in; vanaf de 22e fret wordt het daarom wel wat krap, zeker als je wat grotere vingers hebt. Dankzij de dubbele cutaway zijn de hoogste frets wel goed te bereiken.

De Combinata is voorzien van twee 'Novanta' P-90's van eigen makelij, die met een driestandenschakelaar kunnen worden geselecteerd. Verder zijn er een enkele volume- en toonregelaar. De Duesenberg Les Trem II vibrato maakt het geheel af. Dit is een vereenvoudigde versie van een

Met wat lichte overdrive komt de Combinata nog meer tot leven. Hierbij reageert de gitaar erg goed op je manier van spelen. Alle nuances die je in je spel legt, komen goed naar voren. Hierdoor kun je qua speelstijl alle kanten op. Voeg wat slapbackdelay toe en je begeeft je op rockabilly- en americana-terrein. De Duesenberg Les Trem is dan een waardevolle toevoeging. Hij reageert goed en voelt soepeler aan dan een standaard Bigsby.

Met de distortion ingeschakeld krijg je die volle romige rocksound

sexy gitaar met dito naam. Als een prachtige latinagodin en zo speelt ze ook. Wel een beetje een femme fatale, maar dat is *part of the fun*. De afwerking en bespeelbaarheid zijn subliem. Het is geen goedkope gitaar, maar ik had eerlijk gezegd een veel hoger prijskaartje verwacht gezien de kwaliteit van het gebodene.

Daarnaast is de Combinata uiterst veelzijdig en dus breed inzetbaar. Afgezien van misschien metal kan ik geen speelstijl bedenken waarin je niet met

RIVOLTA COMBINATA XVII

RICHTPRIJS: € 1325,-

LAND VAN HERKOMST:

Korea

TYPE: elektrische gitaar

BODY: mahonie met klankkamers, gewelfde mahonie top

BRUG: Duesenberg Les Trem II

TOETS: palissander

HALS: esdoorn

FRETS: 24 medium/jumbofrets

MENSUUR: 635 mm

BREEDTE TOPKAM: 43 mm

ELEKTRONICA: 2 Rivolta 'Novanta' P-90 elementen, driestandenschakelaar, volume- en toonregelaar

HARDWARE: verchromd

GEWICHT: ong. 3 kg

AFWERKING: Toro Black (testexemplaar), Acero Glow, Adriatic Blue Metallic, Autunno Burst

KOFFER: Rivolta gigbag meegeleverd

DISTRIBUTEUR:

The Fellowship of Acoustics, Dedemsvaart, tel. (0)523 232205

WEBSITE: www.tfoa.eu

Bigsby tremolosysteem, die zo ontworpen is dat het een stuk makkelijker is om je snaren te vervangen dan bij een reguliere Bigsby.

Geluid

De Rivolta klinkt opvallend licht en helder voor een mahonie gitaar. Dit komt waarschijnlijk door de esdoorn hals in combinatie met de klankkamers in de body, die de gitaar een meer open klank geven. Over het cleane kanaal met een beetje reverb resulteert dit een mooie warme, gebalanceerde klank. Het halselement is vol maar niet modderig, met een aangename sprankel in het hoog. Het bruselement is logischerwijs wat helderder, maar nog steeds met een mooie balans. Hij heeft nog behoorlijk wat twang, maar is niet zo fel als bijvoorbeeld een Telecaster.

De Combinata speelt overigens fantastisch. De hals ligt lekker in de hand en de afwerking van de fretjes is perfect gedaan: netjes gepolijst, met freteindjes die mooi zijn afgerond. Dankzij de diepe onderste cutaway zit ook niets je in de weg om in de hoogste posities te spelen.

die heel erg doet denken aan een Les Paul Junior. Voller en vetter dan een standaard enkelspoelselement, maar nog wel met dat open karakter dat bij een humbucker ontbreekt. Dankzij het heldere karakter van de gitaar behoud je de definitie in je geluid. En geloof me, deze gitaar kan behoorlijk scheuren en rocken als je hem op zijn staart trapt. Een stevig geluid met ballen, maar je hoort nog steeds duidelijk iedere articulatie. De gitaar schoont overigens ook mooi op als je het volume terugdraait.

Kortom: je kunt met de Combinata echt alle kanten op, de naam is dan ook zeker zeer toepasselijk gevonden.

Conclusie

De Rivolta Combinata XVII is een, ik zeg het niet vaak, uitermate

De Rivolta Combinata XVII is een, ik zeg het niet vaak, uitermate sexy gitaar

deze gitaar uit de voeten zou kunnen. Niet in de laatste plaats dankzij de 24 frets voor net dat beetje extra bereik en de soepele tremolo van Duesenberg voor subtiele toonbuigingen of om wat vibrato aan je akkoorden mee te geven. Kortom: met de Rivolta Combinata krijg je een compleet pakket en hij wordt ook nog eens met een stevige gigbag geleverd. Wat wil je nog meer.

Als reparateur en product-specialist gaan er jaarlijks heel veel verschillende gitaren door mijn handen en hierdoor ben ik eerlijk gezegd niet zo snel meer onder de indruk, maar de Combinata laat mijn hart echt sneller kloppen. Een aanrader. 📍

RIVOLTA COMBINATA XVII

oordeel

» **GITARIST ZEGT:** Prachtige en veelzijdige gitaar

Yamaha THR30II

Thuiswerken

Yamaha's desktopversterkers gaan draadloos en hebben meer mogelijkheden dan een Zwitsers zakmes. Is dit genoeg voor thuis, live en in de studio? We gaan op onderzoek. tekst Nick Guppy foto's Olly Curtis

Rivalen

- Boss Katana Air
- Vox ADIO AIR GT
- Blackstar ID:Core BEAM

In het verleden hadden veel gitaristen twee versterkers: een grote voor op het podium en een kleine voor in de studio. Dat veranderde in 2011, toen Yamaha een gat in de markt ontdekte en mogelijkheden zag voor een derde type versterker. Zij kwamen met een nieuw concept: geen doos met zwarte tolex bekleding die je op de grond zet, maar een ontwerp dat niet misstaat op je boekenplank of tafel, en met een aantal functies die hem speciaal geschikt maken voor thuisgebruik. Dat was het begin van de zeer succesvolle reeks THR versterkers, die dankzij nieuwe modellen en firmware-upgrades onverminderd populair is. Ondanks een groeiend leger aan na-apers is de desktopversterker een typisch Yamaha product gebleven en om dat nog maar eens te onderstrepen introduceert het merk nu de nieuwe THR Mark II-serie, die bestaat uit twee 20-watt combo's (een draadloos, de ander met een traditionele aansluiting voor een gitaarkabel) en het vlaggenschip, de nieuwe 30-watt THR30II Wireless die we hier zien.

Ontwerp

De THR30II Wireless mag dan iets groter geworden zijn vanwege zijn forsere luidsprekers, hij blijft het formaat houden van een flinke broodrooster en ziet er strak uit met zijn behuizing van zwart, gegoten kunststof, afgetopt met een bedieningspaneel en rooster om de luidsprekers te beschermen uit één stuk metaal.

Het metaal heeft een huiskamer-vriendelijke crèmekleur meegekregen. Twee oranje leds zorgen voor een warme, buizenachtige verlichting achter het rooster dat de beide fullrange 3,5-inch luidsprekers beschermt in hun behuizing, die speciaal ontworpen is voor meer laag en een betere stereospreiding. De regelaars lijken dezelfde als op de oorspronkelijke THR, maar er zijn wat belangrijke aanvullingen. Zo zijn er vijf geheugentoetsen om instellingen op te slaan en weer op te roepen en een bluetooth

pairing-toets. Je kunt nu kiezen uit meer versterkertypen en elk van deze acht THR-voices (waaronder bas, akoestisch gitaar en een vlakke weergave voor het afspelen van muziek) heeft drie verschillende modi.

De kleur van de leds verandert als je een andere modus kiest - handig: rood voor klassiek, blauw voor boetiek en groen voor modern. De versterker-regelaars doen vertrouwd aan, met programmeerbare knoppen voor gain, mastervolume, bass, mid en treble.

Voor de effecten zijn er twee knoppen, die mixlevel en effecttype voor hun rekening nemen. Onder de modulatie-effecten vinden we chorus, flanger, phaser en tremolo, terwijl je met de echo/reverbknop kunt kiezen tussen echo, echo met reverb, of hall of spring reverb programma's.

Dan zijn er nog twee niet-programmeerbare knoppen om het volume van gitaar en audio te regelen, en een kleine, ronde led die je laat zien welk programma je hebt

geselecteerd. Naast het scherm vinden we de drukknop voor taptempo, waarmee je tevens de chromatische tuner en de speciale functies voor de stereospreiding bedient.

Een stereo paar lijnuitgangen (waarop je gebalanceerde of ongebalanceerde jacks kunt aansluiten) bevindt zich aan de achterkant, samen met een usb-aansluiting en een aansluiting voor de voeding. Als Yamaha het over 'draadloos' heeft, bedoelen ze dat de THR30II Wireless volledig compatibel is met de Line 6 Relay G10T zender, terwijl een oplaadbaar batterijpack vijf uur (stroom)draadloos speelplezier mogelijk maakt.

Via bluetooth is de THR30II verbonden met de THR Remote-app, zodat je de versterker in real time kunt bedienen. Ook geeft de app je toegang tot extra parameters, waaronder een compressor en noisegate, 16 verschillende kabinetmodellen en twee extra reverbmodellen.

Ook is er een voorziening getroffen voor het via bluetooth aansluiten van een footcontroller van een

De modellen met lage tot medium gain reageren goed op de dynamiek van je spel, alsof je over een echte buizenamp speelt

YAMAHA THR30II WIRELESS COMBO

RICHTPRIJS: € 580,-

LAND VAN HERKOMST:

China

TYPE: digitale desktop-modelingversterker

LUIDSPREKERS: 2 x 3,5 inch speciaal ontworpen, fullrange

MAX. VERMOGEN: 30 watt (2 x 15 watt stereo) op netspanning, 15 watt (2 x 7,5 watt stereo) op batterijen

AANSLUITINGEN: guitar in, aux in, usb, koptelefoon, 2 x lijn uit (stereo)

AFMETINGEN: 195 x 420 x 155 mm (hxbxd)

GEWICHT: 4 kg

BEHUIZING: metaal/kunststof

REGELAARS: amp select, type select, user memory 5 x select, bluetooth pair, taptempo/tuner, gain, mastervolume, bass, middle, treble, effect select/level, echo/reverb select/level, uitgangsniveau gitaar, uitgangsniveau audio

EXTRA FUNCTIES: THR Remote-app voor bediening op afstand, aansluiting voor footcontroller, audio streamen via bluetooth; wordt geleverd met Cubase AI/Cubasis LE software

OPTIES: custom Yamaha gigbag

SERIE-OPTIES: 20-watt THR10II Wireless en niet-draadloze 20-watt THR10II

DISTRIBUTIE: Yamaha Music Europe GmbH

WEBSITE: nl.yamaha.com

derde partij en je kunt vanaf elk draagbaar, met bluetooth uitgerust apparaat muziek naar de THR30II Wireless streamen.

Geluid

Omdat de THR intern geen wisselstroom heeft, heeft hij opvallend weinig last van bijgeluiden. Alleen bij extreme gain- en volume-instellingen hoor je iets van gesis en bij normaal gebruik is er zo goed als geen ruis.

De 15 gitaarversterkermodellen zijn echt top. Yamaha noemt geen merknamen als referentie zodat je geen directe vergelijking kunt maken, maar de omschrijvingen in de handleiding geven wel een idee in welke richting je moet zoeken.

De dynamische respons is bijzonder overtuigend - de cleane modellen produceren een sprankelend hoog en een verrassend vol laag, terwijl de modellen met weinig tot medium gain opvallend goed reageren op de dynamiek van je spel, net alsof je over een echte, klassieke buizenamp speelt. Gebruik je meer gain, dan lijkt er geen maximum aan de vervorming te zitten, zodat je af en toe met de EQ moet ingrijpen om de zaak niet uit de hand te laten lopen. Gelukkig werkt de toonregeling van de THR prima.

De drie standen van het bass-versterkertype zijn bedoeld voor de laagste octaven; in de acoustic-voice voor akoestisch gitaar kun je kiezen uit condensator-, dynamische of buizenmicrofoon, terwijl je in flat/music playback-stand de

Via usb verbind je deze Yamaha desktop-amp met een computer voor editing, opnemen en weergeven

beschikking hebt over drie verschillende EQ-instellingen.

De effecten zijn al even indrukwekkend. In de super wide-modus en met een beetje tremolo en veergalm krijg je echt het idee over een veel grotere en zwaardere versterker te spelen.

Met de THR Remote-app kun je de instellingen van de THR op afstand aanpassen, zonder vast te lopen in eindeloze parameters. De strakke 2D weergave en intuïtieve layout bevallen ons wel, en het bedienen van de Yamaha is een fluitje van een cent. Voor kleine optredens is het 2 x 15-watt vermogen van de THR30II net voldoende, hoewel je betere resultaten krijgt als je het apparaat via de lijnuitgangen op een PA aansluit. Let op: zonder

netspanning halveert het vermogen van de THR om de batterijen te sparen.

Conclusie

Buizenversterkers klinken geweldig, maar erg flexibel zijn ze niet. Ook zijn ze zwaar en zeker als ze al wat ouder zijn, vragen het veel onderhoud om ze in topconditie te houden. Net zoals fotografen uiteindelijk van filmrolletjes naar digitale camera's overstapten, is de technologie die wordt gebruikt om versterkers digitaal te modelleren nu zo goed, dat zo'n digitale combo inmiddels een serieuze optie is. Het valt niet mee om iets *niet* goed te vinden aan de Yamaha THR30II; het ding heeft letterlijk alles wat je zoekt in een versterker voor thuis. Dat je kunt inpluggen zonder kabel en netsnoer is echt ontzettend handig, en de mogelijkheid muziek te streamen maakt het de ideale oefenpartner, terwijl je er ook nog eens mee kunt optreden en opnemen, of er zelfs mee naar buiten kunt. Yamaha heeft dit deel van de markt niet meer alleen voor zichzelf en de concurrentie is hevig. Toch denken we dat deze nieuwe THR30II Wireless zoveel te bieden heeft dat hij nog wel even nummer 1 zal blijven. **G**

De THR30II is volledig compatibel met Line 6' Relay G10 zender voor maximaal 5 uur draadloos spelen

YAMAHA THR30II

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Desktopversterker met topkwaliteit geluiden en een bedrieglijk eenvoudige interface

ECLIPSE 87 NT

M-1 CUSTOM 87

ECLIPSE 87

MIRAGE DELUXE 87

SURVEYOR 87

Radical Reissues

Back in 1987, ESP stunned the world by delivering their first line of high-performance instruments with features like neck-thru-body construction, locking tremolos custom colors and more. In 2020, we're offering the LTD '87 Series... faithful reissues of those models that first captured the imaginations of musicians who needed more than the typical guitar could offer. Visit espguitars.com to learn more about the new availability of guitars and basses that put ESP on the map!

ESP
[ESPGUITARS.COM](https://espguitars.com)
[SOUND-SERVICE.EU](https://sound-service.eu)

Epiphone Masterbilt Frontier & Excellente

Terug naar de roots

Gibson wil dat Epiphone niet langer als een ondermerk wordt gezien, maar weer het respect verdient als 'Gibsons oudere broer'. Nieuwe instrumenten gaan voor dat imago zorgen.

tekst **Hein van Dongen**

In een interview met *Gitarist* in januari 2020 vertelde Gibson-ceo James Curleigh over de plannen om het merk Epiphone weer meer op de voorgrond te brengen. Dat moet onder meer gaan gebeuren door een nieuwe lijn heruitgaven van legendarische Epiphone instrumenten. Zoals we nog zullen zien is dit waarschijnlijk ook commercieel een heel slimme zet. Twee van die nieuwe modellen ontvingen wij ter test: de Frontier en Excellente dreadnought.

De oudere en de jongere broer

Epiphone is tegenwoordig een merk dat goed vertegenwoordigd is in de lagere prijsklasse, met instrumenten die heel erg op Gibsons lijken en ook de naam van de vergelijkbare Gibson-modellen dragen. Maar volgens Curleigh moeten we Epiphone niet zien als het kleine broertje van Gibson, maar als de oudere broer. De geschiedenis van Epiphone begint in 1873, als in Smyrna 'het huis Stathopoulos' wordt gevestigd, een familiebedrijf dat uitgroeide van een handel in toonhout tot een lutherie. In 1904 emigreerde Anastasios Stathopoulos naar New York en hij zette daar de instrumentenfabriek voort. Diens zoon Epaminondas ('Epi') Stathopoulos nam de fabriek in 1923 over. De naam van het bedrijf wordt Epiphone en naast banjo's begint men eind jaren twintig gitaren te bouwen. In 1931 wordt de Masterbilt-serie geïntroduceerd, een reeks akoestische archtopgitaren die wat kwaliteit en ook wat verkoop

betreft rechtstreeks concurreren met de modellen van Gibson.

Na de oorlog wordt alles anders. Epi Stathopoulos is in 1943 overleden, zijn broers maken ruzie over de koers en er komen geen spraakmakende nieuwe ontwerpen meer. Als men in 1953 wil verhuizen naar Philadelphia vanwege problemen met de vakbond in New York weigeren veel werknemers mee te gaan. Deze employees gaan staken en worden daarom ontslagen. Zij richten met Alfred Dronge het legendarische merk Guild op, dat aanvankelijk eveneens vooral archtops bouwt.

Na bemiddeling door Les Paul wordt Epiphone in 1957 overgenomen door de oude rivaal Gibson. De productie verhuist naar Gibson in Kalamazoo. De aanschaf van Epiphone opent voor Gibson nieuwe

oude Epiphone kop en hals blijven vaak ongewijzigd. Sommige modellen zijn wat goedkoper dan de vergelijkbare Gibsons, maar begin jaren zestig zijn zowel het topmodel van Epi's archtoplijn (de Emperor) als die van de flattops (de Excellente, waarvan we de nazaat hier testen) hoger geprijsd dan de destijds duurste Gibsons.

Een grote boost krijgt het imago van Epiphone als The Beatles ermee verschijnen. John, Paul en George gebruiken een Epiphone Casino, en Paul ook een akoestische Epiphone Texan.

Dan komt er eind jaren zestig een aardverschuiving in de wereld van de instrumentbouwers. Op de groeiende vraag naar instrumenten wordt massaal ingespeeld door bedrijven uit het Verre Oosten en de Amerikaanse bouwers verliezen in korte tijd hun grip op de markt (en vaak ook op de kwaliteit van hun producten). Vanaf 1970 worden Epiphones in het Verre Oosten gemaakt (aanvankelijk Japan, later ook Korea en China) en dan begint de geschiedenis van Epiphone als een budgetmerk.

De Excellente klinkt met meer midden een stuk steviger dan de Frontier - maar wel met een heel mooi timbre

mogelijkheden, want het bedrijf werkt in die tijd met exclusieve verkooplicenties en door de aankoop van Epiphone kan men nu ook gitaren via andere dealers aanbieden.

De nieuwe Epiphones dragen onmiskenbaar een Gibson-signatuur, maar het zijn toch vaak afwijkende modellen. Aanvankelijk worden er nog veel oude Epiphone onderdelen gebruikt, en de contouren van de

De nieuwe strategie anno 2020 met Epiphone bestaat uit twee lijnen. Ten eerste wil men een 'inspired by Gibson'-serie opzetten, die juist heel sterk leunt op de voorbeelden van de jonge broer. Ten tweede wil men oorspronkelijke Epiphone-modellen herintroduceren. Twee daarvan zijn de Epiphone Frontier en de Epiphone Excellente, allebei square-shoulder dreadnoughts.

Rivalen

- Gibson G-45 studio
- Guild D260-E

» Masterbilt Frontier

De twee gitaren uit onze test komen uit de Masterbilt-serie. De Frontier werd in 1957 geïntroduceerd, direct na de overname door Gibson. Het was het eerste model met 'square shoulders' - de Gibson dreadnoughts hadden tot die tijd ronde schouders, zoals de Gibson J-45.

Het nieuwe model is geheel massief en heeft een replica van de oorspronkelijke slagplaat, een voorstelling met een lasso en cactussen, die natuurlijk associaties oproept met de wereld van de 'western gitaar'. De lak heeft een rode gloed, die Epiphone 'Iced Tea Aged Gloss' noemt. De gitaar heeft een luide en sprankelende klank, niet zwaar of bassig zoals sommige andere dreadnoughts, maar wel van een hoog volume. Een verschil met de Gibson dreadnoughts is dat de Epiphone als vanouds een 25,5-inch mensuur heeft in plaats van 24,75 inch. Dat is vooral fijn als je grotere handen hebt.

De gitaar is versterkbaar met een ingebouwde Fishman Sonitone preamp en het Sonicore element. Toon- en volumeregeling bevinden zich onder het klankgat. Als je beschikt over een speciale versterker voor akoestische gitaren is het geluid van dit piëzo-systeem goed bruikbaar.

» Masterbilt Excellente

De FT120 Excellente was destijds het topmodel van Epiphone. Nu heb ik het origineel nog nooit gezien en als dat zo was stond hij hier vast niet naast de bank om hem met het testexemplaar te vergelijken, want het is een collector's item geworden, waarvan er tussen 1963 en 1970 maar 141 gemaakt zijn.

De Excellente is nog overvloediger gedecoreerd dan de Frontier. De lak noemt Epiphone 'Antique Natural Aged' en deze geeft aan het instrument een vintage uitstraling. Door de ebben toets met parelmoeren 'clouds' inleg, en de Kluson Waffleback stem-

EPIPHONE MASTERBILT FRONTIER

RICHTPRIJS: € 799,-

LAND VAN HERKOMST:

China

TYPE: square-shoulder dreadnought

BOVENBLAD: massief sparren

ZIJ- EN ACHTERKANT: massief esdoorn

TOETS: pau ferro

HALS: mahonie

MENSUUR: 648 mm

(25,5 inch)

FRETS: 20

TOPKAM: Graph Tech

NuBone

BRUG: Indiaas laurier

ZADEL: been

ELEKTRONICA: Fishman Sonitone preamp (volume en toon) en Sonicore pickup

AFWERKING: Iced Tea Aged Gloss

LINKSHANDIG: nee

INCLUSIEF KOFFER: nee

DISTRIBUTEUR: Gibson Europe BV, Amersfoort, tel. 088-0231000

WEBSITE:

www.epiphone.com

EPIPHONE MASTERBILT FRONTIER

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Gunstig geprijsde, uitstekende 'square-shoulder' gitaar

Introducing
VOX *Cambridge50*

modeling guitar amplifier
with NuTube

VOX

Powered by
NuTube + CELESTION

MODERN & RESPONSIVE

The Cambridge50 is a modern modeling guitar amplifier powered by NuTube and Celestion for powerful and responsive tones.

LEARN MORE AT VOXAMPS.COM

mechanieken heeft de Excellente een chique karakter. Het instrument heeft een massief sitka sparren bovenblad. De zij- en achterkant zijn van massief ovangkol. Opvallend is dat de gitaar een stuk zwaarder is dan de Frontier. Ook het geluid is minder licht van toon; het is een stuk steviger en heeft meer midden, maar wel een midden met een heel mooi timbre. Het geluid is goed in balans, wordt nergens schril of iel en evenmin vaag of bonkerig. Ook hier zien we eenzelfde Fishman versterkingssysteem en wederom de grotere mensuur dan die welke we kennen van de concurrerende Gibsons.

Als je twee gitaren mag testen ga je bijna vanzelf vergelijken. De Excellente is de duurste van de twee en zou mijn voorkeur hebben vanwege de wat steviger klank en de misschien nog authentiekere uitstraling, maar ook de Frontier is een prachtinstrument.

Conclusie

Gibson en Epiphone hadden samen gitaren voor elke wens en elke beurs, zo leek het. Maar dat was toch niet echt het geval. Tussen de duurste Epiphones en de goedkoopste Gibsons gaapte een gat, precies in een prijsklasse waarin veel mensen een gitaar zoeken. De oplossing is gevonden in de introductie van goedkopere Gibsons (zoals de G-45 Studio, een akoestische Gibson uit de VS voor onder de duizend euro). Daarnaast wordt het gat ook gevuld door duurdere Epiphones van een hogere kwaliteitsstandaard. De twee akoestische monsters die we hier getest hebben vallen precies in die categorie. Het zijn allebei mooi gebouwde, prima spelende en klinkende gitaren. En Epiphone komt hiermee weer een beetje terug bij wat het merk ooit was: niet het broertje van, maar een merk met een eigen respectabele status. **G**

EPIPHONE MASTERBILT EXCELLENTE

RICHTPRIJS: € 899,-

LAND VAN HERKOMST:

China

TYPE: square-shoulder dreadnought

BOVENBLAD: massief sitka sparren

ZIJ- EN ACHTERKANT: massief ovangkol

TOETS: ebben

HALS: mahonie

MENSUUR: 648 mm

FRETS: 20

TOPKAM: Graph Tech NuBone

BRUG: been

ZADEL: been

ELEKTRONICA: Fishman

Sonitone preamp (volume en toon) en Sonicare pickup

AFWERKING: Antique

Natural Aged

LINKSHANDIG: nee

INCLUSIEF KOFFER: nee

EPIPHONE MASTERBILT EXCELLENTE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Reissue van een voormalig topmodel, maar nu betaalbaar

Tech 21 SansAmp PSA 2.0

Analoge kameleon

De Programmable SansAmp, kortweg PSA, keert terug in pedaalvorm. tekst **Steven Faber**

Dertig jaar geleden bracht Andrew Barta met zijn bedrijf Tech 21 de SansAmp uit, een pedaalje met de klank van een versterker met speakerkast. En dat helemaal analoog. Niet lang daarna kwam de eerste digitale modeling, maar de SansAmp behield zijn plaats en is sindsdien in veel vormen verschenen, waaronder Tech 21's Fly Rig-serie en als programmeerbare rackunit, de PSA. Deze is nu opnieuw

uitgebracht in pedaalformaat als PSA 2.0.

Ontwerp

Waar veel toepassingen van de SansAmp je een aantal klanken geven die je kunt aanpassen met regelaars voor gain en EQ, biedt de PSA je een blank canvas waarop je van de grond af je sound kunt opbouwen en zo simulaties van bekende versterkers kunt instellen of je eigen klank kunt maken. Daarvoor kun je gebruikmaken van drie

regelaars met de namen Buzz, Punch en Crunch, die respectievelijk de gain van de lage, midden en hoge frequenties regelen. Je zou kunnen denken dat het een eenvoudige EQ is, maar juist omdat ze invloed op de gain hebben doen deze regelaars meer en werken ze heel effectief.

Voor de Buzz, Punch en Crunch zit de (input)gainregelaar en erna de drive, die een eindtrapoversturing simuleert. Vervolgens heb je een EQ-sectie bestaande uit een actieve low- en highregelaar en ten slotte een levelregelaar voor het totaalvolume. Het filter voor de speakersimulatie kun je met een drukknopje in- of uitschakelen. De standen van alle hierboven

Rivalen

- Chase Bliss Preamp MkII
- Mooer Preamp Live

genoemde functies sla je eenvoudig op door twee keer op het saveknopje te drukken, maar er is één regelaar waarvan de stand niet wordt opgeslagen: trim. Hiermee stel je het globale volume van alle presets in zodat je de PSA 2.0 goed kunt afstellen als je 'm live met eindversterker of mengpaneel gebruikt.

Met de voetschakelaars voor down, up en active/search kan je eenvoudig door de 128 presets scrollen en de gewenste sound selecteren. De aansluitingen van

drivesounds tot je beschikking. Een andere optie is om 'm als voorversterker te gebruiken en aan te sluiten op een eindversterker, bijvoorbeeld door 'm in de return van de effectloop van je versterker te prikken. Andere effecten kun je dan ervoor zetten.

De derde mogelijkheid is om 'm voor directe opnames te gebruiken. Prik je gitaar in, sluit de uitgang aan op een audio-interface en je kunt rechtstreeks in een daw opnemen zonder tussenkomst van versterkers en microfoons.

Crunch. Het kan best zijn dat je de Buzz flink opendraait voor het gewenste effect en daarna het laag wat tempert door low terug te draaien. De inputgain heeft weer invloed op hoe de Buzz, Punch en Crunch reageren en drive geeft echt het gevoel van een eindtrapverstoring, breder en minder gefocust dan wanneer je de gain opendraait.

Kan je dan echt elke sound uit dit kleine kastje halen? Nee, zo is het ook weer niet, want bijvoorbeeld de soort oversturing (agressief of vloeiend) en compressie van een versterker zijn minder direct in te stellen.

Onze ervaring

Tijdens de test hebben we de PSA op alle mogelijke manieren uitgeprobeerd. Alleen live op een PA konden we 'm niet testen. Als overdrivepedaal voor een versterker kan hij prima dienst doen, al was het voor ons niet de ultieme overdrive. Aansluiten op een eindversterker werkte ook goed, maar daarbij bleek wel dat hij minder goed kan omgaan met complexe geluiden die je krijgt als je bijvoorbeeld een reverb ervoor zet, dus die even erna plaatsen. Opvallend is ook dat de speakersimulatie prima klinkt als je de PSA gebruikt met een gitaarkabinet, maar voor wie zijn eigen IR's wil gebruiken is het fijn dat deze kan worden uitgeschakeld.

Wij vonden de PSA vooral uitblinken bij het maken van opnames: je kunt heel nauwkeurig de klank instellen zoals je die wilt hebben met een natuurlijk klinkend resultaat.

Conclusie

De PSA 2.0 is een bijzondere versterkersimulator, ideaal voor opnames. Het is wel een apparaat dat je moet leren kennen, maar als je door hebt hoe groot de mogelijkheden zijn en hoe nauwkeurig hij is in te stellen, kun je er enorm veel sounds uit halen. Daarbij biedt hij analoge geluidskwaliteit bij het gemak van een digitale bediening. **G**

TECH 21 SANSAMP PSA 2.0

RICHTPRIJS: € 450,-

LAND VAN HERKOMST: VS

TYPE: programmeerbare analoge voorversterker met speakersimulatie

REGEELAARS: gain (input), buzz, punch, crunch, drive, low, high, level, trim

SCHAKELAARS: speaker-simulatie, save

VOETSCHAKELAARS: up, down, active/search

AANSLUITINGEN: ingang, uitgang, midi in

GEWICHT: 360 gr

AFMETINGEN: 30 x 205 x 70 mm (hxbxd)

VOEDING: 9 volt, 150 mA (adapter meegeleverd)

REEKS: er zijn diverse SansAmp producten, waaronder signature-versies voor Geddy Lee, Steve Harris en dUg Pinnick

DISTRIBUTIE:

Sound Service, Rangsdorf (D), tel. 0049 (0)337089330

WEBSITE:

www.sound-service.eu

de PSA zijn eenvoudig. Naast de 9V voedingsaansluiting (de adapter wordt meegeleverd) zijn er een in- en uitgangsjack en een midi-aansluiting voor bediening van de PSA op afstand. We hadden het mooi gevonden als er een xlr-uitgang was, maar wie weet komt die in versie 2.1. Wel is de uitgang een trs-jack, waarbij de tip het complete signaal doorgeeft en de ring het signaal zonder speakersimulatie.

Gebruik

Waar is de PSA nu eigenlijk voor bedoeld? Wij gitaristen denken natuurlijk gelijk aan de mogelijkheid om 'm als pedaal te gebruiken en dat kan ook, je hebt dan tot 128 over-

De eerste vijftig presets zijn door Tech 21 geprogrammeerd en kunnen niet overschreven worden. Ze zijn onderverdeeld in Marshall, Fender, Mesa/Boogie, basversterker en overige sounds. Dit zijn prima uitgangspunten, al kan het zijn dat je ze moet aanpassen afhankelijk van de toepassing waarin je de PSA gebruikt.

Tijdens de test hebben we geprobeerd om sounds die we kennen van albums te benaderen met de PSA en dat lukte behoorlijk goed. Het is dan goed te merken wat de invloed van elke regelaar is en het blijkt dat je soms op extremere standen uitkomt dan je zou verwachten. Zo hebben de high- en lowregelaar een veel globalere invloed dan Buzz, Punch en

TECH 21 SANSAMP PSA 2.0

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Compacte analoge bibliotheek aan versterkersounds

Warwick RockBass Idolmaker

HEFTIG

De Framus Idolmaker is een van de opvallende nieuwe gitaarontwerpen van de laatste jaren en het met Framus verbonden Warwick volgde al snel met een basversie. Als dat zo is, weet je dat het betaalbare broertje RockBass niet lang achterblijft. tekst **Chris Dekker**

Framus ontwierp de Idolmaker gitaar in samenwerking met sessiegitarist Stevie Salas en het resultaat is bijzonder. Diverse stukken hout grijpen als een puzzelstuk in elkaar - leve computerdesign en CNC-frezen - en je blijft kijken naar het ingenieuze ontwerp. Google de gitaar of de dure basversie eens en je zult je verbazen! Al snel volgde de bas - eerst als dure Custom

Shop-variant en later een eveneens niet goedkope Teambuilt, maar nu is er dan de RockBass-versie.

Bij het uitpakken denken we even aan de Gibson Thunderbird - waar de Idolmaker een verre neef van lijkt - en diens goedkope broertje van Epiphone. De Gibson heeft een doorlopende hals met twee bodywings die aan de uiteindes zeer dun zijn. De échte T-bird is dan ook geen zware bas. De goedkoopste

Epiphone met geschroefde hals heeft een dik blok als body en mist de finesse van het origineel. Zo ook de Idolmaker. Weg zijn de dun uitlopende randen en ingenieuze pasvormen en we zien één blok hout. Wat blijft is de opvallende en sierlijke vorm en Warwick maakt veel goed met de uitrusting. De bas wordt geleverd met tas, straplocks en gereedschap. Hij heeft de bijzondere tweedelige Warwick-brug,

Rivalen

- ESP LTD Stream
- Epiphone Thunderbird

EN STOEER

de afstelbare topkam en grote enkelspoelers gebaseerd op oude Framus baselementen.

Jack Bruce

Net als de goedkope Epi is de RockBass een zware bas. Je bent

delijk puntiger dan de eerder genoemde bassen, maar nog steeds open en vol. De kracht van deze bas is dan ook de hoeveelheid geluiden die je er uit kunt halen. Het brucelement kan - zeker met de actieve toonregeling - zo fel als je maar wilt en we vonden wat fijne

alles te verfijnen en we kunnen ons bijna niet voorstellen dat de bas tegen kan vallen.

Zijn er minpunten? Natuurlijk moet je van het uiterlijk houden

WARWICK ROCKBASS IDOLMAKER

RICHTPRIJS: € 1099,-

LAND VAN HERKOMST:

China

TYPE: actieve basgitaar

BODY: mahonie

HALS: esdoorn

TOETS: wengé

FRETS: 20 medium, extra hard

MENSUUR: 34 inch (864 mm)

BREEDTE HALS BIJ TOPKAM: 38,5 mm

STEMMECHANIEKEN:

Warwick

BRUG: Warwick, 2-delig

ELEMENTEN: 2 x Passive

MEC Vintage Single Coil

REGELAARS: 2-bands EQ, mastervolume, element-balans

ELEKTRONICA: actief, push/pull voor passief

KLEUR: sunburst (test-exemplaar) of zwart

LAK: polyester

LINKSHANDIG: nee

EXTRA: geleverd met gigbag, gereedschap en straplocks

SERIE OPTIES:

de vijfsnarige versie kost € 1149,-

DISTRIBUTIE:

W-Music Distribution,

Markneukirchen (D),

tel: +49 (0) 37422 555 0

WEBSITE:

www.w-distribution.de

dus gewaarschuwd. Een ander minpunt is de koplastigheid of *neckdive*. De bandknop zit bij de zeventiende fret, terwijl dat bij een gemiddelde bas mooi in het midden van de snaarlengte bij de twaalfde fret is. De Idolmaker wil dus wat duiken, maar de dikke, zware body maakt het behapbaar. Uw testredacteur is een Thunderbird-speler en dan voel je je meteen thuis. Hang de bas een beetje naast je, op je heup, en het is meteen vertrouwd.

De vier knoppen zijn simpel: volume, balans, hoog en laag. Het is dus een actieve bas met een 2-bands EQ. De bijzondere en grote enkelspoelselementen kennen we van de Star Bass en de Jack Bruce bas. Technisch gezien is het wat ingewikkelder, want de elementen hebben een spoel per snaar. We zijn in ieder geval fan van de zeer brede en open sound van deze elementen op de eerder genoemde bassen. Dit is de eerste keer dat we ze op een bas met een geschroefde hals horen, maar het valt wederom zeker niet tegen. De Idolmaker klinkt dui-

sounds die te gek met drive en fuzz werken. Het voorste element klinkt niet zo rond en vintage als in de Star en Bruce, maar het gaat van jazz-achtig tot een hele dikke versie van een P-sound. Een prima, dik rockgeluid dus en omlaag gestemd halen we er ook zo een dikke, vette

en het is een grote, logge bas, die zo in het rijtje Peavey T-40, Gibson RD Bass en Epiphone Thunderbird (die met de geschroefde hals) past. Weinig verfijning dus, maar misschien wil je dat ook wel helemaal niet.

De kracht van deze bas is de hoeveelheid geluiden die je er uit kunt halen

stonersound uit. Beide elementen samen maken het geluid ietsje strakker en iets minder open.

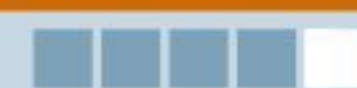
Conclusie

Dit is een stoere bas, die je laag moet dragen. De rockbas onder RockBassen. Qua geluid heeft de bas alles wat je nodig hebt, behalve echte ronde vintage sounds. Met de prima werkende 2-bands EQ is

Dit is geen ergonomisch verfijnd en subtiel instrument, maar een stoer stuk gereedschap, een logge rocker om te spelen in zweterige punkholen en op metalavonden in het lokale jongerenhok.

WARWICK ROCKBASS IDOLMAKER

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een stoere rockbas met veel geluidsopties

Inspired By **KEYMUSIC®**

PREMIUM DEALER OF QUALITY BRANDS

GUITAR & BASS | DRUMS & PERCUSSION | PIANO & KEYBOARD | STUDIO & PRODUCER | STAGE & SOUND

De KEYMUSIC-winkels in Nederland, België en Frankrijk, zijn weer geopend volgens de reguliere openingstijden.

We hebben waanzinnig veel nieuwe gitaren in huis.
Kom dus snel kijken bij een KEYMUSIC-winkel
bij jou in de buurt!

WWW.KEYMUSIC.COM

FACEBOOK.COM/KEYMUSIC.NL

INSTAGRAM.COM/KEYMUSIC_STORES

KEYTV.NL

Fender Reflecting Pool

Neem een duik in de ruimtelijke klankwereld van dit dubbelpedaal. tekst **Trevor Curwen**

Als je delay en reverb gebruikt, kan het handig zijn als beide effecten in hetzelfde pedaal zitten. Zo bespaar je bekabeling en voeding en het ziet er overzichtelijk uit. Dat is het idee achter Fenders Reflecting Pool.

Gebruik

Al zijn Fenders Mirror Image Delay en Marine Layer Reverb als uitgangspunt genomen, de stereo Reflecting Pool biedt meer mogelijkheden dan de optelsom van deze pedalen. De delay en reverb zijn onafhankelijk te schakelen en hebben elk negen verschillende sounds.

De delay heeft taptempo en naast de standaard regelaars ook knoppen voor modulatie. Je hebt de mogelijkheid twee delays met verschillende onderverdeling tegelijk in te stellen en met de mixregelaar bepaal je de volumeverhouding tussen

deze twee. De in te stellen sounds omvatten digitale, analoge en tapedelay, die met de quality-schakelaar kunnen worden aangepast voor meer lofiversies.

Bij de reverb heb je de keuze uit Room, Hall en Special, elk met drie varianten. Voor Room en Hall gaat het dan om de grootte van de kamer/zaal, terwijl je onder Special een shimmer-, gated/reverse- en gemoduleerde galm vindt. Genoeg mogelijkheden dus, al vinden we het jammer dat er geen veergalm bij zit, zeker gezien Fenders rijke geschiedenis op dit gebied.

Conclusie

Al zouden twee losse pedalen meer mogelijkheden kunnen geven (bijvoorbeeld door de volgorde aan te passen), dit dubbelpedaal is een gebalanceerde

en praktische oplossing met genoeg variatie. De delay biedt de drie basis-klanken van de afgelopen zestig jaar en de extra delaytap geeft veel mogelijkheden. De reverb sluit mooi bij de delay aan en samen bieden ze alle ruimtelijkheid die je bij een optreden nodig hebt. **G**

FENDER REFLECTING POOL

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Veel mogelijkheden met een eenvoudige bediening

INFO: FENDER REFLECTING POOL

RICHTPRIJS: € 300,-

TYPE: DELAY- EN REVERBPEDAAL

WEBSITE: WWW.FENDER.COM

Vyrve Audio G5

Draadloos *on a budget*, maar werkt het ook goed? tekst **Steven Faber**

Dat draadloze systemen alleen handig zijn voor gitaristen die op grote podia heen en weer moeten rennen is een achterhaald idee. Iedereen die weleens thuis een setje heeft uitgeprobeerd, weet dat het heerlijk is om eindelijk verlost te zijn van dat snoer dat altijd in de weg of onder je stoelpoten zit. En ook bij kleine optredens en repetities is het fijn net iets meer bewegingsvrijheid te hebben. Vyrve Audio biedt een compact en betaalbaar systeem met zijn G5 Digital Wireless Guitar System.

Ontwerp

De zender en ontvanger zien er hetzelfde uit: een jackplug met een plat plastic 'doosje' eraan vast. De plug kan draaien en dat maakt 'm geschikt om op elke gitaar in te pluggen. Zelfs de diepe aansluiting van een oude Telecaster is geen

probleem. Alleen bij de schuine ingang van een Strat moet hij omgekeerd erin, wat er iets minder fraai uitziet.

Beide kastjes kun je gelijktijdig met een dubbel usb-snoertje laden en als je zender en ontvanger aanzet koppelen ze automatisch. Er zijn vier kanalen beschikbaar waarop ze kunnen communiceren, dus als je meerdere systemen in een band gebruikt, dan kan ieder een eigen kanaal instellen. En dankzij de 5,8 GHz-bandbreedte zul je niet snel last hebben van interferentie en storingen.

Gebruik en conclusie

Dit is echt een *foolproof* systeem, de werking wijst zichzelf en het doet wat je verwacht. De klank is prima, net als

de latency die vergelijkbaar is met gelijksoortige systemen. Dus wil je vrij kunnen spelen tot een afstand van 50 meter (zonder obstakels), dan is de Vyrve G5 een heel geschikte en betaalbare optie. **G**

VYRVE AUDIO G5 DIGITAL WIRELESS GUITAR SYSTEM

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Goed werkend, compact draadloos systeem

INFO: VYRVE AUDIO G5 DIGITAL WIRELESS GUITAR SYSTEM

RICHTPRIJS: € 120,-

TYPE: DRAADLOOS SYSTEEM

WEBSITE: WWW.HYPERACTIVE.NL

WHAT IS AVAXHOME?

AVAXHOME-

the biggest Internet portal,
providing you various content:
brand new books, trending movies,
fresh magazines, hot games,
recent software, latest music releases.

Unlimited satisfaction one low price

Cheap constant access to piping hot media

Protect your downloadings from Big brother

Safer, than torrent-trackers

18 years of seamless operation and our users' satisfaction

All languages

Brand new content

One site

AVXLIVE ICU

AvaxHome - Your End Place

We have everything for all of your needs. Just open <https://avxlive.icu>

Jouw voorkeuren, ons werk!

Elke gitaar, afgesteld met jouw voorkeuren.
Plaats je bestelling en laat het ons weten!

The Fellowship
OF ACOUSTICS
www.TFOA.eu

WIN DE ALLEREERSTE JIMI HENDRIX AWARD!

50 JAAR HENDRIX

BEN JE EEN ECHT HENDRIX-FAN EN HEB JE
ZIJN SPEL AL EEN BEETJE IN DE VINGERS?

DOE MEE AAN DE CONTEST EN MAAK KANS OP
DE ALLEREERSTE JIMI HENDRIX AWARD TIJDENS
DE FINALE OP 18 SEPTEMBER IN PODIUM DE FLUX.

STUUR VOOR 15 JULI ONS EEN VIDEO WAARIN JE JOUW
EIGEN JIMI HENDRIX- INTERPRETATIE LAAT HOREN NAAR
PROGRAMMERING@PODIUMDEFLUX.NL!

KIJK VOOR MEER INFO OP WWW.GITARIST.NL

PODIUM DE FLUX
POP EN CULTUUR

Gitarist

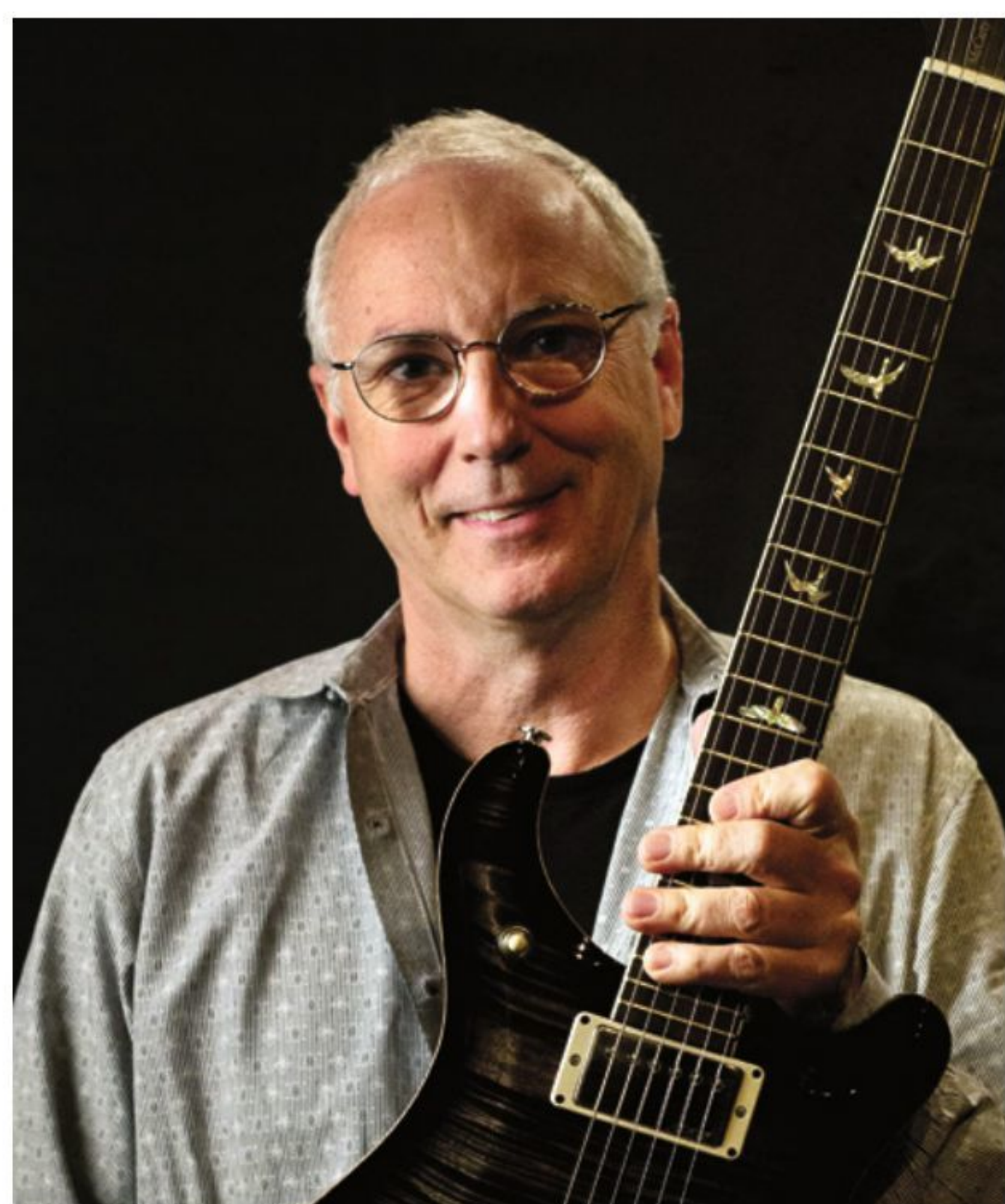
Gitaren voor het leven

Toen we de eerste PRS gitaar in onze handen kregen, heel veel jaren geleden, wisten we dat we met iets heel bijzonders te maken hadden. Ineens was er een *new kid on the block* en tjonge, kon hij gitaren maken. Nu, in 2020, is die passie voor ontwerp en excellente klanken nog springlevend terwijl het merk zijn 35-jarige jubileum viert.

De hitmaker

In 2020 bestaat Paul Reed Smith 35 jaar en sinds het dertigjarig jubileum in 2015 is de gitaarbouwer uit Maryland flink gegroeid. Samen met Paul en zijn team kijken we terug op die veelbewogen laatste vijf jaar. tekst Dave Burrluck

Oprichter Paul Reed Smith, PRS-directeur Jamie Mann en chief operating officer Jack Higginbotham (vlnr)

Gitaarbouwers zijn niet anders dan artiesten die songs schrijven, albums maken en op tournee gaan. Niet alles lukt; ze krijgen onderling ruzie of hun drummers vliegen spontaan in brand. Goed, dat laatste misschien niet, maar wat blijft is dat een succesvolle gitarist albums verkoopt en een niet-succesvolle niet. Dat geldt net zo goed voor een gitaarbouwer, groot of klein.

PRS wordt al lang beschouwd als 'derde' gitaarmerk, na Fender en Gibson. Dat zit hem niet alleen in het aantal gitaren dat ze verkopen, maar ook in de manier waarop het publiek naar ze kijkt. Neem bijvoorbeeld de kwaliteit van de gitaren; vanaf de eerste dag heeft PRS' focus op kwaliteit andere bouwers ertoe aangezet dat ook centraal te stellen en daarmee is het vakmanschap breed toegenomen. Er zijn maar weinig bouwers die niet geraakt zijn door de compromisloze obsessie die PRS heeft met het steeds maar beter maken van hun producten. En dan is er nog het feit dat de man naar wie het merk is genoemd na 35 jaar nog steeds aan het roer staat. Dat is heel wat

langer dan Leo bij Fender of Ted McCarty bij Gibson. Om terug te gaan naar onze muzikale vergelijking: het is duidelijk dat PRS de afgelopen jaren de nodige goede albums en grote hits heeft gehad, dat het merk creatief de laatste vijf jaar grote stappen heeft gezet en dat de band met hun publiek daarbij alleen maar is versterkt.

Diversificatie is een belangrijk onderdeel van dat enorme succes; er zijn nu de in Amerika gemaakte Private Stock-, Core-, Bolt-On- en S2-serie, met daarnaast de buiten de VS geproduceerde SE elektrische en akoestische modellen. Laten we ook de in en buiten Amerika geproduceerde versterkers niet vergeten.

"De afgelopen vijf jaar zijn we zo'n 85% gegroeid", vertelt Jamie Mann, de directeur van PRS die in 2008 bij het bedrijf kwam als *vice-president of*

operations, als we hem vragen naar het effect van de verschillende series en prijspunten. "Op dit moment hebben we in alle categorieën bestellingen in backorder staan. Onze Core-lijn blijft een beetje achter omdat we die momenteel niet agressief promoten, daarvoor zijn we te druk met de herintroductie van de CE en de S2. Maar strategisch

De man naar wie het merk is genoemd, staat na 35 jaar nog steeds aan het roer

gezien is de Core-lijn het hart van wat we doen. De productie van de lager geprijsde modellen stijgt meer en meer, veel meer dan de Core, maar die laatste brengt per gitaar weer meer geld in het laatje."

Een ander lied

Je ziet vaak dat een artiest die al lang actief is een album uitbrengt van klasieke coversongs. De puristen halen daar hun neus voor op, maar dat wordt

ruimschoots goed gemaakt door de extra verkoop van albums en concerttickets. Vraag dat maar aan Rod Stewart of The Rolling Stones, of meer recent aan James Taylor. Het verschil met ons verhaal is dat PRS naast hun grootste hits voor een vertrouwd publiek ook bereid is 'covers' te doen die een nieuw publiek binnenbrengen (en daarmee de verkoopcijfers flink opkrikken).

In de afgelopen vijf jaar hebben we daarom de verdere ontwikkeling van de eerste PRS-hit, de Custom, meegemaakt. Daar kwam in 2019 een nieuwe uitvoering van in de vorm van de tweede versie van de gitaar die de naam van Paul Reed Smith zelf draagt. In de PRS Paul's Guitar komen alle kennis, vakmanschap en ervaring van de laatste 35 jaar samen. Zoals Paul zegt: "De PRS Paul's Guitar heeft niets waar ik ontevreden over ben. Ik vind hem perfect; ik houd zelfs van die gitaar. Alleen denk ik niet dat ik nog zal meemaken dat die kleinere 408 pickups door het publiek worden geaccepteerd

zoals de vertrouwde humbuckers en Strat pickups. Er is in Europa trouwens geen enkele Core Paul's Guitar op voorraad; elk instrument dat vrijkomt, wordt direct verkocht."

Hoe dan ook, PRS heeft zijn aanbod uitgebreid met gitaren met een duidelijk vintage karakter, zeg maar de covers van het bedrijf. In 2016 lanceerde PRS een gitaar die veel dichterbij de klassieke Gibsons komt, de 594. "De 594 is heel bewust meer in de stijl van Gibson", vertelt Paul nu. "Dat heb ik gedaan om een bepaald publiek aan te spreken dat uitsluitend interesse heeft in dat type gitaren, omdat ze dat zo gewend zijn. Ruzie wil ik het niet noemen, maar je mag best weten dat er verhitte discussies zijn geweest of de 594 nu wel zo'n goed idee was." Over goede ideeën gesproken...

Liever de lucht in

Er was lang naar uitgekeken en in 2018 kwam dan eindelijk de PRS Silver Sky

uit, PRS' cover van de Fender Stratocaster en de signaturegitaar van John Mayer. Ja, er is eindeloos over gediscussieerd, maar uiteindelijk is de gitaar door het PRS-publiek (en ver daarbuiten) in de armen gesloten en massaal aangeschaft.

Hoe belangrijk zijn John Mayer en zijn gitaar voor PRS? "Dat is geen eerlijke vraag", antwoordt Paul. "Zoals Jeff Beck zei: John Mayer is de Eric Clapton van onze tijd." (In werkelijkheid zei hij: "Hij is de nieuwe Eric Clapton, volgens mij", in een interview van een paar jaar terug met *Spinner.com* - red.)

"Hij is de nieuwe gitaarheld en hij staat achter ons merk. Dat is net of Bonamassa je steunt. Dat maakt zeker verschil."

Tijdens een persconferentie op de eerste dag van de winter NAMM van dit jaar hield Paul Reed Smith zich niet in toen het 'Mayer-effect' ter sprake kwam. "Hoeveel van de nieuwe Silver Sky zijn er nu besteld?", vroeg hij aan zijn medewerkers toen het over de destijds net gelanceerde Silver Sky met esdoorn toets ging. "Meer

De tweede versie van Paul's Guitar, Paul Reed Smiths 'signature' model, verscheen in 2019 en introduceerde de TCI pickupmethodologie

» dan duizend, toch? Dat vind ik nu leuk, John Mayer tilt zijn pink op en we verkopen weer duizend gitaren.”

Ook de pas geïntroduceerde Silver Sky Nebula, in een beperkte oplage van vijfhonderd stuks gemaakt en opvallend vanwege zijn ‘flip-flop’ finish die van kleur lijkt te veranderen, was ‘in een minuut’ uitverkocht.

“Maar eigenlijk is de vraag die je stelt niet eerlijk”, zegt Paul nu. “Mark Tremonti is nog steeds een van de grootste gitaar-endorers in de wereld: hij doet het geweldig in Europa”, constateert hij over de oudgediende PRS-ambassadeur. “Carlos? Iedereen kent hem. Zelfs in Afrika weten ze wie Carlos Santana is.”

Het is inderdaad een feit: als Carlos Santana niet verliefd was geworden op die eerste, handgemaakte Paul Reed Smith uit begin jaren tachtig, had het heel anders af kunnen lopen. Toch leek men Santana heel even vergeten te zijn toen PRS in 2019 zonder veel tamtam de fraaie, nieuwe SE Singlecut signature met zijn naam introduceerde. Zo’n pr-buitenkansje krijg je niet vaak. Ga maar na, het was vijftig jaar na Santana’s legendarische optreden op Woodstock en twintig jaar na het verschijnen van Santana’s comebackalbum, ‘Supernatural’, waarvan er wereldwijd al meer dan 30 miljoen zijn verkocht. Er zijn waarschijnlijk meer mensen die een PRS gitaar in de handen van Carlos Santana hebben gezien dan van welke andere gitarist dan ook. Maar eerlijk is eerlijk, PRS heeft nu een grotere hit in handen.

PRS McCarty 594 (2016), “een nog meer vintage uitvoering van de al vintagestijl McCarty”

Aandacht voor details en nieuwsgierigheid zijn kenmerken van PRS - altijd geweest ook

Heeft het succes van de Silver Sky je verbaasd? “Nee. Wat me wel heeft verbaasd is alle negativiteit rond de gitaar voordat die uitkwam. Ook al hadden we daar rekening mee gehouden”, vertelt Paul Reed Smith. “We kregen er enorm van langs op internet, maar ik wist dat dat zou stoppen zodra de gitaar leverbaar was en mensen hem konden uitproberen. Ik had het er met John over, maar hij zei me geen zorgen te maken. Ik vroeg waarom niet. Hij vertelde me dat er online veel negatieve reacties waren toen hij met de band Dead & Company ging spelen, maar dat ze zich daar niks van aantrokken

omdat zij de repetities hadden meegeemaakt en die mensen niet. Ze wisten hoe goed ze klonken als band. Zelfde als met de Silver Sky. Voor de lancering hadden wij er al op gespeeld, die anderen niet. Toen de gitaar eenmaal leverbaar was, was iedereen enthousiast. Ze hadden natuurlijk verwacht dat ze het niks zouden vinden, met z’n allen. Alles aan die gitaar hebben we opnieuw ontworpen.”

Details doen ertoe

Cynici onder ons denken misschien dat het allemaal wel mee valt, dat gitaren

bouwen. Kopieer een klassieker, vind een beroemde naam om erop te spelen en bam! Je hebt een hit gescoord. De werkelijkheid is heel anders. Tijdens het ontwerp van de Silver Sky heeft PRS noodzakelijkerwijs de lat weer een stuk hoger gelegd. Dat heeft geleid tot de TCI (Tuned, Capacitance, Inductance) methodologie, op basis waarvan tegenwoordig vrijwel alle pickups en elektronica worden ontworpen. PRS lijkt meer dan ooit terug te kijken om vooruit te kunnen gaan en innoveert tegelijkertijd met ontwerpen die niets klassieks hebben.

“Niemand verwerkte messing in een brug zonder te plateren”, geeft Paul Reed Smith als voorbeeld. “Oude gitaren hadden geen piëzo’s, niemand maakte hollowbody’s zoals wij dat doen, alle

kleuren, de uitgeschuurde kleuren...
 Oh, en dan nog de ingelegde vogels,
 de 408 pickups...

“We zijn ook goed bezig met de
 McCarty-modellen, de single- en double-
 cuts, we komen steeds dichterbij die
 ‘een uit duizenden’ vintage pickup - we
 hebben bijna de Heilige Graal gevonden.
 Wat me bevalt aan de manier waarop
 we de Silver Sky gemaakt hebben is dat
 we alle onderdelen die beter konden,
 hebben vervangen en alles wat goed
 was hebben laten zitten. Het is dus een
 geheel herzien ontwerp.”

Aandacht voor details en nieuwsgierig-
 heid zijn kenmerken van PRS - altijd
 geweest ook. Zelfs voor hij in 1985 zijn
 fabriek begon had Paul Reed Smith in
 zijn tien jaar als relatief onervaren
 gitaarbouwer al geleerd hoe belangrijk
 de kwaliteit van je materialen en onder-
 delen is.

“Je leest online wel eens dat alleen
 de pickups het verschil maken, toch?
 Is er echt niemand in de wereld die
 bedenkt dat als je de brug van een Tele-
 caster verandert, dan ook de sound
 totaal verandert? Ik bedoel, laten we een
 topkam van rubber monteren, omdat dat
 zogenaamd toch geen verschil maakt...
 “We werken met hele basale materialen:
 een paar stukken hout, een brug, een
 paar pickups... Maar de balans die moet
 ontstaan, is erg delicaat. Een elektrische
 gitaar maakt letterlijk van een mug een
 olifant, je neemt een heel zacht geluid en
 gaat dat versterken... Kijk, als de akoes-
 tische klank van een elektrische gitaar er
 echt niet toe deed, kon je een pickup van
 een '54 Telecaster op een splinternieuwe
 Tele zetten en die zou dan precies het-
 zelfde klinken als die oude. *Niemand*
 denkt dat. Welke microfoon je Barbra
 Streisand ook geeft, ze zal nooit klinken
 als Paul Rogers, dat zal nooit gebeuren.
 De akoestische klank doet er wel dege-
 lijk toe - ik weet zeker dat dat zo is.”

De kosten van kwaliteit

Vroeg in de geschiedenis van PRS kreeg
 het merk nog wel eens het verwijt alleen
 gitaren te maken die ‘dokters, tandartsen
 en advocaten’ zich konden veroorloven,
 maar echte gitaristen niet. Nu, 35 jaar
 later, lijken Fender en Gibson zich met
 hun customshopmodellen in dezelfde
 prijsklasse te bewegen als de meest
 betaalbare Core-uitvoering, zo rond de
 4000 euro. Veel van de opkomende boe-
 tiek- of andere kleinschalige bouwers

John Mayers Silver Sky signaturemodel is zonder meer de
 meest controversiële gitaar uit de geschiedenis van PRS

De SE Santana Singlecut Trem is het eerste
 signaturemodel van de gitaarlegende met
 één cutaway

THIS ONE
IS FOR
THE
CREATORS.

INTRODUCING THE ZOOM G11

Chain up to nine effects plus an amplifier emulation, new “ZOOM Original” amp modeling combinations, dedicated amp modeling panel, 22 cabinet emulations plus 70 pre-loaded full impulse response (IR) data, 130 user presets for your own IR's, new original distortion and modulation effects, 5-inch color touchscreen, looper, two send/return effects loop plus MIDI in/out and USB audio interface for direct recording to your DAW.

zoom

| We're For Creators®

www.zoom.co.jp

Exclusive distribution in D, A, CH, GB, PL, EE, LV, LT, BG, HU, BE, NL, L, GR, CZ, SK:
Sound Service European Music Distribution | www.sound-service.eu | info@sound-service.eu

De eerste drie S2's (Starla, Mira en Custom 24), die in 2014 op de markt kwamen. Inmiddels omvat de serie 15 modellen

» vragen vaak nog meer dan dat, hoe gering hun ervaring soms ook is.

“De afgelopen tien tot vijftien jaar hebben we grote slagen gemaakt in het productieproces”, vertelt Jamie Mann. “We hebben veel geautomatiseerd, met name in de processen waar het om de details gaat: we hebben een spuitrobot en er komt nog een tweede. We investeren fors in onze productiefaciliteit om de kosten laag te houden. Daarbij hebben we het voordeel dat we een ruime werkplaats hebben en nog niet hoeven uit te

Paul Reed Smith vernoemde zijn diverse McCarty-modellen naar zijn mentor, voormalig Gibson-directeur Ted McCarty

breiden. Ook hebben een zeer ervaren team aan het werk.”

Die ervaring kent inderdaad zijn gelijke niet. “We hebben het eens op de achterkant van een bierviltje uitgerekend en met elkaar hebben we duizenden jaren ervaring in het bouwen van gitaren”, vertelt Jamie. “Op dit moment werkt een groot deel van onze mensen al heel lang met elkaar samen.”

De S2-lijn krijgt op dit moment de meeste aandacht omdat hij qua prijs tussen Core en SE in zit, een in Amerika gebouwde gitaar is met door PRS ontworpen ‘S’ pickups en is uitgerust met de hardware en elektronica van de SE-reeks. Terwijl we nu de volgende crisis ingaan, was de S2 oorspronkelijk PRS’ antwoord op de financiële crisis van 2008, “een financiële ommekeer zoals we die nog nooit hadden meegemaakt”, vertelt PRS-*chief operating officer* Jack Higginbotham ons, ironisch genoeg precies een week voordat de PRS-fabriek moest sluiten vanwege het coronavirus. Die ommekeer “kwam precies op een moment dat we meer dan ooit hadden geïnvesteerd in de uitbreiding van ons bedrijf, dus een slechter moment was niet denkbaar. De S2 is daarom een geweldig voorbeeld van creativiteit in een noodsituatie: we moesten iets doen, maar dan wel iets wat paste bij waar we in geloofden en bij de hoge eisen die we

stellen aan onze instrumenten. De S2 is dus letterlijk uit nood geboren. Sindsdien heeft de S2 een hele ontwikkeling doorgemaakt en is nu een volwaardige optie voor wie een PRS gitaar zoekt. Het is ook een mooi platform gebleken voor vernieuwing: kwaliteitsgitaren voor een prijs die we zelf niet voor mogelijk hadden gehouden.”

Nu er dit jaar meer aandacht is voor de in Amerika gebouwde McCarty-modellen - als de S2 McCarty 594 geen hit wordt, dan weten we het niet meer - vragen we ons af of de in 2001 overleden Ted McCarty, een vroege mentor van Paul Reed Smith, nog wel eens ter sprake komt. “Er gaat geen dag voorbij dat we niet aan hem denken”, is Pauls conclusie. “In alles wat we doen zijn we door-drongen van wat we van hem hebben geleerd.”

“Ted ging zijn eigen gang en hielp mee de wereld te creëren waar we nu in leven”, voegt Jack toe. “Terugkijkend zie ik bij Paul hetzelfde: de leerling van toen is de meester van nu geworden - zo wordt Paul tegenwoordig gezien door veel mensen, net als we begin jaren negentig naar Ted McCarty keken. Paul schaamt zich nooit als hij iets niet weet. Hij zegt altijd: oké, dat wist ik niet. Of: geen idee! En daarom leert hij zo veel en zo snel. En hij is altijd nieuwsgierig gebleven.”

Verjaardagsparade

Custom

CE24

Hollowbody

De hoeksteen van het PRS-imperium, de Custom 24, is al 35 jaar de best verkochte PRS gitaar in een steeds veranderende gitaarwereld. Ook is het model de basis geweest van een groot aantal andere PRS-ontwerpen en ondanks allerlei andere aanpassingen zijn de contouren van de body en kop nooit veranderd. De Custom 24 van nu heeft een slanke mahonie body met esdoorn top, een mensuur van 635 mm (25 inch), twee humbuckers (85/15) en een vibrato. De oorspronkelijke draaischakelaar met vijf standen maakte lang geleden plaats voor een elementkeuzeschakelaar in Fender-stijl, die de bespeler toegang geeft tot de mix van humbucking- en singlecoilgeluiden die een vast onderdeel is van PRS. Ook na 35 jaar is Paul nog niet klaar met experimenteren; de meest recente Customs hebben een schakeling met maar liefst acht humbucking- en singlecoilsounds.

Belangrijkste modellen: Core Custom 24 & 22, Core Custom 24-08 (foto), S2 Custom 24, SE Custom 24

De Classic Electric is de eerste PRS met geschroefde hals en werd na zijn introductie in 1988 al snel de CE genoemd, nadat Peavey bezwaar had gemaakt tegen de oorspronkelijke naam. Hij was bedoeld als de betaalbare PRS, meer Fender dan Gibson, met een elzen body en esdoorn hals. Toen de verkoop tegenviel, besloot PRS er halverwege de jaren negentig een Custom van te maken met geschroefde hals, dus met mahonie body en esdoorn top. Toch had de oorspronkelijke CE zijn fans, onder wie Alex Lifeson. In 2016 maakte het model een comeback, en tegenwoordig is de geschroefde esdoorn hals driedelig (net als bij de S2) en is de welving van de top minder gepro-
nonceerd. De pickups zijn 85/15 humbuckers en de elektronica bestaat uit regelaars voor volume en toon (met pull-switch voor coilsplits), en een driestandschakelaar. Er is ook een semiholle-
uitvoering.

Belangrijkste modellen: CE 24 (foto), CE 24 Semi-Hollow

De Hollowbody en de dikkere Archtop verschenen in 1998 en hun innovatieve constructie met massief hout werd mogelijk gemaakt door PRS' groeiende ervaring met CNC-freesmachines. De architect achter deze ontwerpen was meester-gitaarbouwer Joe Knaggs, die PRS in 2009 verliet om voor zichzelf te beginnen. De Hollowbody bleek een blijvertje en was een ideaal platform voor het piëzo-systeem dat PRS samen met LR Baggs ontwikkelde; deze uitvoering kennen we nu als de Hollowbody II Piezo. De eind 2019 geïntroduceerde SE Hollowbody heeft een meer klassieke constructie van gelamineerd esdoorn of mahonie, en is de eerste PRS die in China wordt geproduceerd. Om die reden is de SE Hollowbody een stuk goedkoper dan de Amerikaanse Core-uitvoeringen. We verwachten binnenkort een uitvoering met piëzo-element.

Belangrijkste modellen: Core Hollowbody II Piezo, Core McCarty 594 Hollowbody II, SE Hollowbody Standard & II (foto)

Een greep uit de diverse stijlen van PRS in het jaar van hun 35-jarige jubileum.
 Voor elk wat wils? Bijna... tekst Dave Burrluck foto's Joseph Branston, Olly Curtis, Neil Godwin en Joby Sessions

Singlecut

Deze in 2000 verschenen gitaar betekende bijna het einde van PRS. Gibson was duidelijk niet blij met deze PRS-aanval op het marktaandeel van hun klassieke Les Paul en het conflict mondde uit in een jarenlange juridische strijd, die Gibson overigens verloor. Ironisch genoeg neemt dit omstreden model een relatief geringe plaats in het PRS-assortiment in. Behalve de Mark Tremonti zien we in 2020 slechts één 594-model in de Core-reeks, en één in de S2-reeks. Tussen de SE-modellen komt dit ontwerp vaker terug; in totaal zijn daar zeven Singlecuts, waarvan vier signatures.

Zach Myers' semi-akoestische SE Singlecut signature is het meest succesvolle model uit de SE-serie - een prima gitaar en favoriet bij gitaristen die graag zelf sleutelen.

Belangrijkste modellen: Core McCarty SC 594 (foto), S2 McCarty 594 Singlecut, SE Tremonti, SE Santana & SE Zach Myers Singlecut

Silver Sky

Zo'n 18 jaar na de controversie rond de Singlecut zorgde de introductie van de Silver Sky voor een enorme rel op het internet. Waarom? Omdat het John Mayers signaturegitaar was en hij er op het eerste gezicht uitzag als een Fender Stratocaster. Iedereen had er wel een mening over (meestal negatief) en de 'spuuglelijke' kop met drie mechanismen per kant kreeg het meeste kritiek. Maar de bestellingen bleven maar komen en we kunnen rustig stellen dat PRS zonder de Silver Sky de laatste jaren nooit zo hard had kunnen groeien.

"Ik heb jaren gedroomd van een gitaar met mijn favoriete vintage specificaties, maar dan wel met een modern karakter en uiterlijk", vertelt John Mayer. "Het heeft twee jaar geduurd, maar nu vertegenwoordigt de Silver Sky voor mij de ultieme moderne gitaar."

Belangrijkste modellen: Silver Sky met palissander (foto) of esdoorn toets, SE Silver Sky... eh, we hopen erop!

SE Santana Singlecut Trem

Carlos Santana speelt een hoofdrol in de geschiedenis van PRS en het simpele feit dat hij begin jaren tachtig Pauls handgemaakte pre-Custom-prototype adopteerde, zette de jonge gitaarmaker definitief op de kaart.

"Zebop' (1981) was het album waarop ik voor het eerst op een Paul Reed Smith gitaar speelde", vertelt Carlos in zijn autobiografie, *The Universal Tone*. "Paul is nog altijd mijn favoriete gitaarbouwer: hij heeft een goed hart en de juiste mensen in dienst. Zijn werkplaats lijkt wel de set van een sciencefictionfilm. Meer science dan fiction. Of het nou gaat om de juiste welving van de top, de maten of de lak: Paul heeft het bestudeerd en weet er alles van."

Naast de Santana Retro uit de Core-serie, zijn er nog twee SE Santana-modellen. De een gaat voor de originele vorm van begin jaren tachtig, de ander is een Singlecut.

Belangrijkste modellen: Core Santana Retro, SE Santana & SE Santana Singlecut Trem (foto)

Goedgekeurd

Paul Reed Smith heeft de afgelopen 35 jaar een indrukwekkend aantal grote artiesten als endorsers mogen begroeten. Wij vroegen twee van hen naar hun ervaring met PRS en hun signaturemodel. tekst David Mead

» John Mayer

Toen John Mayer en Paul Reed Smith in 2018 de nieuwe Silver Sky onthulden, ontploften de gitaarfora met de kracht van een vulkaan. Veel gitaristen waren enthousiast over het ontwerp, anderen, laten we zeggen, minder.

De reacties verrasten Mayer niet. “De gitaarwereld is traditioneel, en houdt niet van evolutie. Ik weet hoe sociale media het negatieve versterken, maar de mensen die het niets vinden, hoeven hem niet te kopen. Gelukkig zijn er genoeg die iets nieuws een kans gunnen.”

Het is duidelijk welke gitaar model stond voor de Silver Sky, maar met zijn PRS-kop, vintage ‘locking’ PRS-tuners, 25,5-inch mensuur en een drietal PRS 635JM singlecoilpickups, heeft het instrument toch een eigen gezicht. “Tuurlijk, we kozen voor de Stratocaster-body want daaraan ben ik gewend, maar tegelijkertijd wilde ik een stap vooruit.”

Wat brengt de Silver Sky wat je nog niet had?

“Het antwoord is: niets. Mijn vijf favoriete gitaren hebben alles wat ik zoek in een instrument. Wat ik wilde was ten eerste dat alle Silver Sky gitaren even goed waren; je hoeft er dus geen tien uit te proberen omdat die ene met magische kwaliteiten te vinden. Ten tweede wilde ik mijn eigen platform hebben om verder te ontwikkelen.”

Zijn er na dit signaturemodel nog andere dingen waar Paul en jij aan werken?

“Eerlijk gezegd was ik niet op zoek naar een signaturegitaar. Liever zie ik de Silver Sky als een signature voor iedereen. Ik wilde dieper in de genetische code duiken van wat een goede gitaar is. Nu wil ik de komende jaren een reeks instrumenten ontwerpen die laten zien wat ik belangrijk vind in een gitaar, liefst met Paul samen. Daar hoeft niet altijd mijn naam op te staan.”

Hoe beschrijf jij de sound van de Silver Sky?

“Mijn smaak is veranderd; ik ben uitgekeken op de uit-fase standjes van de Fender Strat. Terwijl ik echt wel weet dat ik veel gitaristen heb aangezet om juist die tussenstanden te gebruiken. *Slow Dancing In A Burning Room* is het officiële volkslied van die sound. Tegenwoordig hoor ik liever een stevige, duidelijke toon, bijvoorbeeld van het middelste element, of een mooie, volle brugpickup. De uit-fase tussenstandjes van de Silver Sky hebben die duidelijkheid wel.”

Laten we het eens over het ontwerp van de Silver Sky hebben.

Ondanks alle aanpassingen is het nog steeds een Strat-achtige gitaar...

“Vraag iemand om een elektrische gitaar te tekenen, en negen van de tien keer krijg je een Stratocaster. Toen ik met Paul ging samenwerken, leek het me makkelijker om de mensen iets te geven wat ze kenden - een Strat-achtige body - dan iets nieuws te verzinnen waar ze misschien over tien jaar pas aan gewend zouden zijn. Er zijn nu eenmaal modellen die werken en modellen die niet werken. Sorry, jij en ik maken de regels niet, dat doet de wereld. Ik heb niets anders gedaan dan me neergelegd bij de realiteit van de gitaarwereld. We moeten op zoek naar een balans tussen respect voor de geschiedenis van de elektrische gitaar en de moed om de toekomst te veranderen. Wat mij betreft heeft de gitaarindustrie zich te veel bezig gehouden met waar we vandaan komen en te weinig met waar we naartoe willen.”

Mark Tremonti

Binnenkort viert de Alter Bridge-gitarist zijn twintigjarig jubileum als PRS-endorser. Hij heeft met het bedrijf aan diverse instrumenten gewerkt en natuurlijk is er zijn signatureversterker, de MT 15.

“Paul Reed Smith benaderde me in 2000 of ik op hun gitaren wilde gaan spelen”, vertelt Tremonti. “Ik vond dat ze goede instrumenten bouwden, maar voor mij waren ze niet geschikt; de schakelaar zat op de verkeerde plek en ik vond hun pickups te hard van toon. Ik ben nu eenmaal kieskeurig. Toen stelde Paul voor om samen een signaturegitaar te ontwerpen die helemaal volgens mijn

specificaties was. Niet dat hun gitaren niet goed waren; ik heb thuis een McCarty-model dat ik gebruik bij het componeren. Maar voor live zoek ik iets anders in een gitaar, een minder rond geluid bijvoorbeeld.”

Tijdens een Alter Bridge-tour neemt Tremonti negen of tien instrumenten mee omdat hij verschillende stemmingen gebruikt, en er gaat voor elk instrument een reserve mee. “Ook neem ik een gitaar mee die ik met Paul heb ontworpen, die niet mijn signature is. Het is een prototype en ik gebruik hem graag. Ik krijg veel vragen over dat model omdat het een typische jarentachtig shredder is met veel minder klasse en

uitstraling dan de rest van de PRS-modellen. Dus ik betwijfel of ze die ooit in productie gaan nemen.”

Van wie was het idee om een SE-versie van Tremonti’s signature-singlecut te maken? “Dat hebben we samen besloten. Er zijn nu verschillende uitvoeringen van de gitaar in diverse prijsklassen, zodat elke gitarist er een kan kopen.”

Hoe kijkt Mark Tremonti terug op zijn twintig jaar als PRS-endorser? “Het is in de eerste plaats een eer om een signature te hebben van een merk met zo’n reputatie. Ik ben trots op de goede instrumenten en versterkers die we samen hebben ontwikkeld. Wat mij betreft gaan we nog even door!” **G**

Tremonti met zijn intrigerende PRS shredgitaar

Triptykon met het Metropole Orkest

'Band en orkest zijn

Vrijwel precies 33 jaar geleden verscheen het eerste deel van Thomas Gabriel Fischers requiem, toen nog met de avant-gardistische metalband Celtic Frost. In 2006 volgde het derde deel. Met behulp van onder meer het Metropole Orkest heeft Fischer huidige band Triptykon het drieluik eindelijk kunnen voltooien. Het resultaat is te horen op 'Requiem'. tekst Kevin Pasman

De druk was groot. Niet alleen was er met het 32 minuten lange *Grave Eternal* eindelijk een tweede deel voor het requiem, het geheel ging ook nog eens live in première op het Roadburn-festival. Voorafgaand aan het optreden had Triptykon slechts twee dagen repetities met het Metropole Orkest. "Dat was eng", bekent de Zwitserse zanger/gitarist. "Ik had nog nooit live met een orkest gespeeld en dan werd de eerste opvoering nog opgenomen ook. Meer oefenen was zowel logistiek als financieel gezien een lastige situatie. Als een orkest naar de repetities komt, komen ze voor een

paar uur en niet een hele dag. Maar dat zorgde er ook voor dat het heel live klinkt. Het was geen routine-uitvoering; het leefde echt."

Fischer is zeer tevreden over het Metropole Orkest: "We hebben het vaak genoeg meegemaakt toen we in de jaren tachtig met klassieke muzikanten werkten: die arrogantie, die weigering van alles wat geen klassieke muziek is. Toen die mensen de studio in gingen met een rockband, bouwden ze direct een muur om zich heen. Dat maakt opnemen, communiceren en arrangeren heel lastig.

"Ik ben blij dat het Metropole Orkest heel anders is. Ze waren heel *down to*

earth en leuk om mee te werken. Het was voor iedereen een uitdaging, maar het was van begin tot eind een hele goede ervaring. Iedereen die erbij betrokken was, was zeer professioneel."

Ongebruikelijk

Het Metropole Orkest was een suggestie van Roadburn-organisator Walter Hoeijmakers en arrangeur Florian Magnus Maier. "Roadburn suggereerde het Metropole Orkest direct", aldus Fischer. "En Florian had met zijn eigen metal-project Noneuclid al met ze gewerkt. Hij zei: dit is het perfecte orkest voor dit project. Ze hebben ervaring met rockmuziek en ze staan overal voor open.

"Mijn eerste reactie toen Walter erover begon was: dit is al zó vaak gedaan door bands die er nooit aan hadden moeten beginnen. Maar we besloten iets ongebruikelijks te doen. Niet het orkest 45 minuten lang op volle kracht gebruiken omdat we ervoor betalen, maar met de dynamiek spelen.

"Van begin af aan is dit stuk geschreven als iets waar zowel band als orkest een even belangrijke rol in speelt. Het orkest

“Ik heb mijn hele leven nog niet zo zacht gespeeld - mijn oma zou het fantastisch gevonden hebben”

was geen toevoeging, zoals zoveel mensen al doen. Je neemt geen metal-nummer dat een eeuwigheid geleden is geschreven om wat cello's toe te voegen. Dat is geen samenwerking.”

De opstelling van band en orkest is opvallend, met Fischer, gitarist V. Santura (echte naam: Victor Bullok) en bassiste Vanja Šlajh aan de zijanten van het podium. “Florians oorspronkelijke voorstel was dat de band in het midden stond”, licht Fischer toe. “Voor mijn gevoel was dat niet onze plek. Voor mij was de dirigent de belangrijkste persoon. En de rest was precies even belangrijk

de verschillende secties van het orkest van elkaar scheiden met plexiglas.

Ik heb mijn hele leven nog niet zo zacht gespeeld. En hopelijk hoeft dat ook niet meer. Mijn oma zou het fantastisch gevonden hebben.”

Afgesloten

Ook de monitormix bleek een uitdaging. “Bij Triptykon is alles gewoon luid”, vat Fischer de normale situatie samen. “Ik gebruik nog altijd old school monitors, hoewel me herhaaldelijk aangeraden is om met in-ears te spelen. Ik heb het

sleutelinstrumenten die ze volgden. Die zijn natuurlijk voor iedereen anders. We gebruikten de repetitiestudio om de perfecte mix voor iedereen vast te stellen. Dat maakte alles uiteindelijk een stuk eenvoudiger. De soundcheck was alleen om te bevestigen dat alles nog was zoals het moest zijn. Het was perfect.”

Blackmetalbas

“Nu de muzieksceen een bepaalde leeftijd heeft, is alles wel eens gedaan. Maar ik vraag me echt af of er ooit een orkestrale uitvoering is geweest waar zo'n vervormde basgitaar in meespeelt. Die stukken waar de blackmetalbas van Vanja bovenop die prachtige instrumenten van honderden jaren oud komt... Dat vind ik echt geweldig.”

Het is een typerende opmerking voor Fischer, die de invloed van zijn mede-

even belangrijk'

als ieder ander in de band en het orkest.”

Compromis

Ondanks de onconventionele samenstelling van band en orkest hield Fischer vast aan zijn standaard set-up: een Ibanez Iceman en een Marshall JCM800. “Dat is mijn sound”, zegt hij resoluut. “Of ik nu alleen het podium op ga, met een band of met een orkest. Ik speel al decennia op Ibanez en de JCM800 is al sinds 1982 mijn trouwe kompaan. Ik ben nu te oud om te veranderen.

“Het enige compromis dat we toestonden was dat onze versterkers een enorm stuk zachter gingen. Er was een reëel risico dat de versterkers alles overstemden. Het Roadburn-podium is groot, maar als je er een orkest op zet, wordt het opeens heel klein. Je kunt het op de beelden zien: alles staat vrij dicht op elkaar omdat het podium niet ontworpen is voor deze samenstelling. Het was frustrerend, maar wel noodzakelijk.

“Er waren verschillende akoestische uitdagingen omdat we niet alles verspreid op konden stellen. We moesten

geprobeerd, maar ik vind het niet prettig om afgesloten te zijn van alles. Mijn voorkeur is om gitaar, feedback en volume te hebben, zoals de muziek waar ik in de jaren zeventig mee opgegroeid ben.”

Bij dit optreden had iedereen zijn eigen monitormengpaneel voor zijn koptelefoons en in-ears. Dat was essentieel. Er gebeurde zoveel tegelijk en iedereen moest focussen op bepaalde

bandleden blijft benadrukken: “Je kunt op de dvd van ‘Requiem’ zien dat we op elkaar kunnen bouwen. Er is echt een sterke band als we samen muziek maken. Ik voel me ook vereerd om met een fenomenale muzikant als Victor te spelen. In Celtic Frost heb ik zestig optredens met hem gedaan en toen merkte ik al: deze man heeft geen ego-problemen en zijn muzikale horizon kent geen grenzen.”

Met het Metropole Orkest tijdens Roadburn in 013

StageCoach Sessions

deel 3 Gear in de studio

Microfoonkeuzes voor elektrische gitaar Jan-Peter Beijersbergen a.k.a. Jay-P

Opnemen van gitaar is een vak. Jay-P is te horen op maar liefst 500 albums, is vaste gitarist van Rob de Nijs en heeft zijn eigen studio in Zwolle. Hij weet dus van de hoed en de rand. In deze StageCoach Sessions-videoserie legt hij alles uit over de microfoonkeuzes bij het opnemen van elektrische gitaar. En hij laat natuurlijk ook de resultaten horen. tekst en fotografie Matthieu Brandt

Ook al zijn gitaar, effecten en versterker helemaal voor elkaar en speelt de gitarist de sterren van de hemel, dan nog kan het als een natte krant klinken in de studio. Want niets is zo bepalend voor je geluid als de microfoons die de engineer voor je versterker zet. Dan is het natuurlijk een pre als die engineer zelf ook nog een beetje kan spelen om je bij die keuze te helpen. We gingen te rade bij Jay-P, artiestennaam van Jan-Peter Beijersbergen, een studiocrack en gitaarwizard die zijn sporen dubbel en dwars heeft verdiend. En zijn grootste

verrassing: zijn meest gebruikte microfoon is ook nog eens de goedkoopste.

Naast een veelgevraagd live-gitarist is Jan-Peter een van de meest opgenomen Nederlandse gitaristen met meer dan 500 cd-opnamen op zijn conto. In de studio voelt hij zich op z'n gemak. Of het nou gaat om rock, blues, singer-songwriter, pop of gospel, Jay-P heeft z'n partijen er meestal rap en goed op staan.

Hogere wiskunde

Doordat hij regelmatig zelf produceert, in zijn eigen studio in Zwolle, en in veel

gevallen ook engineer en mixer is, weet hij hoe je een gitaar moet mikken, opnemen en afmischen om de sound de juiste plek in de opname te geven. Vooraan als het mag, kleurend als dat nodig is en altijd groovend.

“Vanaf mijn 21e werd ik wel eens de studio in gesleurd en begon ik steeds meer opnamesessies te doen. Je moet wel noten en akkoorden kunnen lezen, je geluid voor elkaar hebben en goeie instrumenten hebben. Ik vond het in het begin vrij zwaar, maar al doende leert men en gelukkig hadden ze wat geduld met me.

StageCoach Sessions-videoserie

Instructievideo's, workshops, live-registraties en interviews

Vorig jaar zijn we de serie Aquarium Sessions begonnen: miniconcerten, tutorials en interviews bij ons op de redactie gefilmd. Dit jaar presenteren we de videoserie StageCoach Sessions, een initiatief van gitarist Matthieu Brandt dat hij samen met de magazines in onze uitgeverij uitrolt. De video's, gefilmd op locatie, omvatten topkwaliteit live-opnames van bands, instructievideo's per muzikant met workshops inclusief tabs en notenwerk, en interviews die zowel op video als in onze magazines gepubliceerd worden.

In de vorige edities liet gitarist Richard van Bergen van Richville zijn aanpak van blues & roots-muziek horen en zien, en demonstreerde Jérôme Hol zijn aanpak met zijn trio. In de komende edities van Gitarist features we Jac Bico met The Sound of The Beatles Guitar, Jesus Hernandez met Buena Vista Cuban Guitar en Neo Soul Productions met Rory Ronde. Stay tuned!

In deze editie komen we met de videoserie *Gear in de studio - Microfoonkeuzes voor elektrische gitaar* door Jan Peter Beijersbergen a.k.a. Jay-P.

Part 1: Introductie

Uitgebreide uitleg over microfoonkeuzes voor het opnemen van elektrische gitaar door Jay-P

Part 2: Microfoonkeuzes voor elektrische gitaar - solo

Shure SM57, Royer R-10, Shure SM57 i.c.m. R-10, Beyerdynamic M-160, ook i.c.m. SM57, Audio-Technica ATM250 DE, MS-opstelling met 2 x M-Audio Sputnik

Part 3: Microfoonkeuzes voor elektrische gitaar - met backingtrack 1

Shure SM57, Royer R-10, SM57 i.c.m. R-10

“Ik neem altijd mijn Gibson Les Paul, Fender Stratocaster, Fender Telecaster en een Gretsch mee. Soms - als de producent dat vraagt - breng ik iets aparts mee, zoals mijn Burns gitaar of een baritongitaar. Daarnaast natuurlijk ook akoestische gitaren, zoals een Martin uit '73, een Taylor 710 of een Collins OM. Maar soms ben je echt de pineut en moet zo'n beetje alles mee.

“De amps voor in de studio zijn de Buddy van Lex Bos - een Marshall-kloon - of mijn Mesa/Boogie Lone Star. Van de Buddy heb ik er zelfs twee. Eentje staat

in de vrachtwagen van Rob de Nijs; die gaat altijd mee op tour. Voor de wat snellere klussen gebruik ik een Fractal Audio amp- en fx-modeler. Want het komt wel voor dat ik in een dag een hele cd moet volspelen en dan is dat handiger. Je moet wel weten hoe die werkt, een groot aantal uren in dat apparaat hebben gestoken en hogere wiskunde gestudeerd hebben, haha. Hij klinkt wel érg goed. Niemand zal bij het beluisteren kunnen achterhalen of je de Fractal Audio hebt gebruikt of met echte amps hebt gewerkt. Alleen voor langere sessies

neem ik mijn buizenbak en mijn effectenbak van Boordersound mee.”

Wanneer ontstond het idee om zelf een studio te beginnen?

“Ik was altijd al bezig met bandrecorders, cassettedecks en microfoontjes. Dat werd op een gegeven moment een viersporen-cassetterecorder, waar je multitracking op kon doen. Daarna kwamen allerlei digitale recorders, groter en groter. En vervolgens de logische stap naar de computer en Pro Tools. En sinds vijftien jaar heb ik een eigen studioruimte in

Part 4: Microfoonkeuzes voor elektrische gitaar - met backingtrack 2
Beyerdynamic M-160, ook i.c.m. SM57, Audio-Technica ATM250 DE, MS-opstelling met 2 x M-Audio Sputnik

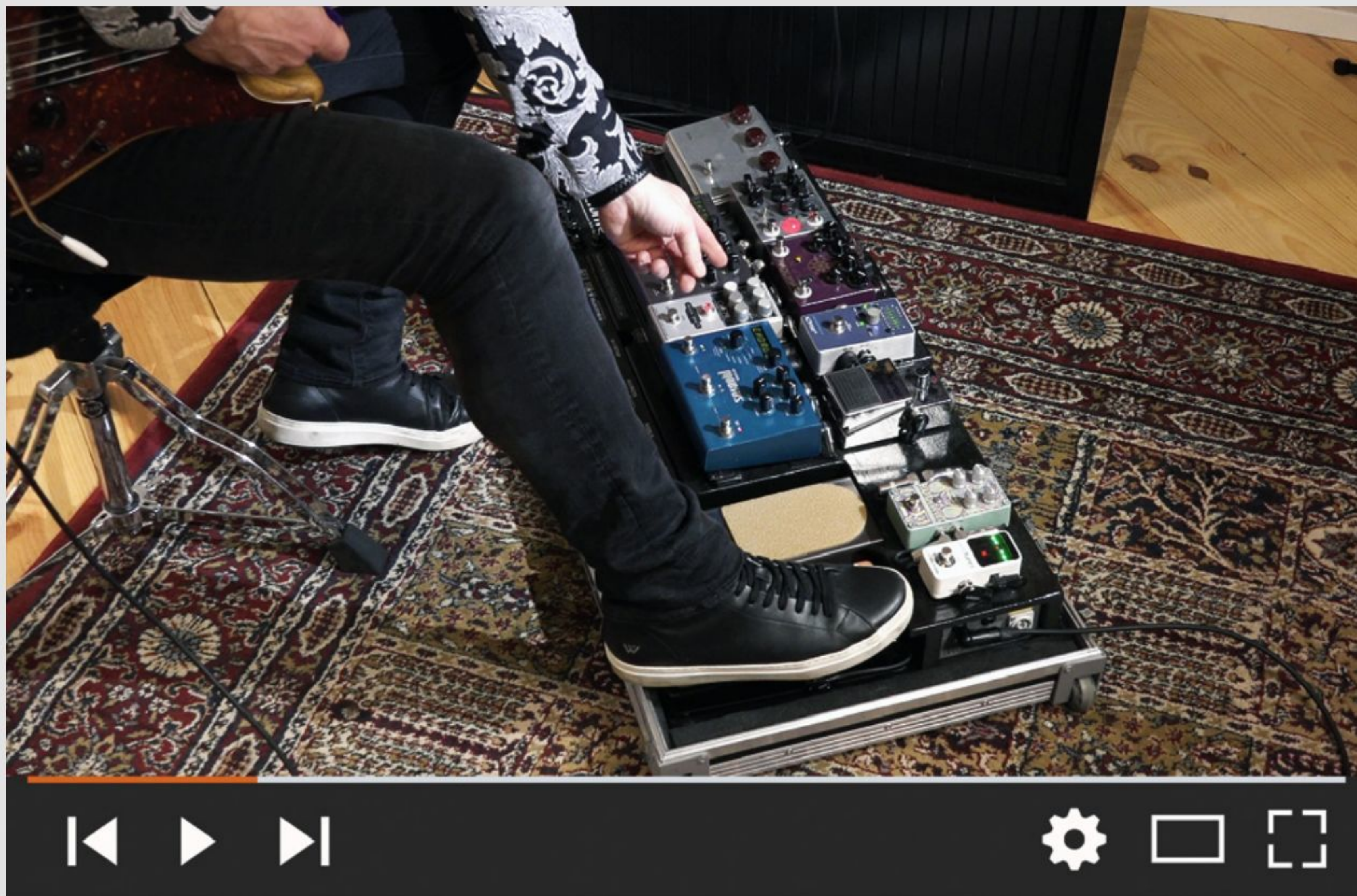
Part 5: Rigtour

Part 6: Interview

De StageCoach Sessions-video's kun je bekijken op ons YouTube-kanaal Gitarist-Video en op Gitarist.nl in de sectie Gitarist Extra, en binnenkort ook op het YouTube-kanaal van StageCoach Sessions.

www.gitarist.nl/extra
www.youtube.com/gitaristvideo

Zwolle. Je vergaart in de loop der jaren meer en meer spullen en dan loopt dat een beetje uit de klauwen...

“De tafel die ik gebruik is een Toft uit Engeland, gebouwd door Malcolm Toft zelf. Hij was de ontwerper van de oude Trident tafels, bekend van de The Beatles, The Who, The Kinks en Led Zeppelin. Als outboard in de studio gebruik ik Universal Audio preamps, Gold Mike microfoon-preamps en een Focusrite preamp. Die gebruik ik ook voor het opnemen van elektrisch gitaar.”

In de StageCoach Sessions-video's ligt de focus op het experimenteren en beluisteren van verschillende microfoons. Welke typen gebruik je?

“Uiteraard de SM57, een dynamische microfoon en een echt werkpaard in de studio. Overigens ook veruit de goedkoopste. Dan twee ribbonmicrofoons: de Royer R-10 en de Beyerdynamic M 160. De Audio-Technica ATM250(DE) is een bijzondere microfoon, want een condensator- en dynamische microfoon ineen. En we doen ook nog een ms-opstelling, mid-side. Twee dezelfde microfoons waarvan er een op de klankbron staat en de ander 90 graden gedraaid. Deze laatste pakt dan links-rechts via de achtvormige richtingskarakteristiek. We gebruiken hiervoor de Sputnik van M-Audio.

“In de meeste gevallen zal ik een gitaarpartij in de *control room* opnemen met de versterker en effecten in dezelfde ruimte, maar met de speaker - en dus ook de microfoons - in de opnameruimte.

Je kunt dan de versterker op elk niveau zetten: hard of zacht. De gitaarsound is ook beter in de mix te plaatsen als je hem samen met de andere partijen over de studiomonitors in de *control room* hoort. Soms hoor je dat niet goed als je erbij staat, omdat het dan te hard is. Ook is het goed te weten dat een gitaarpartij op zich helemaal niet mooi hoeft te klinken. Belangrijk is hoe hij in de mix klinkt. Zeker als er nog een of twee andere gitaarpartijen zijn. Dat ‘plaatsen’ van een partij kun je tijdens het mixen doen, maar je kunt daar ook al rekening mee houden door de microfoon die je kiest.”

We hebben natuurlijk niet allemaal de luxe om oneindig veel verschillende microfoons aan te schaffen als we thuis willen opnemen. Welke adviseer jij?

“Ik zou beginnen met een SM57, die al voor rond de 100 euro te koop is. Die is multi-inzetbaar en geeft bij de meeste partijen een goede sound. Daarna zou ik kiezen voor een goede ribbonmicrofoon, omdat deze in combinatie met een SM57 fantastische resultaten kan geven. Als je niet de luxe hebt om thuis veel lawaai te maken, moet je toch naar een amp/speakersimulator toe, bijvoorbeeld een Kemper of een Fractal Audio. Maar er zijn ook goedkopere alternatieven, zoals de Line 6 Helix. Er komt wat dat betreft elke dag wel iets nieuws uit. Wil je per se buizen dan kun je naar de OX Box van Universal Audio of de Two Notes Torpedo. Qua condensator-

microfoons raad ik Warm Audio en Studio Projects aan. Deze kosten je niet de kop en klinken geweldig voor elektrische of akoestische gitaar. En Gonzo Audio microfoons zijn mijn keuze voor akoestische instrumenten, overigens van een Nederlandse bouwer.”

 Matthieu Brandt

Initiatiefnemer, producent en regisseur van StageCoach Sessions Matthieu Brandt maakte voor instructievideo-label TrueFire dertien jaar lang lesvideo's met Europees toptalent.
www.matthieubrandt.com

Microfoonkeuzes voor opnemen elektrische gitaar

Ook al heb je een top-engineer achter de knoppen, dan nog is het goed te weten wat voor microfoonkeuzes je hebt. Hieronder zie je een overzicht van een aantal microfoons en hun toepassing. Maar veel belangrijker is natuurlijk hoe ze klinken. Op Gitarist.nl en ons YouTube-kanaal [GitaristVideo](https://www.youtube.com/channel/UCGitaristVideo) vind je de video's van de opnamesessies van StageCoach Sessions in de studio van Jay-P. Van elk van de microfoons laat hij horen hoe ze bij verschillende settings van het gitaargeluid klinken: clean, crunch en overdrive, solo maar ook over een live-backingtrack. En hij laat ook nog zijn complete studio-rig zien en geeft tips voor opnemen in verschillende stijlen.

- **Shure SM57:** “Een veel gebruikte en legendarische microfoon, die op talloze opnamen te horen is. Het is een dynamische cardioïde microfoon, zeer gericht op de bron en neemt dus zonder veel omgevingsgeluiden op. Erg geschikt voor alle elektrische gitaarpartijen.”
- **Royer R-10:** “Een ribbonmicrofoon die zeer geschikt is voor hoge volumes. Door de ribbon (*band*) heeft hij een strak, punchy en warm geluid. Deze kies ik voor alles, maar zeker voor rock. Geeft laag erg goed weer.”
- **Beyerdynamic M 160:** “Ook een ribbonmicrofoon, maar dan met een dubbele ribbon en met een hypercardioïde richtingswerking. Deze is dus nog sterker gericht op de bron. Zeer geschikt voor elektrische gitaar en erg warm en punchy. Jimi Hendrix werd vaak opgenomen met deze microfoon. Ideaal voor een crunchy sound en rockpartijen.”
- **Audio-Technica ATM250DE (dubbel element):** “Bevat zowel een hypercardioïde dynamische microfoon als een cardioïde condensatormic. Het zijn dus twee microfoons ineen! Zeer geschikt voor cleane gitaarpartijen. Doordat deze mic een groter frequentiebereik heeft, wil je hem soms bij stevige partijen juist niet gebruiken. Het wordt dan te veel hifi.”
- **M-Audio Sputnik:** “Buizen-condensatormicrofoon. Hij heeft drie karakteristieken, namelijk cardioïde, omni en achtvormig (ook wel bi-directional). Een zeer mooie heldere en ook eerlijke microfoon. Van deze gebruik ik er twee; een in cardioïde en de ander in achtvormige stand. Mooi voor ambience en naturel geluid, speciaal voor cleane partijen.”

1964 L-Series Fender Stratocaster

foto's Joby Sessions

We weten allemaal dat Fender Strats uit halverwege de jaren zestig zeldzaam zijn, dus je kunt wel nagaan hoe moeilijk het voor een linkshandige gitarist is om er een te vinden! Deze specifieke gitaar, met serienummer L34810, verliet de fabriek in 1964 - op de hals staat augustus van dat jaar - net in de periode dat het zogenoemde transitielogo in gebruik genomen werd. Het oorspronkelijke 'spaghetti'-logo met zijn ouderwetse dunne, goudkleurige letters moest plaatsmaken voor een groter, brutaler en makkelijker te lezen logo met zwart omrande, goudkleurige letters. Dat logo werd tot de zomer van 1968 op Strats gebruikt en bleek de voorbode van de grotere kop en het zwarte logo die later zouden volgen. Eind 1962 werd begonnen met een nieuwe reeks (L-)serienummers omdat het eerste systeem met serienummer 99999 was uitgeput. De gitaren van de L-serie worden door sommigen ook wel de 'Leo-modellen' genoemd. De nieuwe nummering kwam al snel aan zijn einde met de overname van Fender door CBS in januari 1965, waarna de serienummers vooraf werden gegaan door de letter F.

Het superzeldzame model dat we hier zien is een van de laatste Strats met de ouderwetse sunburst-afwerking; hierna zou het geel dat werd gebruikt minder transparant zijn. Wat betreft de verdere specificaties is het grotendeels wat je van een Strat uit deze periode zou verwachten. Het is een gitaar van licht tot gemiddeld gewicht die wel wat te verduren heeft gehad, maar niet totaal is afgeragd, met vijf tremoloveren en de te verwachten slijtage aan de achterkant van de hals. Op het moment van schrijven was dit instrument net verkocht, dus ergens loopt nu een linkshandige gitarist met zijn hoofd in de wolken dankzij deze aankoop! **G**

Met dank aan Vintage 'n' Rare,
www.vintageandrareguitars.com

POSITIESTIPPEN BIJ TWAALFDE FRET

Op de oudere Strats zaten de positiestippen in het twaalfde vakje precies onder de A- en B-snaar, maar halverwege 1963 werden ze verplaatst en kwamen ze dichterbij elkaar

KOP

Halverwege 1964 begonnen de eerste Strats met het transitielogo te verschijnen. Let op de 'gebogen' palissander toets bij de topkam; dit type kwam medio 1962 in de plaats van de 'slab' toets waar Fender vanaf begin 1960 mee had gewerkt en die plat aan de onderkant was

SLAGPLAAT

Fender heeft heel wat materialen gebruikt voor zijn slagplaten (bakeliet, eenlaags plastic, geanodiseerd aluminium) alvorens definitief de keuze te maken voor de drielaagse wit-zwart-wit variant die we hier zien

PICKUPS

Het dateren van pickups begon in het jaar dat deze Strat gebouwd werd, waarbij de productiedatum in gele cijfers op de zwarte achtergrond werd gestempeld. Vanaf ongeveer 1964 werd de datum met potlood op de dan grijze bodemplaten van de pickups genoteerd

BODY

In 1956 werd elzen geïntroduceerd als standaard houtsoort voor Strats en werd het oorspronkelijke essen alleen nog gebruikt voor exemplaren met een blonde finish

ELEMENTKEUZESCHAKELAAR

Tussen 1954 en 1977 hield Fender stug vast aan de driestandenschakelaar, ook al rommelden veel gitaristen net zo lang tot ze de tussenstandjes kregen (soms zelfs door luciferhoutjes in de schakelaar te steken!). Fender gaf uiteindelijk in 1977 toe en sindsdien zijn de vijf standen voor iedereen toegankelijk

KIM THAYIL

♩ = 80

A Cadd9 G5 Fadd#11

mf

E B G D A E

1 3 1

MATT MITCHELL

♩ = 80

Am7 Am7/B

mf

laat doorklinken

1 C Dadd11

2 C Dadd9add11

E B G D A E

1, 3

4

♩ = 80

Am7 Am7/B

mf

laat doorklinken

1 C Dadd11

2 C Dadd9add11

E B G D A E

1, 3

4

REB BEACH

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 4

PAUL KOSSOFF

♩ = 105

N.C. E5 N.C. E5 N.C.

mf PM - J

Paul was een riffmeester en een geweldige, melodische solist. Speel dit voorbeeld met slides en hammer-ons, accentueer de losse snaren en kies voor een hard maar relatief clean geluid.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 5

STEVE KHAN

♩ = 120

A⁺maj7 F⁺m7

mf

Als je bekend bent met het CAGED-systeem om akkoorden op de hals te organiseren en met de jazzy stijl van deze geweldige gitarist (zoon van de legendarische songwriter Sammy Cahn), dan heb je deze grepen misschien al eens gespeeld. Ga de akkoorden in dit voorbeeld te lijf met een frisse latinvibe en focus je op het vraag-en-antwoord spel tussen de met de duim aangeslagen basnoten en de gefingerpickte akkoorden daarboven.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 6

ZAKK WYLDE

♩ = 140

N.C. D5 N.C. D5

stem lage E naar D

Zakk brak als tiener door in Ozzy's band, maar ook toen al had hij de coole, compromisloze houding die we van hem kennen. De beste resultaten krijg je door deze lick stevig aan te slaan met een scherp plectrum, een choruspedaal en een accent op de eerste tel van elke maat. Zorg dat je niet gaat jagen bij het spelen van de zestienden en houd ook de slides precies in de maat.

JAMTRACK SPEEL GITAAR MET EEN BAND

Stem je gitaar lager voor deze Jamtrack, geïnspireerd door de progmetalhelden.

Als je gitarist en progmetalfan bent, heb je vast al eens geëxperimenteerd met andere stemmingen. Gitaristen als Fredrik Thordendal (Meshuggah), Mischa Mansoor (Periphery), Tosin Abasi (Animals As Leaders) en vele anderen spelen op zeven- en soms zelfs achtsnarige gitaren. Maar niets houdt je tegen om je zessnarige gitaar lager te stemmen voor wat extra diepte in je spel.

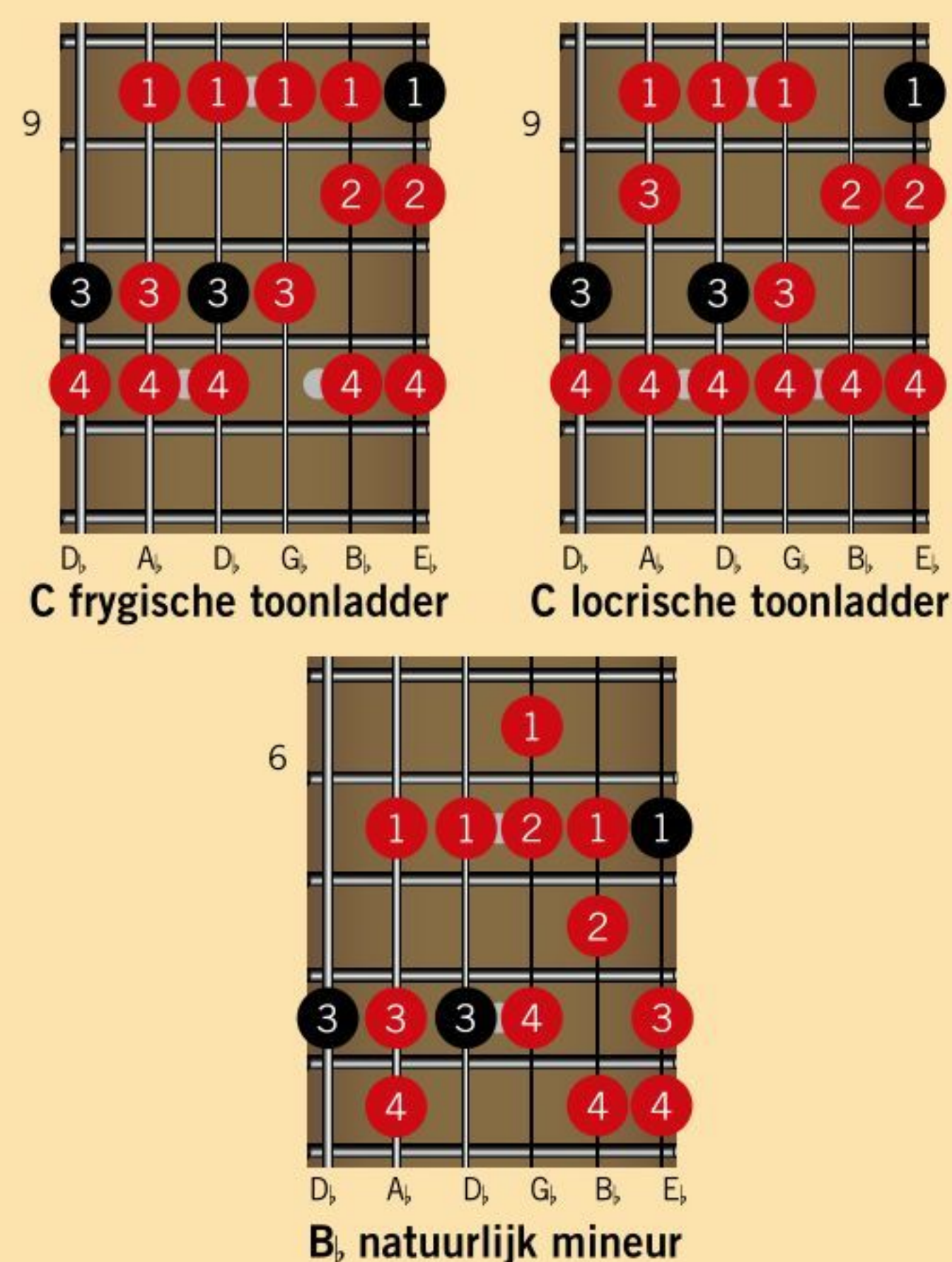
De makkelijkste lage stemming is drop-D. Simpel dan dit wordt het niet - stem je laagste snaar van E naar D en je krijgt DADGBE. De drie dikste snaren (DAD) maken het in deze stemming mogelijk om een vet klinkend powerakkoord te pakken met alleen je wijsvinger.

Heb je drop-D in de vingers, ga dan eens nog een stapje lager door al je snaren een halve toon lager te stemmen, en je krijgt drop-D_b, ook wel drop-C# (D_b, A_b, D_b, G_b, B_b, E_b) genoemd. Laat dat nou net de ideale stemming zijn voor de Jamtrack van deze maand.

Punt van aandacht: mocht je nog lager willen gaan, dan heb je vrijwel zeker een set dikkere snaren nodig omdat ze anders te slap worden. **G**

Toonladders

De C frygische toonladder (C D_b E_b F G A_b B_b) en de C locrische toonladder (C D_b E_b F G_b A_b B_b) zijn een goede keus als je wilt soleren over het intro. Er zitten flink wat riffs in dat stuk, dus misschien kun je beter een riff meespelen dan soleren. De rest van de track staat in B_b natuurlijk mineur (B_b C D_b E_b F G_b A_b). Onderstaande vingerzettingen helpen je om je weg te vinden op de hals in deze toonladders. Vergeet niet dat ze zijn bedoeld voor drop-D_b stemming!

Drop-tuned progmetal

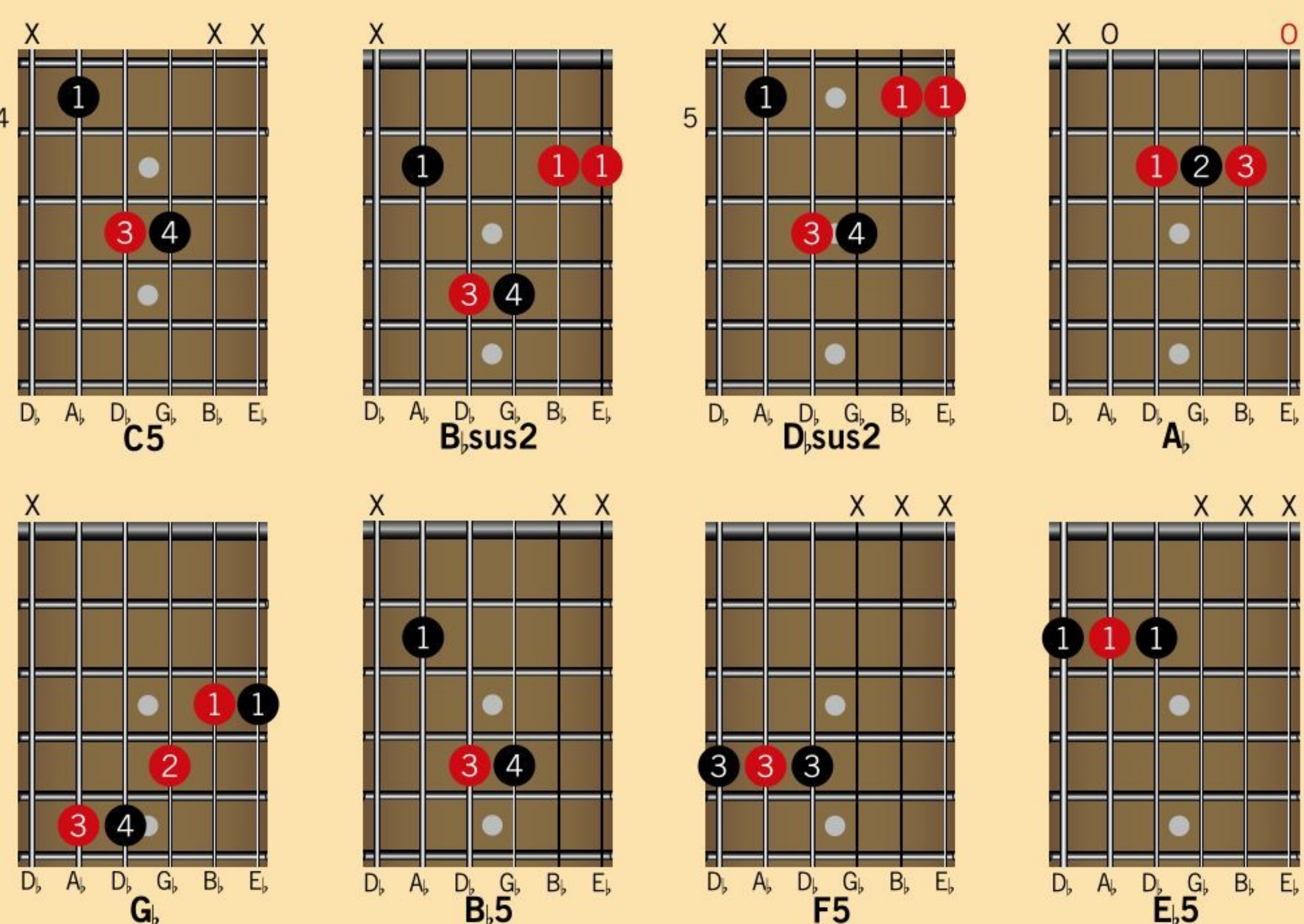

Periphery's Mischa Mansoor

Gary Wolstenholme/Getty

Akkoorden

De akkoorden van het intro van deze track zijn makkelijk te pakken powerakkoorden. De sus-akkoorden in het couplet hebben een vollere sound omdat ze over de introriff gespeeld worden, dus je hoort een mix van twee partijen. De A_b en G_b in het refrein zijn een melodische keus en het is altijd goed om een paar extra grepen te kennen als je gaat jammen. De akkoorden van het tussenstuk, ten slotte, zijn een mix van powerakkoorden en losse noten. Beide manieren werken, dus probeer ze allebei en kies dan je favoriet.

JAMTRACK

Gentlemanly Conduct

SPIEKBRIEFJE

Tempo: 57/85 bpm

Maatsoort: 6/8 en 5/8

Toonsoort/toonladder: C frygisch/B_b mineur

INTRO

||: D_b5 / / C5 / / | D_b5 / / C5 D_b5 C5 :|| x4

COUPLET

||: B_bsus2 / / / / / / | / / / / / / / |
| D_bsus2 / / / / / / | / / / / / / / :|| x4

REFREIN

||: A_b / / G_b / / | B_b5 / / / / / |
| / / / / / / :|| x4

TUSSENSTUK

||: B_b5 / / F5 E_b5 D_b5 | F5 / / G_b5 / / |
| B_b5 / / D_b5 / / | G_b5 F5 E_b5 D_b5 B_b5 / :||

De track is in 6/8 maar let op bij de laatste twee maten van het refrein, die staan namelijk in 5/8. Tel de eerste maat 5/8 als 12123 en de tweede als 12312. Als het goed is, voel je dan de puls op de 1. Zo niet, geef dan de 1 van elke maat wat extra nadruk.

IN DE BU

Mainstreet Een winkel met
uitsluitend Fender producten
Ook voor reparaties
www.gitaar.nl
de Fender shop
Voorburggracht 70, Zuid-Scharwoude, Tel 0226 31 70 45

01

DIAMOND
GUITARS
AMSTERDAM
BUY - SELL - TRADE HANDMADE GUITARS
WWW.DIAMONDGUITARS.NL
OFFICIAL LOWDEN & C.F. MARTIN DEALER
BY APPOINTMENT ONLY: +31(0) 611 477 420

02

 **GITAARSHOP
HEEMSTEDE**
HERENWEG 49, 2105 MC HEEMSTEDE - 06-53781330
WWW.GITAARSHOP-HEEMSTEDE.NL

03

Guitar Shop Delft • Nieuwe Langendijk 15 • 2611 VG Delft
guitar shop delft
Gitaar speciaalzaak voor akoestische- en
elektrische (bas)gitaren en versterkers.
Tevens onderhoud, modificatie en reparatie
van gitaren en versterkers.
015 - 212 98 95 • www.guitarshopdelft.nl • info@guitarshopdelft.nl

04

Gitaarles voor iedereen
Gitaarschool
APELDOORN
www.gitaarschoolapeldoorn.nl

05

bax
music
WE SUPPORT YOUR STAGE
GOES - AMSTERDAM - ROTTERDAM - ANTWERPEN
►► BAX-SHOP.NL

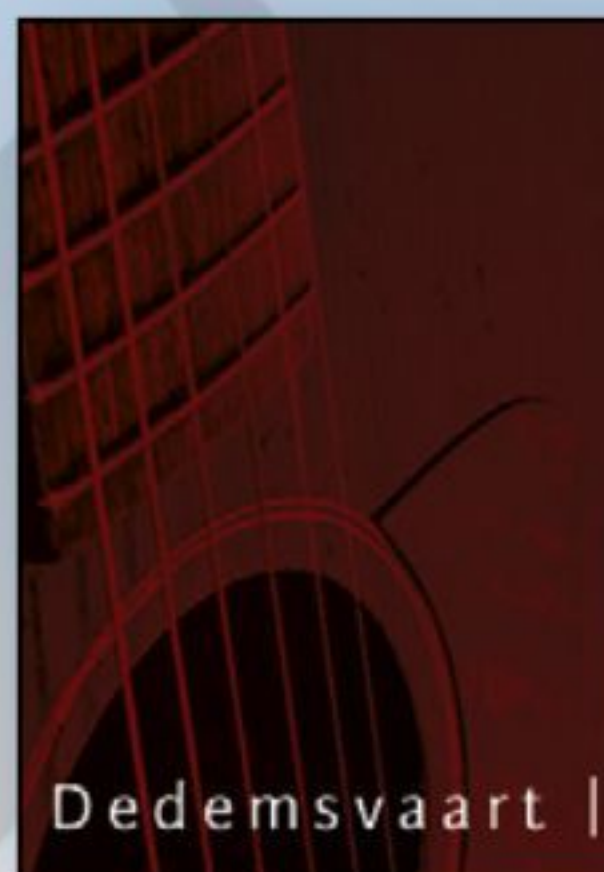
06

**Adverteren
op deze pagina?**
Bel of mail Ollie Schmitz:
020 675 5308
ollie@k18.nl

GUITARSHOP APELDOORN HEET VANAF 1 MEI
**THE
GUITAR
SHOP**
WWW.THEGUITARSHOP.NL

08

URT

The Fellowship
OF ACOUSTICS

Fine, vintage & rare guitars

Dedemsvaart | 0523-232205 | www.tfoa.eu

09

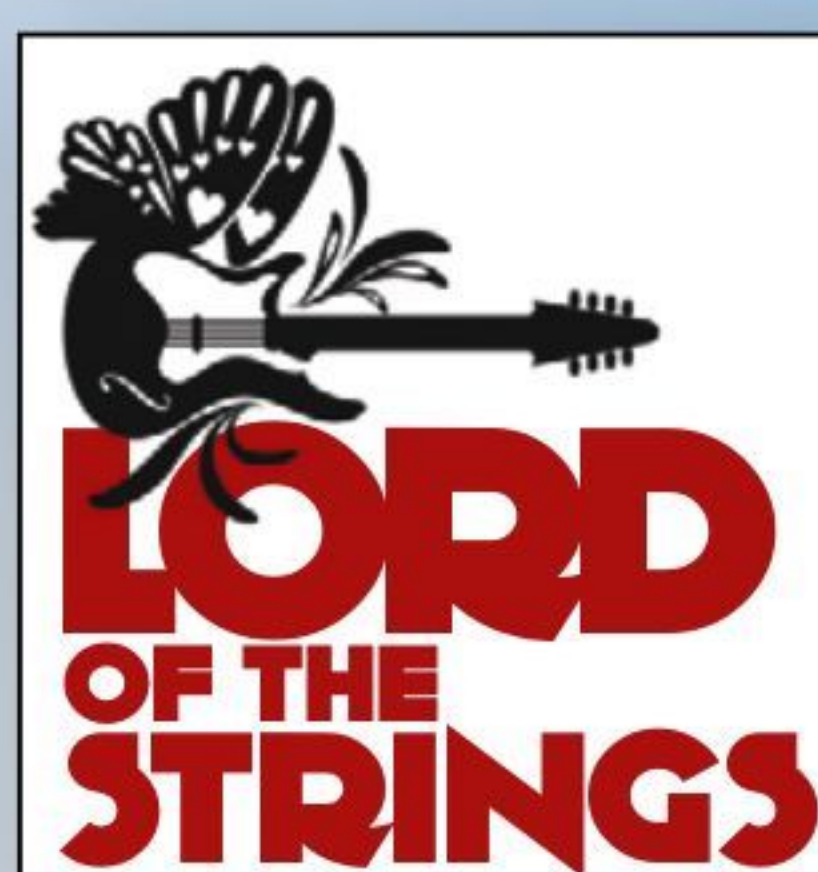
North End Music

Middenweg 225 • 1701 GB Heerhugowaard • Tel. 072-5712487
E-mail: northend@quicknet.nl • Website: www.northendmusic.nl

15

De Snaar
-Sinds 1978-
www.desnaar.nl

10

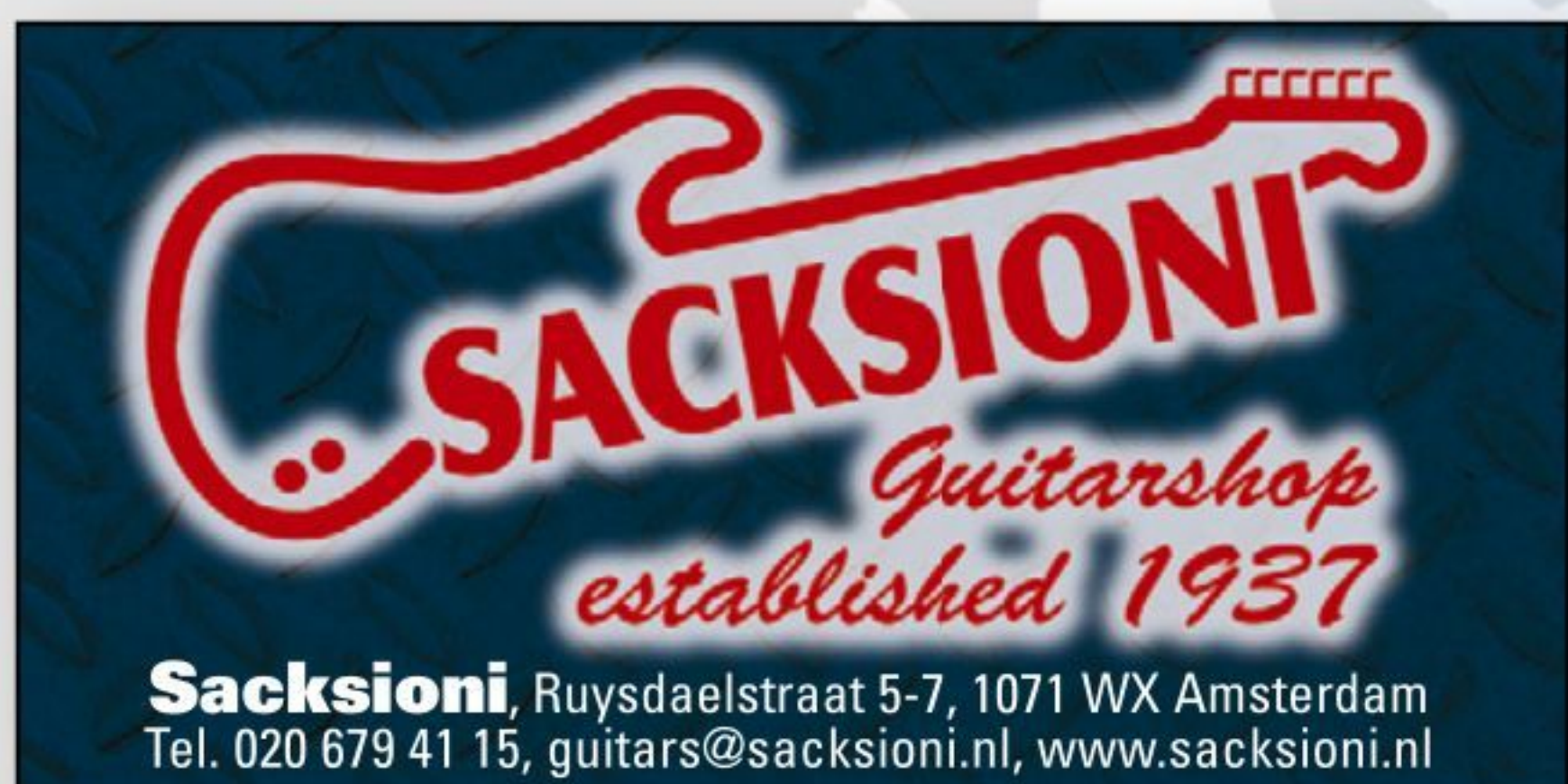

LORD OF THE STRINGS

europa's online snarenspecialist

t. +31 (0)33 453 74 16
www.lordofthestrings.com

16

SACKSIONI
Guitarshop
established 1937

Sacksioni, Ruysdaelstraat 5-7, 1071 WX Amsterdam
Tel. 020 679 41 15, guitars@sacksioni.nl, www.sacksioni.nl

11

We're back!
KEYMUSIC

17

idealmusic

Studio, muziekproducties & live recordings
• www.idealmusic.nl • +31 (0)6 51647430

12

LeftyGuitars
the ultimate choice in lefthanded guitars & basses

8-2580 Peulis (Putte) - Belgium
Tel.: +32 (0)473 52.69.48
E-mail: patrick@leftyguitars.be www.leftyguitars.be

18

VAN DE MOER INSTRUMENTS

053 21 37 29 • WWW.VANDEMOER.BE • INFO@VANDEMOER.BE

VAN DE MOER AALST • VAN DE MOER BORSBEEK • VAN DE MOER GERAARDSBERGEN

13

GITARIUM

Gitaren, versterkers, effecten, snaren, enz.
Wolphaertsbocht 205
Rotterdam
www.gitarium.nl

19

Kees Dee
EST. 1987
WWW.KEESDEE.NL
Amersfoort 033-4655355

14

alphenaar.com

20

AQUARIUM SESSIONS

- MINICONCERTEN
- INTERVIEWS
- TUTORIALS
- EN MEER.

ABONNEER JE OP ONS YOUTUBE-KANAAL!
www.youtube.com/c/aquariumsessions

Een project van Musicmaker,
Gitarist, Slagwerkkrant,
De Bassist en Interface

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory
Amsterdam. Powered by Audient,
Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

Gitarist | Events

Het Guitar Bootcamp Zomerkamp is afgelast, maar in plaats daarvan is er een mooie reeks workshops! En doe vooral mee aan de Jimi Hendrix Award contest!

G Win de allereerste Jimi Hendrix Award!

Jimi Hendrix is onsterfelijk. Toch zal het op 18 september 50 jaar geleden zijn dat hij is overleden. Maar hij leeft natuurlijk voort, zeker ook bij jonge gitaristen. Ben je ook een Hendrix-fan, heb je zijn spel al een beetje in de vingers en ben je op 18 september niet ouder dan 21 jaar? Doe dan mee aan de contest waarmee je de allereerste Jimi Hendrix Award kunt winnen!

Hoe kan je meedoen?

Stuur ons de link naar een filmpje dat je van jezelf op YouTube zet waarin je je eigen Jimi Hendrix-interpretatie laat horen. Dat mag helemaal solo, dat mag over een echte Hendrix-track 'minus guitar' of laat je horen met je eigen band! (voorbeelden van tracks 'minus guitar' kan je vinden op Gitarist.nl – zoek op 'Hendrix')

Stuur je videolink naar programming@podiumdeflux.nl en info@gitarist.nl. De sluitingsdatum is 15 juli.

Finale op 18 september

Uit de inzendingen kiest een jury van topgitaristen welke drie gitaristen in de finale komen te staan tijdens het Jimi Hendrix 50 jaar event op vrijdag 18 september in Podium De Flux in Zaandam. De winnaar krijgt natuurlijk die allereerste Jimi Hendrix Award in handen, maar ook mooie prijzen, die we binnenkort bekend maken!

50 jaar Jimi Hendrix is een project van Podium De Flux in Zaandam, www.podiumdeflux.nl, powered by Gitarist Magazine, www.gitarist.nl

Sonny Ray van den Berg

G Guitar Bootcamp 1,5 meter sessies

Het Zomerkamp in de Ardennen van Guitar Bootcamp kan dit jaar niet doorgaan. In plaats daarvan gaat de organisatie een erg interessante reeks 1,5 meter sessies organiseren in Akoesticum, Ede. Met John Hayes (27-6), Sonny Ray van den Berg (11-7), John-F Klaver (8-8), Richard Hallebeek (29-8) en Leif de Leeuw (5-9). Gitarist is partner van deze serie workshops. Check alle informatie en hoe je je moet inschrijven via deze links: gitaarzomerkamp.nl/workshops_events - gitarist.nl/events

AMSTERDAM
GUITAR
HEAVEN

G Amsterdam Guitar Heaven

De nieuwe editie van Amsterdam Guitar Heaven gaat 21 november een heel mooie dag worden, boordevol workshops en clinics en een sterk uitgebreid gitaar- en basbeursgedeelte. We organiseren deze dag samen met onze collega's van De Bassist, Guitar Matrix, Gitaarschool Nederland en EGTA. Binnenkort meer informatie! **zaterdag 21 november, Amsterdam Guitar Heaven, Q-Factory, Amsterdam** gitarist.nl/events

Ik hou van melodisch spel. Als ik een gitaarpartij opnam zat Freddie er vaak bij als klankbord en zei dan dingen als: laten we take 2 nemen, daar had je een hele mooie melodie, dat hebben we nodig. We waren er ons altijd van bewust dat we thema's met elkaar verweefden. Niet je uitsloven en een hoop lawaai maken - het gaat om liedjes zingen en melodie. En adrenaline!

Ik wilde de vloeiende klank van zang, maar ook de 'medeklinkers', de definitie van de woorden. Ik maakte de Red Special met dat in gedachte. Met een beetje geluk en een goed ontwerp maakte ik een gitaar die kon feedbacken - ik had Pete Townshend gezien! Ik wilde dat de gitaar zijn eigen stem had, een die ik maar net onder controle kon houden.

Ik ging naar Rory Gallagher in de Marquee (*club*) en vroeg hem hoe hij dat geweldige geluid kreeg. Hij zei: "Ik heb een Vox AC30 en dit kleine kastje, een Rangemaster Treble Booster. Da's alles." De volgende dag kocht ik van al het geld dat ik had - ik was nog student - twee AC30's en een Rangemaster. Ik plugde mijn gitaar in en daar was het geluid. Het is daarna niet meer wezenlijk veranderd.

Ik analyseer mijn speeltechniek eigenlijk altijd pas achteraf. Ik volg graag mijn instinct en denk er dan naderhand over na. En soms herzie ik dan bepaalde dingen als ik denk: oké, dat deed ik instinctief, maar misschien kan ik beter iets meer van dit doen en iets minder van dat.

Ik speelde eens met Hank Marvin en hij pakte mijn gitaar. Ik dacht: oh jee, hoe gaat dat klinken? Nou, mensen: het klonk als Hank Marvin! Het zit in de vingers! Duane Eddy is hetzelfde geval. Welke gitaar hij ook pakt - hij speelde ook op de mijne tijdens een tour - het geluid is er. En van mij is het ook gezegd als ik op iemand anders gitaar speelde.

Tegenwoordig speel ik graag met mijn vingers. Het geeft me meer expressiemogelijkheden en ik kan nog altijd mijn sixpencemuntje pakken voor dat 'gruizige' geluid als je over de snaren schraapt. Over een geheim ingrediënt gesproken: de sixpence speelde een grote rol bij het krijgen van een gearticuleerd geluid.

Brian May

Brian May was de laatste tijd regelmatig in het nieuws, van zijn MicroConcerto-thuislessen op Instagram tot een hartaanval, die gelukkig goed afliep. En hij werd in een lezerspoll van GuitarWorld.com tot de beste rockgitarist aller tijden uitgeroepen. tekst **Chris Bird** foto **Joe Bosso**

Neem nu een jaarabonnement op **Gitarist**
En krijg **30% korting** op de losse nummer prijs!

Ik neem een jaarabonnement Gitarist (12 edities) vanaf het eerstvolgende nummer en maak gebruik van de introductiekorting. Ik betaal maar € 59,90 voor het jaarabonnement en bespaar daarmee 30% op de losse nummer prijs!

Let wel: je zit nóóit vast aan een abonnement; je kunt altijd opzeggen!

Bestel nu! Ga naar:

muziekmagazines.nl/gitarist
of bel 020 675 5308.

Gitarist

Adverteerdersindex

Alphenaar	62	Gitaarshop Heemstede	62	Mainstreet	62
Aquarium Sessions	63	Gitarium	62	North End Music	62
Bax Music	62	Gretsch	03	Sacksioni	62
Cordoba	21	Guitar Shop Delft	62	Sound Service	27/44
De Snaar	62	Guitarshop Apeldoorn	62	TFOA	38/62
Diamond Guitars	62	Ideal Music	62	The Music Alliance	12
Fender	68	Kees Dee	62	Van De Moer Instrumenten	62
Flux	38	Key Music	36/62	Voerman & Meyer	30
Gewa	16/17	Lefty Guitars	62		
Gitaarschool Apeldoorn	62	Lord Of The Strings	62		

EARTH SERIES

A mainstay in the Cort® acoustic lineup for many years, the **Earth80** is a full-sized dreadnaught with solid Sitka Spruce top, EvoRose back and sides, Mahogany neck with Ovankol fingerboard, vintage-style tuners, and D'Addario® EXP16 strings.

EVOROSE BACK & SIDES

EvoRose is the culmination of Cort®'s research and development for an alternative composite material that retains the best of Rosewood's visual and sonic characteristics.

Available in
Natural & Gloss finish

For more information visit: cortguitars.com

Cort®
since 1960

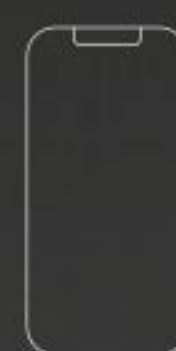
Distribution for Belgium, Luxembourg and the Netherlands:
MUSIK MEYER BENELUX · Division of MUSIK MEYER GmbH
Industriestraße 20 · 35041 Marburg (Germany) · www.musik-meyer-benelux.com

NEW
presets,
amp models
& effects.

NEW
performance-ready
foot switch.

NEW
improved Fender
Tone® 3.0 app.

NEW
construction for
next level sound.

GT[™] X

THE ULTIMATE MODELING AMPLIFIER

A better bolder version of our mighty Mustang[™] amp, now with unbeatable stage-ready sound – packed with endless features and effects.

Fender®